

พนโท โปยม จฟ้านนท์
“นักดำดินหัวเห็ด”

ไอโอบา

สอนให้มองงานเพื่อการแก้ปัญหาในชีวิตจริง
ทำไมไอโอบา?
 เพื่อให้ได้งานที่ใช่และได้เงินเดือนดี
วิชาดารดขบมาก
 วิชาดารดขบมาก... รุ่งเรือง
วิญญานดขบขี้
 จิตตวิญญานดขบขี้... ใจดี-ฉลาด

★ วิดีโอ ๒๐ ตอน
 ๑๐๐ บาท ๑๐๐ บาท

▲ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไป
 ในงานครบรอบ ๖๐ ปี โรงเรียนปทุมคงคา จังหวัดธนบุรี
 ของโรงเรียนนี้... ซึ่งในวันเสด็จอย่างเต็มไปด้วยความจงรักภักดี

ไอโอบา

ไอโอบา

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๗๗

จันทร์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๐๑

หน้า

สรุปและวิจารณ์

โดย V. 2 "ตะวันทองแดง"

บทวิจารณ์การเมือง

โดย "พราภ"

มรณูมชีวิต

โดย ศิริรัตน์ สถาปนวัฒน์

จดหมายเหตุการเมือง

โดย "ประจักษ์"

การเมืองเรื่องชีวิต

โดย พิมพ์

ทัศนวิจารณ์การเมือง

โดย วัฒนา พงศ์พันธ์

ใจ-บาต

โดย ใจ-บาต

ชีวิตจากอังกฤษ

โดย นภาพ

ธนาคารคนยาก

โดย รุ่ง น้ำเพชร

ข้อ: ผมทำไม่

โดย โกลดจัน

จากระเบียงสภา

โดย วัฒนเสวี

แปลสติกคอนเฟอร์เรนซ์

โดย บรรพต สิงห์พันธุ์

ในสนาม

โดย นายเชน

บุคคลในข่าว

โดย โท-เทพราช

เรื่องหนึ่ง ๆ

โดย มงคล พงศนรินทร์

คดี

โดย คด ราชโค

อักษรเสรี

โดย ปันแก้ว

ออกอากาศ

โดย คามฟ้า หันพันธ์

สังคม

โดย ศ.ศ.ร.

ภาพต่อการเมืองและสังคม

โดย มั่นมั่น, ดอนดี, อมรรักษ์

ปัญหาวิชาการ

คุณจากดอคำคำ!

เรียน ท่าน บ.ก. ไทป์ด้าห์

ผมต้องขออภัยเป็นอย่างมาก ที่จะต้องรบกวนหน้ากระดาษอันมีค่าของท่านเพราะเหตุที่ น.ส.พ. ไทป์ด้าห์และไทป์ด้าห์เป็นหนังสือพิมพ์ในเครือเดียวกัน จากผลอันเนื่องมาจากบทความในวิชาประวัติศาสตร์ ที่ได้จัดทำพิมพ์ในไคส์ปด้าห์นั้น ผมได้ติดตามอ่านดูเสมอมา รู้สึกมีความสนใจเป็นอย่างมาก โดยที่ถึงแม้ว่าผู้เขียนจะเขียนด้วยหลักวิชาชั้นสูง และใช้ศัพท์ที่ฟังค่อนข้างยากสักหน่อย แต่ก็ได้พยายามอ่านจนพอที่จะทำความเข้าใจได้บ้าง ขอเรียนยืนยันว่าผู้เขียนประจำที่ใช้นามว่า "หมอประจวบ" นั้นจัดได้ว่าเป็นเอกะทัศนะท่านหนึ่งในเชิงวิชาประวัติศาสตร์.

ปัจจุบันนี้นักประวัติศาสตร์การเมือง กำลังวิวัฒนาการมากในประเทศไทยเรามีการให้คำพยากรณ์เหตุการณ์บ้านเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์เสมอ ซึ่งนักพยากรณ์นั้นคงจะมีส่วนถูกบ้างผิดบ้าง ตามความรู้ในเชิงโหราศาสตร์และโหราศาสตร์ท่านานนั้น ๆ และคงจะเป็นที่จำกันได้ว่าเมื่อมหาสงครามโลกครั้งที่แล้ววันศุกร์

ที่อิตาลีได้ประจักษ์ชัด ผลส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความพยากรณ์และการคำนวณฤกษ์ยามของโหราจารย์ผู้คิดเลขนั่นเอง ท่านผู้ใหญ่ในวงการเมืองไทยเราส่วนมากก็นิยมเชื่อถือในเรื่องฤกษ์ยามกันไม่น้อย คงจะเห็นได้ว่าการทำปฏิทินรูปพระคัมภีร์ก็ครั้งก็คราวมาแล้ว มีการหาฤกษ์ยามกันทุกครั้งที่ไป แม้การทำงานชั้นสำคัญ ๆ ก็เหมือนกัน เช่นเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม นี้ ได้มีการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ จัดว่าเข้าพรรษาการเมืองที่ขึ้นขึ้นกันแน่นหนาขึ้น นับเป็นประวัติการณ์ที่เราได้มีการปกครองในระบอบพรรคการเมืองโดยมีท่านจอมพลชุกชี เป็นหัวหน้าพรรค และได้กำหนดฤกษ์จัดตั้งขึ้นพรรษาเมื่อวันที่ ๑๓๐ พ. ในวันที่ ๒๑ ธันวาคมนี้.

ท่านจอมพลชุกชี ธรรมรงค์ ซึ่งได้รับสถาปนาขึ้นเป็นหัวหน้าพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่นี้ได้ขนานนามว่า "พรรคชาติสังคม" นัยยะเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า ท่านกำลังเป็นจอมใจของประชาชน ซึ่งทุกคนต่างก็ศรัทธาในฝีมือของท่าน มอชความหวังไว้ให้ท่านว่าท่านคงจักเป็นคำขวัญสำคัญ ที่จะพาเราชาวไทยอันเพิ่นแปรรูป ให้บรรลุถึงฝั่งข้างหน้าได้โดยสวัสดิภาพ ฉะนั้นท่านจึงเป็นเป้าหมายอันสำคัญที่ประชาชนซึ่งมอชความไว้วางใจให้แก่ท่าน ได้เฝ้ามองดูอยู่ด้วยความเป็นห่วงและกังวลใจ ทั้งในด้านส่วนตัวและการกระทำของท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านสุขภาพ ฉะนั้นผู้ที่ข่าวการตั้งพรรคของท่านนั้นโดยออกไป ประชาชนผู้เฝ้าสังเกตการณ์ทั้งหลาย ต่างก็พากันมาไปพบคิดเป็นปัญหาการบ้านไปคาน ๆ กัน ในเรื่องการค้าหน้าฤกษ์ยาม (อ่านต่อหน้า ๑๖)

สรุปแต่เงาวิจารณ์

ในรอบสัปดาห์

บ้านของเรา

คำสัมภาษณ์บรรณารักษ์โลก

โดยนายพลเอกเผ่า ศรียานนท์.

นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ เป็นชาวเกียวกวราในวงการเมืองขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง. เขาอยู่ในเจนัว ซึ่งอยู่ห่างไกลจากกรุงเทพฯ หลายพันไมล์ แต่นักข่าว "กิตติมศักดิ์" นายหนึ่งก็ยังไม่พบ และสัมภาษณ์นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ และสมณของเขามาลงในหนังสือพิมพ์จนได้ การสัมภาษณ์ครั้งนี้ต้องนับว่า เป็นการสัมภาษณ์พิเศษโดยแท้ เพราะสถานที่สัมภาษณ์นั้น ได้กระทำในที่โล่งแจ้งข้างทะเลสาปเลอมองต์ ซึ่งอากาศอันหนาวจัดและเป็นยะเยือกนั้น คนธรรมดาสามัญ ย่อมจะไม่สามารถทนทานปราศัยกัน ในที่เช่นนั้นได้ เว้นเสียแต่ว่า ในมีอีกข้างหนึ่งจะถือถ้วยวิสกี้ถ้วยด้วยเท่านั้น.

การสัมภาษณ์ของนักข่าวกิตติมศักดิ์เริ่มว่า นมขมิ้นพิมพ์บางฉบับตีความหมายว่า เป็นการสัมภาษณ์ตนเองหรืออีกนัยหนึ่ง นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์สัมภาษณ์ นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์เองแล้ว ซึ่งข้อความที่สัมภาษณ์นั้นมาทางกรุงเทพฯ ในกรณีพบกับผู้แทนหนังสือพิมพ์ภายหลังการประชุมสภาผู้แทนราษฎรมิติดุขท้ายเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ปรากฏว่า นายพลตำรวจเอกไชว ไชวแสนยากร อธิบดีกรมตำรวจได้ออกหนังสือพิมพ์ถามว่า มีความรู้สึกอย่างไรบ้างเกี่ยวกับคำสัมภาษณ์ ของ

นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ อธิบดีกรมตำรวจกล่าวว่า "สงสัยว่า นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์จะไม่ให้สัมภาษณ์แก่ผู้ใด แต่เป็นการสั่งข่าวมาลงเอง" พลโท สุรจิตร จารุเสถียร อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ แถลงแก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ว่า ไม่เชื่อว่า จะมีการสัมภาษณ์ในลักษณะเช่น นั้นเมื่ออากาศนั้นหนาวจัด จะไปยืนสัมภาษณ์กันได้อย่างไร นายเลียงไชยบาลซึ่งเป็นผู้ควบคุมการตรวจรับ นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ที่สนามบินแถลงว่า ตนเองมีความเชื่อว่า นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ อาจจะเขียนคำสัมภาษณ์นั้นขึ้นเอง แต่แล้วนายเลียงไชยบาลได้แสดงความเห็นว่า "คุณเผ่าเขียนอย่างนี้ ลูกน้องข้าพเจ้าในแบ"

อย่างไรก็ดี จะเป็นใครเขียนคำสัมภาษณ์นั้นก็ตาม คำสัมภาษณ์ที่ข่มขู่เป็นข่าวอยู่นั้น และข้อพิพาทจะเป็นข่าวที่เกี่ยววราอยู่ไม่ถ้อยในเมื่อ นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ได้ตอบท้อยอย่างชัดแจ้งว่า เหตุที่คณะกรรมการตำรวจรัฐประหารกรรมเป็นผลสำเร็จนั้น เพราะจอมพลแปลกพิบูลสงคราม เป็นผู้โทรศัพท์ไปบอกให้คณะกรรมการว่า ตำรวจจะ "ปฏิวัติอีกนานา" การทำของพลแปลกโทรศัพท์บอกคณะกรรมการเช่นนี้ ทำให้หนังสือพิมพ์พิมพ์ขึ้น ซึ่งใกล้ขีกรอมพลแปลกแถลงว่า รอมพลไม่ได้โทรศัพท์หานายพลตำรวจเอกเผ่า โดยยักถ้อยแถลงของนายบรรณารักษ์ กณอมกิตติขจรซึ่งกล่าวว่า คณะทหารไม่ได้รับโทรศัพท์จากจอมพลเลย แต่อย่างไรก็ตาม มีข้อที่อ้างถึงเอกสารข้อเขียน คำสัมภาษณ์ข่มขู่ของหนังสือพิมพ์เขียน

คำสัมภาษณ์กล่าวว่า "ข้าพเจ้าเริ่มค้นสัมภาษณ์นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ที่เริ่มเขียนทะเลสาปตนเอง เขาพยายามข่มขู่อย่างกว้างขวาง ตามแบบของเขา ตลอดเวลาที่คอยคำถามหลายกอง ไบรรบรายความในใจออกมาด้วยใบหน้าเคร่งเครียด ซ่อนไว้ด้วยความรู้สึก ทลวยรยพิพประดาร์ยากที่จะพียงลงไปให้แน่ชัดได้ แต่ในกองทหารของเขานั้น ปรากฏว่าแววขอความเห็นใจออกมา ทลวยกรังกอกสายคาเหมือนออกไปข้างนอกอย่างเล็กน้อย เมื่อข้าพเจ้าตั้งคำถามถึงจอมพลแปลกพิบูลสงคราม เขากลับมีดวงตาลูกโหลง เหมือนกับจะซ่อนความหลังอันผิดหวัง ไว้อย่างมากมาย"

อะไรคือการ "ข่มขู่อย่างกว้างขวางตามแบบของเขา" รอมพลแปลกพิบูลสงครามทำความเข้าใจอย่างไร และมากมายข้อที่เกี่ยววรา จึงทำให้ นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ซึ่งถูกเรียกว่า "บุรุษเหล็กแห่งอาเซม" นั้นถึงถึงมี "ดวงตาลูกโหลงเหมือนคนจยซ่อนความหลังอันผิดหวังไว้อย่างมากมาย" คำถามข้อแรกนั้น ข่มขู่อย่างกว้างขวาง ตามแบบของนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ก็การ ข่มขู่และ ซึ่งหนังสือพิมพ์ ย่อมจะกระพริบในข้อนี้ เพราะเคยสัมภาษณ์แล้ว โจนกระคอดอยู่บ่อยๆ ส่วนการที่นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์มีดวงตาลูกโหลงเมื่อนักข่าวกิตติมศักดิ์ถามถึงเรื่องจอมพลแปลกพิบูลสงครามนั้น เมื่อตำรวจคำถามคำถามเกี่ยวกับจอมพลแล้ว ปรากฏว่ามีข้อความเพียงตอนเดียวเท่านั้นเอง คือการที่จอมพลแปลกโทรศัพท์

บอกคณะกรรมการว่าตำรวจจะ "ปฏิวัติอีกนานา" ซึ่งแต่ละเมือพิจารณาตามถ้อยคำสัมภาษณ์ ของนายบรรณารักษ์ กณอมกิตติขจร ซึ่งได้ปฏิเสธว่าหนังสือพิมพ์จะไม่เป็นความจริง คงนับว่าเป็นความเข้าใจผิด และผลผลิตของนายพลตำรวจเอกเผ่าจนกระทั่งยัก.

คำสัมภาษณ์ของนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์เมื่ออยู่หลายคนที่ทำให้น่าเชื่อถือ ไซออกเห็นว่า "คุณเผ่าเขียนอย่างนี้ ลูกน้องข้าพเจ้าในแบ" อาทิเช่นกรณีคดีว่า พระกสิกรังคพิลาได้รับเลือกตั้งเข้ามาแทนคุณโดยระบอบแบบคนต่าง ๆ รวมทั้งนายเลียงไชยบาลออกมากด้วย นายพลตำรวจเอกเผ่ากล่าวอย่างภาคภูมิใจ ถึงกรรมกรรมพวกว่า เล่นการเมืองคนเดียวไม่เกิดประโยชน์อะไร "ต้องรวมพวกเพื่อใหทุกฝ่ายเกรงใจ" นายพลตำรวจเอกเผ่ากล่าวถึงคนเอ็งอีกคำว่า ถึงแม้หัวหน้าพรรคหรือสมาชิกพรรคไม่อยู่ ภายในประเทศก็ไม่เป็นไร นั้นหมายความว่า มีพรรคพวกอยู่ในประเทศ ที่นับหน้าตาหน้าพอแล้ว ความจริงเมื่อคณะกรรมการนี้ทำให้นายเลียงไชยบาลเห็นว่า "คุณเผ่าเขียนอย่างนี้ ลูกน้องข้าพเจ้าในแบ"

อีกปัญหาหนึ่งคือความทรงจำการเมือง ซึ่งนายพลตำรวจเอกเผ่าไม่ถูกสมมุติของเขา คือ นายพันตำรวจเอกพัชรศักดิ์ วิเศษศักดิ์และนายพันตำรวจเอกพุด บุณยสมภพแสดงความเห็นว่า ตนเองจะถูกลอบสวาทหรือค่านับไม่ได้ เพราะได้รับนิรโทษกรรมแล้ว คำถามเมื่อว่าเนื่องจากรัฐบาลตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อตรวจสอบคดีกบฏพิพต่าง ๆ นายพลตำรวจเอกเผ่าจะมีความเห็นอย่างไรในเรื่องนี้ คำตอบของนายพลตำรวจเอกเผ่าก็คือ "ผมไม่สนใจไม่ได้เกี่ยวข้องกับ" แต่การปฏิบัติของตำรวจนั้น หากเป็นการปฏิบัติเพื่อระบอบปรามปรามย่อมได้รับนิรโทษกรรมตามกฎหมายย้อนวันที่ ๘ พ.ศ. ๒๔๘๘" นายพลตำรวจเอกเผ่าจะเพื่อไปเป็นอย่างมากที่สุดก็ไปว่า คดีต่าง ๆ เหล่านี้เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามจลาจล ซึ่งได้รับนิรโทษกรรมแต่ก็จึงคดีเหล่านี้ไม่ได้ละเว้นการปราบปรามการจลาจล เช่นคดีเอาหัว ๔ คดีที่รุนแรงที่ไปทำที่บางเขนเป็นต้น แม้ว่าจะคาดหมายว่า อยู่ในช่วงการปราบปรามจลาจล แต่คดีที่อยู่ในข้อนี้ ตำรวจมีคดีเอาบุคคลเหล่านี้ไปฆ่าทิ้งหลายแล้ว อีกด้วยอย่างหนึ่งคือคดีฆ่านายอวี่ ลีวีระ นายเลียงศิริวัณย์ นายพรมะลิของ คดีเหล่านี้ หากได้ละเว้นการจลาจลไม่เลอ เพราะฉะนั้น นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์จะทะเลาะอะไรไปว่า ได้รับนิรโทษกรรมอย่าง ศ.ศ.๐๒ แบบ นั้นมันดีไปได้อย่างไร.

ปัญหาสุดท้ายก็คือ นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์กล่าวว่า คณะ

กลับมาเล่นการเมืองอีก เขากล่าวว่า “คนไทยทุกคนต้องเล่นการเมือง ท้าทายของคน ไม่มีใครผูกขาดการเมืองไว้แต่ผู้เดียวได้” แม้ใครเล่าจะผูกขาดการเมืองไว้ได้แต่ผู้เดียว ตัวอย่างที่ปรากฏไว้อย่างชัดเจน เมื่อคราวที่พรรคเสรีมี นักคิดการพยายามผูกขาดก็ก่อการเมือง ไม่ยอมปล่อยมือให้แก่ผู้อื่น ถึงขั้นเทออกบุคคลผู้หนึ่งไว้ว่า “จอมพลพิบูลสงคราม” ซึ่งผลที่สุดก็ไม่สามารถจะทดลองทำได้แต่อย่างใด ส่วนคำกล่าวที่ว่า “เล่นการเมืองตามหน้าที่” นั้นเป็นสิ่งที่น่าท้อระ. ท้อระเพราะว่า เล่นการเมืองนั้นเป็นสิทธิของบุคคล เมื่อมีสิทธิแล้วก็ต้องมีหน้าที่ซึ่งบุคคลจะต้องเล่นการเมืองให้เป็นไปตามกฎหมาย การเลือกตั้งเมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์นั้นเต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวาย นั่นก็เพราะว่าการเมืองไม่ได้เล่นตามกฎหมาย และตามแบบแผนก็.

คำสัมภาษณ์ของนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ก็กล่าวมาแล้วนั้น มีตัวจารณ์ไปต่างๆ นานา หนังสือพิมพ์ธรรมาธิปัตย์ซึ่งมีมติในการเทออกนายพลตำรวจเอกเผ่าในสมัยหนึ่งมาแล้ว บัดนี้ นายพลตำรวจเอกเผ่า ตกกระป๋องไปแล้วหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ก็กล่าวว่า “เผ่าเจียนคำสัมภาษณ์แล้วหายตัว อาจไปทำไดคินยังจุดหมายที่ไม่เปิดเผยรวมทั้งสมุน” หนังสือพิมพ์ฉบับนี้มีความหมายว่า คำสัมภาษณ์ของนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์เป็นรหัสที่ซ่อนลับถึงรัฐบาลชุดนี้ เพราะเปิดเผยว่า จะกลับมาประเทศไทยอีก แต่นายพลโทสุรจิตร จาตุระนิวิจารย์ว่า จำนวนของการเขียนคำสัมภาษณ์ เหมือนฉบับ “ตำนานของนักสืบพรานหรือ ๔๔ ๑๑” นั้นเอง. ▲

v. 2.

บ้านของเขา

ทางเสื่อผ่านโนแปซิฟิกไค

ในขณะที่โลกกำลังเฝ้าดูการเกษียณการประชุมซันตูกอบ ระหว่าง

เหยื่อใหม่—วิญญาณเก่า!

มหาอำนาจค่ายนาโต อับดุลฮาล์วอย่างแทบไม่วางตา และรทมาของรัฐบาลสำคัญๆ ซึ่งเพิ่งได้เข้ามาตั้งสัปดาห์ไปส่งกลับมาเป็นว่าเล่น ออกอุบายล่อลวงความกลัวว่า รัฐบาลสมัยใหม่จะออกจากระบบมีหน้าที่ เรือประมุขและออกคำสั่งห้ามลอบรมาแล้ว ยังต้องเป็นพักเขียนกฎหมายด้วยข้อประการหนึ่งด้วย.

แต่อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ยกมาเขี่ยชวนชนกัทำสัทธิภาพ แบบต่างๆ ทั้งแบบอยู่ร่วมกันโดยสันติ และอยู่ร่วมกันโดยอาวุธแล้ว มีกฎหมายฉบับหนึ่ง ไก่ส่งข้ามแปซิฟิกมาดล่าวถึงยาคำ ถึงการอยู่ร่วมกันด้วยอารยธรรม สิโรบายให้กันด้วย รทมาฉบับนี้ ส่งจากกระทรวงการต่างประเทศในกรุงวอชิงตัน ผ่านมาถึงกระทรวงต่างประเทศอินโดเนเซียเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม คม คณัน.

ในทันทีที่อินโดเนเซีย เกิดทำสงครามเย็นคอบไคเพเซอร์แลนค์เพื่อเรียกร้องเอกราชอินโดเนเซียของกินนี้ ปรากฏว่าเนเธอร์แลนด์ก็รักการส่งกองเรือรบก็อาวุธพร้อมมือพุ่ง

จากยุโรปเข้ามาคุมเชิงอยู่รอบหน้าบริเวณเกาะชวาอย่างกระตือรือร้นหรือ จนเห็นได้ชัด.

ในระยะนี้ อินโดเนเซียมองเห็นภัยจากการคุกคาม ในครั้งนี้อย่างที่เพราะพฤติการณ์ทั้งนี้ เป็นพฤติการณ์ที่เป็นไปได้อย่างง่ายดาย ทำให้เพียงฝ่ายซ้ายมือซ้ายมือไม่ คงพินอินโดเนเซียจึงประกาศเขตห้ามหน้าของอินโดเนเซียเป็นระยะ ๑๒ ไมล์ห่างจากฝั่งตามหลักการเดิมของคน ทั้งยอมเป็นที่ทราบกันทั่วว่า เนื้อที่ “อาณาจักรของอินโดเนเซียทั้งหมด” ประกอบด้วยเกาะสามพันเกาะ และแต่ละเกาะใหญ่ๆ อยู่ทางไกลกัน ซึ่งถ้าหากจะประกาศ เขตห้ามนี้ เพียงสามไมล์ เติมนั้นประเทศบนฝั่งแผ่นดินใหญ่ ที่มีกินแดนเป็นฝั่งเดียวกันทั้งฝั่งแล้ว อินโดเนเซียก็จะตกอยู่ในฐานะ อันตรายอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในกรณีที่ไม่อาจจะป้องกันตัวได้แบบเมืองนอกเขต.

ปรากฏว่า การประกาศเขตห้ามน้ำในระยะสิบสองไมล์ ทำให้อินโดเนเซียสามารถยับยั้งการ ‘โอบ’ ของกองทัพอากาศเนเธอร์แลนด์ ได้เป็นอย่างดี

เพราะในระยะสิบสองไมล์ พ้นยอมมีประชุมให้กองเรือรบของเนเธอร์แลนด์ที่คุกคามอย่างหนึ่งอย่างใด แต่อินโดเนเซียแล้ว ทลชนไปได้อย่างลอบนวล และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางด้านอ่าวเพียวเหนือและทางด้านสุมาตรา ย่อมตกปัญหาเรื่อง “เรือลึกลับ” นำอาวูมาส่งให้ พวกโจรคารลิสตามพวกคลังค้าสหา ให้ก่อความวุ่นวายในทะเลออกไปได้อย่างเห็นผล เพราะเรือลึกลับ ที่เบฟเวอริเข้ามาในเขตสิบสองไมล์เพื่อเข้าซิกฝั่งแล้ว ย่อมไม่อาจจะเห็นตัวเรือลอบออกไปพ้นเขตได้อย่างทั่วถึง.

แต่ปรากฏว่า ไม่พ้นที่อินโดเนเซียจะขึ้นสมทบแผนการป้องกันเอกราชของตนได้โดยปรากฏว่า ตัวแทนของรัฐบาลเนเธอร์แลนด์กับตัวแทนรัฐบาลอินโดเนเซียพร้อมกันหารือหาข้อยุติเรื่อง และในตอนเช้าวันที่ ๑๑ ธันวาคมนี้เอง สหรัฐอเมริกาได้อื่นประท้วงต่ออินโดเนเซีย โดยอ้างว่า การประกาศเขตห้ามน้ำอย่างกว้างขวางเช่นนี้ ทำให้กระทบกระเทือนต่อเสรีภาพ ในการเดินเรือของนานาชาติอย่างร้าย.

เหตุผลที่สหรัฐอเมริกานำมาอ้างกับอินโดเนเซียในครั้งนี้ ที่เป็นการยื่นคำขาดเพื่อถือว่า “เสรีภาพในการเดินเรือ” ดังที่ประกาศไปขอทำไว้ในตอนแรกก็คือ การประกาศเขตห้ามน้ำด้วยสองไมล์ก็ละเมิดอินโดเนเซียในครั้งนี้ ทำให้ข้อแค้นระหว่างเกาะ บางตอนกลายเป็นแนวพิศ อย่างยาวเหยียดขึ้น “ถ้าเพดทะเล”

บทวิจารณ์การเมือง

ภายในประเทศ

พระแก้วมรกตกับการเมือง:

ตามข่าวหนังสือพิมพ์ ปรากฏว่า

ภายหลังที่พลโท ถนอม กิตติขจร

นำคณะรัฐมนตรีของท่านเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อถวายความจงรักภักดีแล้ว ก็คณะรัฐมนตรีของท่านไปมรณสักขี และกระทำสัตย์ปฏิญาณต่อ พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร ว่าคณะรัฐมนตรีจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตโดยไม่เห็นแก่ตัว ซึ่งถ้อยคำที่ว่ายังไม่เคยมีรัฐบาลไทยปฏิบัติการเช่นนั้นมาก่อนเลย.

การที่ท่านรัฐมนตรี ถนอม นำรัฐมนตรีของท่านปฏิญาณต่อพระ

แก้วมรกตนั้น ว่าทาง ขวัญแล้วได้ประโยชน์หาในความรู้สึกของประชาชนพลเมือง ที่เชื่อว่าพระแก้วมรกตเป็นพุทธปฏิมากรที่บรรดาผลร้ายให้แก่อุญราชาดลจะรวมโคกทั้งข้าราชการของเราทั้งได้นำพระพิพัฒน์สัตยาทุกพระองค์ไว้หน้าศาลาธรรมเมื่อสมัยสมเด็จพระมหาญาณสังวรวิชัย ซึ่งทำให้ผู้เฒ่าแก่จะยากไปมากอยู่เหมือนกัน.

พุทธปฏิมากรบรรดาความศักดิ์สิทธิ์และลาภ สักการะให้แก่มนุษย์มีจริงหรือไม่ เป็นสิ่งที่ถกเถียงกันมาแต่ครั้งพระคณาจารย์ที่ทรงความรู้ในทางธรรม อย่างขอมเขมมถึงดั่งอย่างท่านไม่เชื่อถือการอยู่ของพระพิพัฒน์สัตยาของพระเครื่องอัน ท่านเชื่อเท่าใดก็ ทำชั่วได้ชั่วหรืออุกอลูก

กรรมชาติก็เป็นอย่างอนาถาสนอง อย่างไรก็ตามคนไทยส่วนมากก็ยังยึดถือคุณพระศรีรัตนไตรเป็นที่พึ่งตลอดมา.

รัฐมนตรีทุกท่านได้ปฏิญาณตนด้วยความจริงใจ ความหมายรัฐมนตรีถนอมหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่ปรากฏว่ามีคำสาปแช่งขอให้ได้รับผลร้ายถ้าถ้อยสัตย์เท็จถ้อยคำตามบทการได้นำพระพิพัฒน์สัตยา แม้ถ้อยนั้นเรากล่าวว่าพิธีการที่ท่านรัฐมนตรีได้กระทำครั้งนี้เป็นผลดีก็คุณในทางจิตใจอยู่มาก สำหรับพุทธศาสนิกชนคนไทย.

มีเรื่องจริงที่ควรจารึกไว้เป็นถาวรณณอันอื่น ให้ทราบทั่วกันว่าในถาวรณณทั้ง วาระใหม่มีนายทหารบกกองพันเบี่ยงทิศหนึ่ง ใจซอเข้าไปพบ พลเอก พระยาพลพลพลพยุหเสนา (พจน์ พหลโยธิน) ขณะที่ท่านย้ายเป็นอมพากรุณีย์ พหลโยธินสวณ เพื่อแสดงการระแวงและอำนาจพรม โทมเมื่อนายทหารคนสนิทได้ความไปเวียนบอกนายทหารและเจ้าคุณนิภาของนายทหารผู้นั้นแล้ว เจ้าคุณ

พลเอกได้อนุญาตให้เข้าไปหาได้ เมื่อเขาได้รวมและอวยพรท่านแล้ว เจ้าคุณพลเอกได้ขอมให้เขาและกล่าวว่า "อย่าทำอะไรเอาอย่างอาเลบ เพราะความไม่มีสิ่งจะก่อการได้นำพระพิพัฒน์สัตยา อาจเป็นบ่วงอย่างทรนาคใจอยู่ทุกวันนี้" ที่เจ้าคุณพลเอกพูดกันนี้ แปลได้เป็น ๒ นัยการบ่วงจริงของท่านอย่างหนึ่งและอีกอย่างหนึ่งการบ่วงเพียงในการเมืองขณะนั้น ซึ่งท่านรู้สึกในการที่กระทำไปเพื่อความหวังที่ก่อประชาชนพลเมืองไทย แต่ถ้อยนี้มีจริงก็แย่งอำนาจกันตลอดมา ท่านจึงใช้คำว่า ทรนาคใจ เมื่อฟังคำพูดของเจ้าคุณ พลเอกก็ทำให้ออกรับเชื่อได้ว่า การที่ท่าน เป็นหัวหน้าปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔๗๕ นั้นเป็นการเสียสละ ที่ท่านได้นำพระพิพัฒน์สัตยาต่อพระพักตร์พระแก้วมรกตอาจจะเป็นด้วยท่านทั้งใจจริงใจที่มั่นคงใจ ซึ่งไม่ได้มีจิตใจที่เปลี่ยนแปลงการปกครองในขณะนั้น ส่วนที่ถามความพิฉัตรโดยไม่ตั้งใจ หรือเพียง

เอาด้วยสัมฤทธิ์และวิธีปากเท่านั้น จึงไม่เป็นอะไรหาความเท่าที่ถ้อยนี้ หรือเป็นด้วยคุณถาวรณณแต่อย่างใด มีรองความสนองอยู่แต่พวกถาวรณ ๒๔๗๕ ได้รับข้อชี้แจงเห็นกันทั่วที่ไม่ค่อยอยู่เหมือนนั้น แม้ผลที่วางเราเผ่า ศรัทธาหนักที่ได้ปฏิญาณตนต่อหน้าพระแก้วมรกตทั้งสามหลวงความคำขอจริงของพวกโซ่บ่ารัก ก็มิฉะนั้นได้เห็นทางร้ายเช่นเกิดวณนี้ด้วย.

นโยบายทุนต่างประเทศ:

เราได้อ่านนโยบายของรัฐบาลถนอม

กิตติขจร ตามที่ได้แถลงต่อสภา

ผู้แทนเมื่อวันที่ ๕ มกราคมนั้น ก็ได้แต่ชมเชยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังถ้อยคำด้านความแก่กระทรวงไฟเราะเฉพาะเจาะจงมาก แต่การเขียนถ้อยคำทำยอมแตกต่างกัน เราจึงไม่ชอบใจสักก่อนท่านกล่าววิจารณ์นโยบายนี้แต่ประการใด เว้นแต่ถ้อยนโยบายข้อใดที่รัฐบาลได้วางไว้เป็นทางทฤษฎี แต่การปฏิบัติอันแท้จริงย่อมชักกันอยู่ซึ่งเราทราบว่าเป็นความจริง ถ้อยวาระจะพามากกล่าวให้รัฐบาลทราบ เช่นนโยบายข้อ ๑๑ ตอนหนึ่งกล่าวว่า "ชักชวนและสนับสนุนให้มีการลงทุนทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ ตามความเหมาะสมซึ่งเป็นนโยบายที่ทุก รัฐบาลได้นำมาใช้ตลอดมา เพื่อความเจริญและการของชาติบ้านเมือง.

ใคร ๆ ก็ทราบว่าเป็นประเทศที่มีทุนรอนน้อยนั้น ย่อมคว่าทุนต่างประเทศมาลงทุนภายในประเทศของตน โดยจะต้องมีการอุตสาหกรรมซึ่งจะต้องให้ทุนรอนมากและใช้เงินจำนวนมากควบคุมกิจการด้วย ดังนั้นประเทศที่จะได้รับทุนต่างประเทศนี้จะคงจะวางใจในความมั่นคง

แก่เขา และความสามารถในการติดต่ออันเจ้าหน้าที่รัฐบาล แม้ว่า รัฐบาลนี้ถือป็นและอินโดนีเซียได้โอนกิจการทุนต่างประเทศมาอย่าง เป็นของรัฐบาล ซึ่งทำให้ (อ่านต่อหน้า ๓๓)

โดย....."ตราทับ"

ตอนลึบดอง

สมองที่หมุนจี เหมือนลูกข่าง นัยน์ตาที่พรวมวังมมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างเบื้องหน้าขาว

โหล่งไปหมด ทำให้คิดนึ้นสติไปจุดคนที่ตายไปจากโลกนี้แล้ว ไม่มีความรู้สึกใดๆ เหลืออยู่ ไม่มีความคิดความ

ทรงจำ ปราศจากความทุกข์และความสุข คิดนึ้นได้กลายเป็นอะไรอย่างหนึ่งที่อยู่ในความว่างเปล่าไปชั่วระยะเวลาหนึ่งซึ่งประมาณไม่ได้ บางครั้งก็เหมือนว่าได้นอนหลับสนิทไปพักหนึ่ง แต่บางครั้งก็กลับรู้สึกราวกับว่าวิญญาณของคิดนึ้นได้หลุดพ้นไปจากความสับสนงัด ปวงจนหมดคิดนึ้น ไม่มีความชอบชั่วคิดหวังใดๆ จะคิดความคิดนึ้นไปได้อีก คิดนึ้นอยากได้มันขึ้นเป็นเช่นนั้นตลอดไป เพราะเจตนาที่คิดนึ้นจะดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ อยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์สืบไปด้วยวิถีชีวิตที่เหมือนเดิมอยู่ ในกองไฟตลอดเวลา.

ความปรารถนาของคิดนึ้นมิได้สัมฤทธิ์ผล ซึ่งอาจเป็นเพราะพระเจ้าประสงค์การเอาชีวิตของคิดนึ้นเป็น "เครื่องทดสอบ" กับระบบสังคมของมนุษยโลกให้ต้องเห็น ท้องการให้ชีวิตของคิดนึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับพิสูจน์ว่าระบบชีวิตของมนุษยนั้นได้หลุดพ้นจากความ เป็นสัตว์ไปได้แล้วเพียงไหน และ 'เครื่องมือ' ขึ้นเองที่ถูกรื้อไปเพราะการทดลองนั้นในที่สุด ถูกรื้อทิ้งร้างกายและวิญญาณ!

คิดนึ้นคั่นขึ้น พบตัวเองอีกครั้งหนึ่งในห้องแคบๆ ที่แปลกตอสบายตา แต่เมื่อสังเกตดูสักครู่ก็เคาะใจได้ว่าแปลกกึ่งประหลาดเหมือนจะเป็นห้องหนึ่งของโรงพยาบาลแน่นอน บังตาเลื่อนได้สีขาวดังอยู่ที่ปลายเท้าโต๊ะเล็กๆ หัวเตียงมีขวดยาเล็กๆ สองสามขวดวางไว้ฝาผนังห้องและสอากซึ่งเหมือนกับภาพที่ปรากฏ แก่สหายตาของคิดนึ้นเมื่อตอนสติไปไม่มีผิด คิดนึ้นว่าเปล่าและบริสุทธิ์ในความรู้สึกอย่างประหลาด อย่างนี้

กระมัง... คนทุกซี่ยากทั้งปวง จึงเชื่ออันหนึ่งว่า ความตายคือยารักษาความทุกข์ของชีวิตที่ชั่วร้าย มันเหมือนดั่งยาพิษวิเศษที่ชำระล้างสิ่งผิดแผกความระทมทุกข์ที่เกาะกินชีวิต ให้หลุดไปได้อย่างสิ้นเชิง.

เพียงแต่กลับเป็นทวนของทวนอีกครั้ง ความแปลกไปร่งโง่งโง่งและความรู้สึกอันว่างเปล่าอันปราศจากการไปพักที่คิดนึ้นได้กลับมาสู่โลกของความทุกข์ทรมาน ความสับสนงัดและเหลวไหลตลอดครั้ง!

คิดนึ้นนอนกระพริบตาถี่ๆ หลายครั้ง เพื่อทบทวนความจำว่าคิดนึ้นมาอยู่ในสถานที่นี้ได้อย่างไร เป็นอะไรไป พอนึกขึ้นได้ แม้ว่าขณะใดจะเลื่อนอยู่ บังหน้าตาที่ขมออกมามลคลอของนัยน์ตา ทุกสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพราวเลื่อนอยู่หองม่านน้ำตา บางครั้งมันแลดูมืดทึบและมีประกายระยิบระยับ จูจคิดนึ้นได้ไปนอนอยู่กลาง

แจ้งโหล่งที่วอด และแลเห็นดวงดาวกระพริบตาตลอดลึ บางทีก็เหมือนดั่งคิดนึ้นได้พลกเข้าไปอยู่ในอีกโลกหนึ่งเป็นโลกที่อ้างว้างว่าเทวโลก!

อีกปรากฏการณ์ โหล่งความทรงจำของคิดนึ้นเหมือนภาพฉายที่ผ่านไปเป็นตอนๆ ปรากฏขึ้นแฉกแล้วก็เลื่อนหายไปอีก จนกระทั่งมาถึงใบหน้าของ 'คุณผู้ชาย' ที่ดูเหมือนจะมาเป็นอีกโลก

จรรรค้อย! แคมมอเออิมเราควรจะสร้างมันขึ้น

ภาพประกอบโดยฝีมือ 'แทน'

เชื้อโรคนอนหลับอันน่ากลัว

เห็นแล้วจึงเห็นถึงได้คิด เอาไว้ระวังไว้เถิด

ฉบับพิเศษ

นวนิยายประจักษ์ประชันสังคมและการเมือง

โดย..... ศรีวิทย์ สถาปนาวิทย์

มันแสดงถึงความหื่นกระหายที่เห็นแก่ตัว ซึ่ง คิณห์ ไม่เคยมองเห็นเช่นนั้นมาก่อนเลย มันทั้งความซม ใจมันแฉะแฉะหยาบหยาบ รคนกัน คิณห์เหลือซมอื่น... เพราะไม่ได้เห็นความเมตตากรุณาในดวงคำ คิณห์ของคุณผู้ชายหลงเหลืออยู่เลย.

อีกจากนั้นไปภาพก็เปลี่ยนมาอีกใน

เป็นอารมณ์ที่ปล่อยประโลมให้กลายเป็น อากุระยุ่ง และกึกก้องกึกก้องไม่ได้ ถลกทั้งไปเปล่าเปลี่ยวเดี่ยวกายอยู่ใน โลกนี้ คิณห์เกลียดไปทุกเจ้าของมือซึ่ง คงจะอยู่ข้าง ๆ คิณห์มาพบแล้วโดย คิณห์ไม่ทันสังเกต.

ผู้คนที่พอเห็นหญิงคนหนึ่ง ของ

เพื่อให้คิณห์ได้พบหน้าให้กับออก หล่อนกระชับปลอบเชยเชิงเคี้ยวลงเล็กน้อย.

“ทำใจๆ ไว้ ยังไม่ตายแน่แล้ว”

“ฉันทายาค” คิณห์ว่าพันเสียงอยู่ อยู่ กับออกของอรทัย.

“จะไปตายที่ไหน นรกมันน่าอยู่ นึกหรือ?” อรทัยหัวเราะออกมาแต่ ลำเมียงยังซัดถึงความรู้สึกนั้นซม.

“ฉันทาคิดทำชั่วอะไรจึงจะต้องไปนรก... ฉันทนทุกข์ทรมานมาพอแล้ว คิณห์จะได้อะไรไปอยู่สวรรค์บ้าง”

“โลกมนุษย์คือสวรรค์... มันอยู่ที่เราเราเองหรือหน้าม... ถ้าจะสร้างโลก มนุษย์ให้เป็นสวรรค์ได้ด้วยน้ำมือของเราเอง... ซึ่งที่เรารู้ เราเห็นมีสวรรค์จริง ให้มันเป็นสวรรค์ได้ เราอย่าไปพยายามสร้างแล้วจะไปหวังโลกหน้าได้อย่างไร... รู้เรารู้ว่าในจักรวาลนั้นมีสวรรค์ เราว่านั่นน่าจะมีคนรักเท่านั้น... นางก็กลัวใจไม่เลยทั้งนรกสวรรค์”

“ฉันทไม่กำลัง ไม่มีความสามารถ สันนิษฐานแล้วอภัยที่ใจจะสร้าง สวรรค์ของตัวเอง”

“อย่าเพิ่งสิ้นหวัง... คนเราก็น่าจะมีชีวิตที่ดีขึ้นบ้าง ความหวังเข้าไว้ อย่างน้อยๆ ก็ยังมีเราเป็นเพื่อนอยู่ อีกทั้งคน”

“คนเคียวในโลก”

“อาจจะมีคนอื่นอีกในเวลาข้างหน้า ยิ่งถ้าเราสามารถทำโลกนี้ให้เป็น สวรรค์สำหรับเราได้แล้ว บุรุษจะได้เห็นว่าเรามีเทพบุตรนางฟ้าสมัครเป็นเพื่อนอีก และที่เคียว”

“ฉันทไม่รู้จักสร้างให้มันเป็นสวรรค์ได้ชั่วชีวิต”

“วิไลหมัดได้... ทั้งซอกและซอกปรก เราหมั่นทั้งนี้เพื่อชีวิตเราจะได้เป็น สุขเช่นบ้างคนอย่างเรา นางที่ไอ้สังคมบ้านนี้มันก็บังคับเราเหมือนกัน ไม่ให้สร้าง ชีวิตอย่างซอกคนอย่างคนอื่นเขาได้... เมื่อจำเป็นจึงต้องเอาหมั่นทางหนึ่ง สกปรกโสมนึงใจก็ตั้งเอา ใครจะชอบเป็นเปรตคอกยากรหัวโหล่อในโลกนี้ ทั้งๆ ที่คนอื่นเขาสุขเหมือนอยู่ในสวรรค์วิไลหมัด”

คิณห์ได้พลอยเข้าขันไปกับ ความพยายามของอรทัยที่จะพูดเล่นเพื่อประ โลมใจคิณห์ มันไม่ได้อยู่ในอารมณ์ที่จริงจังเช่นนั้นได้... ยังมีอะไรหลายอย่างที่ยังอยู่ในใจ.

“ฉันทมาอยู่ที่นี่ได้ยังไงกัน... ทย”

“นอนมึงๆ... จะเล่าให้ฟังเอง” อรทัยจึงให้คิณห์นอนตามสบายและ

ม่ว่าจะโดยวิธีไหน ล้อดหรือสกปรกเพื่อกาลอนาคต

เส้นชีวิตของขบขบเปลี่ยน ไปสู่ ทางใหม่ สกปรกโสมนึง ไม่แพ้ทิศทางที่ได้ผ่านมา ไม่ว่าสวรรค์นรกมันก็กลากถ้ากัวย รากะ

หน้าอันคมเข้มของ คุณผู้ชาย นัยน์ตา ของหล่อนที่คิณห์เคยคิดว่ามันข้างเปี่ยม ไปด้วยความกรุณาปรานี ออไรเช่นนั้น เปลี่ยนไปเสียอีกแล้ว มันกลายเป็นดวง ตาของแม่แม่ม ที่เต็มไปด้วยเล่ห์เพทุบาย ร้อยแปดพันประการ เธออ้อมไปด้วยรา คติคิณห์ที่มื่ออ่านจากหนังสือธรรมเห็นม เกรียมนะขานคิณห์ใจขึ้น อยากรจะกักร ร้องออกมาให้สุดเสียงเพราะความหวาด กลัว แต่คิณห์ไม่รู้ว่าซมเสียงของคิณห์ เท็ดหายไปไหนหมด ลาคติคิณห์และ แห้งผากเหมือนมีทรายโรยอยู่เต็ม คิณห์ ได้แต่ซมอื่น... และน้ำตาหยดเป็นทางลง มาที่ทางตา.

ทันใดนั้น คิณห์ก็รู้สึกว่ามีมือของ ใครคนหนึ่งเอื้อมมาจับมันกัๆ ที่คิณห์แขน

คิณห์ ที่ให้รู้สึกขมขมอภัยกับคิณห์เป็น พิเศษเมื่อคิณห์ไปเป็นเทรณเนอร์ที่กัเก้น ว่าให้กับคิณห์คิณห์ของ “คุณผู้ชาย” “อรทัย” คิณห์รีบขี้อื้อถอลัน กัวยเสียงแหบแห้ง.

“เราเองแหละ” หล่อนขบขบพร้อม อมยิ้มเมื่อไปกระที่หน้าผาก และลูบ เบาๆ ที่แก้มของคิณห์ “นอนมึงๆ เละระ ทิวหรือเปล่านะ?” หล่อนถาม คิณห์ว่าเวียงเหมือนนกกัๆ ที่อริวิชัยกับ สายลมและแสงแดดกว้างอรุณ โดยไม่ ยอมคิดว่าไฟคอนบ้ายาจำมีฟ้ายุสฟ้า กระฉก.

คิณห์ส่ายหน้าปฏิเสธ ถันสะอื้น พลังขึ้นมามีคิณห์ในลำคออึก ปวก ร้าวไปหมด อรทัยให้มอดเข้ามามา

จดหมาย การเปิด

ฉบับที่ ๒๓

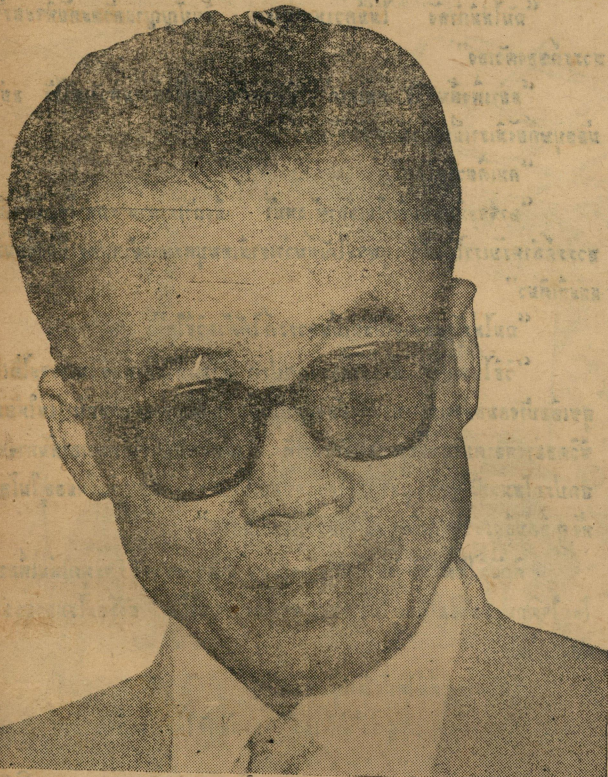
เรื่อง เกี่ยวกับสุวัฒน์ วรดิลก.

[๑๕ มกราคม ๒๕๐๐]

เรียน นายพลตำรวจเอกไอศว ไสวสนยากร อธิบดีกรมตำรวจ.

จดหมายฉบับนี้เราเขียนถึงท่านในทันทีที่ได้มีการ จับกุมตัวนายสุวัฒน์ วรดิลกและนางเพ็ญศรี ภริยาในกรณีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ในฐานะที่ท่านดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ เราคิดว่าท่านคงจะได้พิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนที่จะสั่งการให้มีการจับกุมกันขึ้น แทนการสั่งการแบบชุ่ยๆ ท่านเองเคยบอกกับอดี้อธิบดีผู้ซึ่งเอาแต่อารมณ์โมโหจะรีดขาดความขงคิดด้วยประการทั้งปวง.

ความจริงประชาชนผู้มีใจเป็นธรรมปราศจากอคติ ทั้งหลายย่อมทราบดีอยู่แล้วว่า ในระหว่างเหตุการณ์ที่หาเสียงเลือกตั้งครั้งนั้น ฝ่ายตรงข้ามย่อมถูกกลั่นแกล้ง ซึ่งสมควรจะต้องเป็นผู้แทนราษฎรอยู่ด้วยตนได้ปล่อยตัวออกมาเพื่อที่กล่าวถึงและปล่อยประโยชน์ทางการเมืองซึ่งตนฝ่ายคน โดยให้ช่วยอรรถหรือช่วยอื่นไม่เป็นมงคลออกไปทั่วทุกหัวระแหง พวกผู้มีอิทธิพล

แบบกายเป็นอันมาก ปลอมตัวมาช่วยกันเพ่งหน้าเข้าไปยังสภาอาคารคือสภาหลายแห่ง ถือให้เด็กเลี้ยงซุบซิบและเข้าใจผิดอย่างร้ายแรงเป็นอย่างยิ่ง โดยไม่ละอายใจแม้แต่เพียงเลย ว่า ชนชั้นพวกเขาซึ่งอยู่ในฐานะของเมืองซึ่งเคยผ่านความยิ่งใหญ่มาแล้ว ได้ทำการผูกกรรมผูกพันการเป็นนักการเมืองรุ่นต่อไปอย่างโหดเหี้ยมที่สุด.

จากข่าวที่หนังสือพิมพ์ "ข่าวภาพ" ฉบับประจำวัน ๑๖ มกราคม ซึ่งกล่าว "...นายสุวัฒน์ วรดิลก ช้างยืนยนิความบริสุทธิ์ใจ ในความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า คนอย่างเขาจะทำได้อย่างไร ในกรณีเช่นนั้นเมื่อครั้งเขานำละครและศิลปวัฒนธรรมไปเผยแพร่ในจีนแดง อันเป็นดินแดนคอมมิวนิสต์ ซึ่งว่ากันว่าทำลายคนชั่วร้ายคนและคนชรา ยังนำเอาเพลงสายฝนอันเป็นเพลงพระราชานิพนธ์ ไปเทอดพระเกียรติ บนดินแดนนั้นจนได้รับการเทอดทูนจากประชาชนชาวจีน..."

เมื่อเป็นเช่นนั้น, เราจึงใคร่ขอให้อธิบดีกรมตำรวจ ได้กระพริบตาพิจารณาพิจารณาเป็นความชอบของนายสุวัฒน์ วรดิลกบ้างว่า การนำพระเกียรติของนักวิจัยไปเผยแพร่แก่ชนทุกชั้นของชาติของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ การสืบสวนทวนพยานอะไรนั้น ขอให้ไปกระทำการด้วยความยุติธรรม อรรถการวรายุคใหม่ของท่านได้จะได้รับความเชื่อถือจากประชาชนอยู่แล้ว อย่าให้ดลยคำมีกลังไปปล่อยเลย เฉื่อยการีคุณความดีที่ท่านสร้างขึ้นมาแล้ว ไม่ควรทำลายลงไปเสีย. (อ่านต่อหน้า ๓๗)

เท่าที่คลองมพเคียงขึ้นหน้าเขามาได้ลยตาคิดถึงอยู่ชดเชยหนึ่ง จึงเอ่ยต่อไปช้าๆ เสียงเสียงของถั่วเค็ม.

"เรารู้ว่ามุษเป็นลมตกกะโหลก ข้านพคัม เขามายอดพะ เพราะเห็นเราชอบกั้มมุษมากกว่าใคร เขามาขอให้เราอยู่เป็นเพื่อนแล้วใช้มุษ เขามารถอดคำรณยาพยาบาลให้หมก อย่าไปคิดว่าเขาใจถึงถึง... มันเพราะเราเห็นหน้าคาบมุษมีรอยถูกคมถูกก็ ถึเลยก็อดเขาเลยว่าเขาคบกับมุษ หนตกกะโหลกมาสถบ..."

"กูเหมือนฉันเป็นลม ตกลงมาเอง"

"เรื่องนั้นเคยไว้" อรรถยอนหัวขั้แตรวิมย์ฝ่ายเป็นเงิงตาม "ถ้าออกมาเองเขาจะยอมออกคำรณยาให้เรอะ ถึงใจเขาดีคยบย่นมา ถึเป็นธรรมภาคีคองคอบแทนอันมึง เราเชื่อว่าเรื่องเห็นะก็องถึงตำรวจ พม่าคำมุษเขียวย้ายยังนี้คองคอบจนตกกะโหลก เขาดึงยอมพามาโรงพยาบาลเพราะมุษมึงถลตเสียแล้ว..รู้ไหม"

"แท้งลูก" ถึคณพมพมเพิ่มเติมลคเมอ.

"แท้งซี..ก็แล้ว เชื้อไซของได้มุษยชชชลาคทาขาว เห็นแอด้วยยังแท้งเสียโหดเอาไว้ก็ช้าไปเล่า"

"แท้งเสียแล้วเรอะ" ถึคณยัณถามอ้อยอย่างงๆ.

"ทำไม...ที่ถามนะ เสียคายหรือว่าสยใจ" อรรถยเสียงซู้ซู้.

"บอกไม่ถอถอถอ...ฉันเอ่ลยคพ่อของมึง..แต่เกิดพมมิงถลต มึงเป็นเลื่อคกถนพมของคณ มึงไม่รู้หรือว่ามึงเกิดมาได้เพราะผลของความรักของพ่อแม่ หรือเพราะพ่อคองการสูกออย่างเกียว มึงไม่พาระคองพลคยบย่นาย ที่มึงคองเกิดมาจาก รากะถึคพาทของพ่อคณแม่"

"ให้มึงเกิดมากูโลกเป็นลูกไม่มีพองชี..."

"พ่อมมมม..."

การเมือง เรื่องชีวิต

"ลูกพอกฎหมาย... ลูกของใช้ผู้ชายเห็นแล้ว... เธอไม่มีพรอกนำว่า เกิดที่โลกมาไม่มีพ่อ... ชีวิตอยู่ด้วยความยากจนไม่เลิกเสียคิดว่า... ตัวของเราเองยังเขาไม่รัก แล้วเราจะเลี้ยงลูกได้อย่างไร เมื่อมีลูกก็ต้องอยากเลี้ยงให้มันดี... อนาคตของเราไม่แน่นอนอย่าให้มันเลิกคิดว่า... พ่อแม่สวดอธิษฐานให้ลูกมีเงิน แต่ลูกเกิดมาไม่สนพูดขอร้องอยาก... เท่ากับเราสร้างอรรถวิให้เกิดเปล่าๆ".

"ก็อะไรไม่คิดอย่างนั้นเลย ถ้าถึงคราวตัวเองบ้าง อย่าลืมนำตัวอย่างไรที่เลือกไปเอง".

"เออ... เรื่องนั้นแล้วค่อยคิด... ขณะพี่รู้ตัวเธอบอกว่า... พอกจากเราแล้วมาเป็นทวิคนเดียวในโลก.. โอ้ว... เสงซวยของงั้นพ่อกัน ไม่เคยใส่ตัวมาเลย".

"ข้างเขาเด็กอรรถวิ" เสียงของทวิคนรายเรียง แต่ถึงอย่างไรอรรถวิก็เลี้ยวแปลบหัวใจไม่ไป "มันเป็นความผิดของผมนะ ฉันไม่อยากโทษอะไร ไม่อยากโทษแม่แต่ตัวเองที่ใจเขลาเพราะยังเกิดเกินไป ว่าแต่ฉันจะอยู่ยังไปต่อไป".

"เห็นวักกลองแล้วไม่ใช่เธอ?"

"ใครเขาจะมาเขียนเห็นวักอรรถวิ?"

"ไม่ถั่งสอน... เห็นมันจริง ๆ เลยเขียนละ... วักเห็นวักอรรถวิชายไป".

"ตายจริง".

"ไม่ตายหรอก... อยู่เลย ๆ... ยังซื่อระอากายละ" อรรถวิหัวเราะว่า "เมื่อชีวิตถึงขนาดนี้แล้ว เป็นพวกรักเนื้อเท่าที่ตามารักตามกลบ ก็เห็นนะพอเลี้ยงลูกมา เจอใครที่เขารักเราจริงเลี้ยงเราไว้ ไม่รังเกียจเราอีกพวักที่เมื่อเห็นวักไปอยู่เป็นเมียเขา ผู้ชายทางฝ่ายตายไปถ้าไม่ผิดก็ผิดนัก".

"ส่วนมากผู้ชายที่ไปเที่ยวยังงั้น... ไม่ค่อยจริงใจไม่ใช่หรือเธอ?"

"มันอยู่ที่เราแสร้งหาของจริง... คนนั้นของปลอม... อรรถวิหัวเราะ".

(อ่านต่อหน้า ๓๙)

นโยบาย ๑๖ ข้อของรัฐบาลซึ่งได้แถลงต่อสภาไป

แล้วเมื่อวันประชุมขอความไว้วางใจ ซึ่งในการนี้มีการถ่ายทอดเสียงออกอากาศเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้รู้ด้วย นับว่าเป็นความดีอย่างหนึ่งที่รัฐบาลเริ่มลงมือแสดงว่าใจกว้างพอ (ถ้าหากไม่คิดถึงการรวบรัดปิดอภิปรายเร็วเกินไปหน่อย) แต่ไหน ๆ ได้ลงเสียงมาแล้วก็ไม่อยากย้อนไปพูดอีกเพราะมันเป็นเรื่องเก่าไปเสียแล้ว.

ที่ขอการพูดถึงคือนโยบายของรัฐบาล ซึ่งคงจะไม่เป็นเรื่องเก่าเกินไปที่จะพูดถึงขณะนี้ เพราะอย่างไร รัฐบาลก็ต้องใช้นโยบายบริหารประเทศไปตลอดเวลาที่บริหารอยู่ นโยบายทั้งหมดที่ได้อ่านแล้วรู้สึกว้าว ๆ หนึ่ง แต่ระบิกัดไหนก็ต้องคอยดูมือการบริหารต่อไป เชื่อว่ารัฐบาลคงจะไม่ทำให้ผิดหวังนัก แต่ที่กักใจอยากพูดถึงอย่างก็คือ นโยบายข้อที่ว่าด้วยการศึกษา จำได้ว่าที่เคยเขียนไว้พอสมควรมาแล้วถึงเรื่องการศึกษา.

การศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับคนเรา โดยมากมักจะได้ยินกันเสมอในเมื่อใครคนใดคนหนึ่งทำอะไรสิ่งที่ไม่ดีจะทำหรือไม่ควรทำ มักจะถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าการที่เขาทำเช่นนั้นเพราะไรการศึกษา (ทั้งนี้ขอขอเว้นสำหรับคนสันทนาการซึ่งการศึกษาไม่จำเป็นสูงแก่ไหนจะไม่ช่วยเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัย) คนที่ทำงานหนักอดกลางกายเข้าแลกก็เพราะไม่ได้รับการศึกษาพอที่จะทำงานเบา ๆ ได้ การศึกษาช่วยทำคนให้เป็นคน ช่วยให้เป็นคนดีมีคุณงามความดีลึกลงไปถึงจิตใจที่กว้างขวางได้โดยรอบคอบ รู้เท่าทันคนอื่นไม่ถูกหลอกลวงหรือปลุกปั่นได้โดยง่าย (ตัวอย่างเห็นได้จากกรณีการโกงการเลือกตั้ง) และการศึกษาเป็นเอวระกามยังการเผยแพร่แพร่ธรรมของลัทธิอันชั่วร้ายได้ก็ เพราะผู้ที่มีการศึกษาก็ย่อมมีวิจารณญาณที่ดี การศึกษาระช่วยให้ประชาชนโดยบังเอิญอยู่ได้ตลอดไป.

แต่เท่าที่แล้ว ๆ มา ตลอดระยะเวลา ๒๕ ปีแห่งประชาธิปไตยของเรา รู้สึกว่าประชาชนยังได้รับการศึกษาน้อยกว่าที่ควรจะเป็นดูเหมือนว่ารัฐบาลที่แล้ว ๆ มา ให้การศึกษาแก่ประชาชนอย่างเสียไม่ได้มิได้เอาใจใส่ที่จะปรับปรุงส่งเสริมให้ดีขึ้น ปัญหาเรื่องโรงเรียนไม่พอเกิดขึ้นเสมอ บัดนี้แล้วได้ รัฐบาลยังไม่เห็นแก้ไขให้ดีขึ้นเท่า ๆ ที่ควรจะได้ ใต้ประชาชนไม่จำเป็นต้องเอาใจใส่ต่อการศึกษามากขึ้น เพราะกระทรวงศึกษาธิการมี ข้าราชการในสมัยนี้เขย่งขึ้นทั้งการที่จะเรียน ซึ่งไม่เหมือนสมัยสมัยก่อน ๆ ที่เด็กมักจะเขย่งหน้าขอร้องที่จะไปโรงเรียน เมื่อเขย่งหน้าเอาใจใส่ต่อการที่จะเรียนรัฐบาลเพียงแต่จะช่วยเหลือส่งเสริมปรับปรุง การศึกษาของเราอีกจะก้าวหน้าอย่างช้า ๆ ออกมาเรื่อย แต่ที่ไม่เป็นไปเช่นนั้นก็เพราะรัฐบาลที่แล้ว ๆ มาไม่

ได้สนใจที่จะส่งเสริมจริงจัง คงได้กล่าวแล้วว่ากระทำไปเหมือนเสียไม่ได้ การศึกษาของเราจึงมีระดับ เพียงเท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้เท่านั้นเอง,

ยุครัฐบาลใหม่ ซึ่งถูกทำที่จะมีความตั้งใจที่จะบริหารประเทศต่อไป คงจะให้มุ่งหน้าบำรุงการศึกษาอันอย่างจริงจังเสียที เพราะในการแถลงนโยบายในสภา นายรัฐมนตรีได้กล่าวว่า จะพยายามสร้างโรงเรียนให้มากขึ้น พอเพียงกับจำนวนนักเรียน จะไม่คำนึงถึงความทุรพลาโชติ จะสร้างเพียงเพื่อให้เป็นโรงเรียน ที่โรงเรียนใด โดยต้องการให้มีปริมาณมากเท่านั้น ซึ่งผู้เขียนหวังว่ารัฐบาลจะคิดถึงเมื่อพิจารณาความนี้โดยเร็วเพื่อที่จะได้ไม่ต้องเห็นนักเรียนเข้าใช้ค่ายหรือเกิดเขย่งโรงเรียนที่โรงเรียนหนึ่งถึงขั้นปลายสมัยของรัฐบาลจอมพลพิบูลสงครามอีก.

นอกจากการที่รัฐบาลจะต้องพยายามสร้างโรงเรียนให้มากขึ้นเพิ่มขึ้นแล้ว ก็ต้องคำนึงถึงครูอาจารย์ด้วย เพราะเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ครูมีน้อยว่าจำนวนครูของเราไม่พอจะเพียงพออยู่เหมือนกัน ทั้งนี้เพราะอาชีพครูไม่มีที่วางที่จะวางระเบียบเหมือนอาชีพอื่น ๆ ยังไม่ค่อยพอเงินพอใช้ ครูโดยมากนอกจากผู้ที่เป็นครูเพราะมีโรงเรียนอาชีพหนึ่ง ๆ แล้ว นอกนั้นก็เป็นผู้ที่ทำงานเป็นครูโดยบังเอิญที่ทำงานอื่น ๆ ที่มีความชำนาญกันดีกว่า ที่จะผลจากการเป็นครูที่แท้จริง ทั้งนี้ผลจากสถานที่เรียนแล้ว รัฐบาลควรคำนึงถึงการสร้างเสริมฐานะของ (อ่านต่อหน้า ๓๙)

นโยบายของรัฐบาลลัทธิเด่นแต่ขอพิสูจน์ฝีมือในข้อที่ด้วยการศึกษา

ท่าน ผู้อ่านคงจะเคยได้ยินได้ฟังเรื่องราวเกี่ยวกับ อเมริกามากแล้ว บางท่านอาจได้เคยไปอเมริกามาด้วยตนเอง บางท่านอาจเคยเห็นภาพยนตร์เกี่ยวกับอเมริกา บางท่านอาจเคยอ่านหนังสือเรื่องการท่องเที่ยวในอเมริกามาแล้วก็ได้.

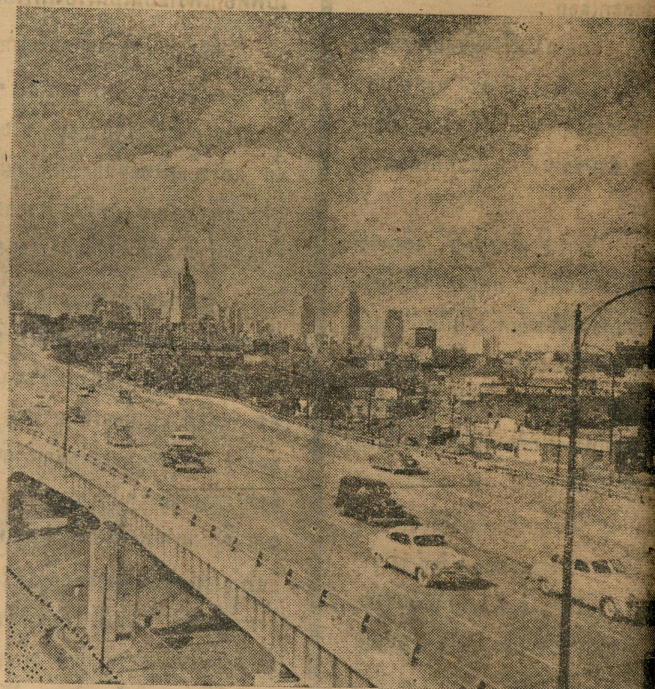
บัดนี้ ข้าพเจ้าจะขอเชิญชวนท่านไปชมอเมริกาหาอำนาจชั้นนำของโลกอีกวาระหนึ่ง การพาท่านไปชมอเมริการั้งนี้มิใช่ประสงค์จะให้ท่านชมบ้านชมเมืองของเขาแต่อย่างเดียว หากประสงค์จะให้ท่านไปชมความยิ่งใหญ่ของอเมริกาในด้านการเมืองการปกครอง, ในด้านเศรษฐกิจ และสังคมพร้อมกันไปด้วย ข้าพเจ้าต้องการจะชี้ให้เห็นว่า มหาประเทศชั้นนำของโลกนั้นมิใช่จะเจริญก้าวหน้าใหญ่โตขึ้นมาเฉย ๆ ความเจริญที่ท่านเห็นอยู่ภายนอกเป็นก็กรรมมโหฬาร เป็นถนนหนทางอันกว้างขวางสว่างไสว หรือเป็นรถยนต์สวยหรูที่วิ่งอยู่เกลื่อนกล่นนั้น มีรากฐานสำคัญอยู่ที่ การจัดระเบียบการปกครอง และการวางโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมลงไว้อย่างมั่นคงดังที่ข้าพเจ้าจะได้กล่าวถึงในต่อไปนี้.

การปกครองของประเทศที่เรียกกันว่า "สหรัฐอเมริกา" (United States of America) นั้น ความจริงก็ได้รากฐานมาจากระเบียบแบบแผนลักษณะการปกครองของอังกฤษนั่นเอง เพราะย่อมเป็นทราบกันอยู่แล้วว่า เดิมทีอเมริกาเป็นดินแดนอาณานิคมของอังกฤษมาก่อน ต่อภายหลังจึงได้ก่อกำเนิดขึ้นด้วยอิทธิพลของอเมริกาที่ได้รับเอกราช และสร้างตัวขึ้นจนใหญ่โตมั่งคั่งและมั่นคงมาจนกระทั่งทุกวันนี้.

ลักษณะการปกครอง ของอังกฤษหรือบริเตนใหญ่ (Great Britain) ในสมัยศตวรรษที่ ๑๑ และ ๑๒ ได้ใช้เป็นพื้นฐาน สำหรับ สร้าง ระบบการปกครองของอเมริกา ในต่อมาบรรดากฎบัตร (Charters) ต่าง ๆ ของอังกฤษเกี่ยวกับเสรีภาพ ตลอดจน ประเพณีนิยมของอังกฤษ เรื่องการปกครองท้องถิ่นด้วยตนเอง (Local self-government) นับเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับสร้างสถานการณ์ของอเมริกาขึ้นในระยะเริ่มแรก กฎหมายต่าง ๆ ของอเมริกาก็มีรากฐานมาจากกฎหมายของอังกฤษ รูปแบบลักษณะบางอย่างในการปกครองเช่น การมีสภาสองสภาเป็นต้น ล้วนมีรากฐานมาจากลักษณะการปกครองดั้งเดิมของอังกฤษทั้งสิ้น.

คัมภีร์ของประชาชน และแสดงว่าประชาชนเป็นผู้ทรงอำนาจอธิปไตย และเป็นผู้มอบอำนาจให้แก่รัฐบาลตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ.

หลักการสำคัญประการที่สองของรัฐธรรมนูญอเมริกัน ให้แก่การแบ่งแยกการปกครองออกไป ให้แก่มลรัฐ (States) ต่าง ๆ ซึ่งรวมกันเป็นสหพันธรัฐ (Federated states) ส่วนรัฐบาลกลางนั้นมีอำนาจ แต่เพียงเท่าที่ไว้มอบหมายเท่านั้น (Enumerated Powers) ไม่เคยมอบให้ รัฐธรรมนูญอเมริกันยังไว้ชัดเจนว่า "อำนาจใ้รัฐธรรมนูญมีไว้มอบให้แก่รัฐบาลหรือมิได้ห้ามทรงให้แก่มลรัฐแล้วไซ้ ย่อมระบือว่าเป็นอำนาจของมลรัฐ หรือของประชากร.

▲ ถนนสายใหญ่ ๆ ทางวิ่งรถด่วนไปทั่วดินแดนสหรัฐที่เห็นนี้คือ "ทางด่วน" (Expressway) ที่แคนซัสซิตี

ลัทธิเสรีนิยมทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมยุคต่อยุค

หลักการสำคัญ ๆ ของรัฐธรรมนูญอเมริกันมีอยู่หลายประการ ประการแรกรัฐธรรมนูญอเมริกัน ยึดถือหลักการที่ว่าอำนาจอธิปไตย มาจากปวงชน (Popular sovereignty) ถิ่นอำนาจของรัฐบาลไว้เพียงเท่าที่ประชาชนมอบให้เท่านั้น ด้วยเหตุนี้เอง ปวงชนแห่งรัฐธรรมนูญ ของอเมริกันจึงยืนยันว่า "เราประชากรแห่งสหรัฐอเมริกา..." เป็นการย้ำถึงความสำคัญ

แต่ถ้าอำนาจใดรัฐบาลกลางได้รับมอบหมายไว้ โดยแน่ชัดแล้ว รัฐบาลของมลรัฐ จะกระทำการขัดขวางมิได้ ศาลสูง (Supreme Court) มีอำนาจแก้ไขในกรณีการขัดแย้งระหว่างรัฐบาลกลางกับมลรัฐ หากมีกรณีพิพาทเกิดขึ้น.

นอกจากนี้รัฐธรรมนูญ อเมริกันยังได้กำหนดการแบ่งแยกอำนาจ ไว้โดยชัดเจน การแบ่งแยกอำนาจนี้ได้

กระทำไว้อย่างที่ชัด และยังมีผู้ใดสามารถเสนอวิธีการอย่างอื่น มาแทนที่การแบ่งแยกอำนาจนี้ได้ ทั้ง ๆ ที่ผู้มีผู้พิจารณาวิจารณ์ เรื่องการแบ่งแยกอำนาจเพื่อนำมาพิจารณา โดยดลว่า เป็นการทำให้การดำเนินงาน ของรัฐบาลยังเที่ยงตรงแน่นอน แต่ทว่าขณะนี้ก็ยังไม่มีผู้ใดเสนอทฤษฎีอื่น ขึ้นมาลบล้างทฤษฎีเรื่องการแบ่งแยกอำนาจนี้.

หลักการสำคัญ ของรัฐธรรมนูญอเมริกันอีกประการหนึ่ง คือการถือว่าศาลสูงมีอำนาจประกาศว่า กฎหมายเป็นโมฆะได้ ถ้าหากพิจารณาเห็นว่า กฎหมายฉบับนั้น ขัดกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีผู้พิจารณาวิจารณ์กันว่า ทำให้ศาลมีอำนาจมากเกินไป จนกระทั่งเข้าไปแทรกแซงอำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหาร เป็นการลดอำนาจของสภาซึ่งประชาชนเลือกตั้งเข้าไป และ

ทวิจักรใหญ่ในการบริหารกิจการ
ของประเทศก็คือประธานาธิบดีกับคณะ
การปกครองขององคมนตรี มอญอำนาจ
ให้แก่ประธานาธิบดีโดยกว้างขวาง.

ระยะเวลา การเป็นประธานาธิบดี
ของอเมริกาคนที่สิบสี่ ค.ล.รัฐธรรม
นูญได้มีการจำกัดว่า ประธานาธิบดีคน
เดียวกันจะเข้ารับเลือกตั้งใหม่ ได้อีกไม่
เกินครั้ง แต่โดยประเพณีที่กระทำมา
ประธานาธิบดีคนเดียวกัน มักจะไม่เข้า
สมัครรับเลือกตั้งเป็นครั้งซ้ำมา ประเพ

(คือแปดปี) บทแก้ไขนี้ได้รับชดเชย
มาจากมลรัฐต่าง ๆ เป็นจำนวนเพียง
พอที่จะใช้บังคับได้ บัดนี้มันเรียกบท
แก้ไขนี้ว่า "บทแก้ไขที่ ๒๒" แห่ง
รัฐธรรมนูญอเมริกัน.

รัฐธรรมนูณอเมริกันกำหนดไว้ว่า
ประธานาธิบดี จะต้องมียายุ่งอย่างน้อย
๓๕ ปี เคยอยู่ไนอเมริกา ไม่น้อยกว่า
๑๔ ปี และเป็นบุตรที่เิดีกจากชาวเม
ริกัน ประธานาธิบดีที่ได้รับเงินเดือนคึก
เมื่อวามปี ๆ ละ ๑๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์
(ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท) พลค
จากนั้นยังได้ค้ำใช้สอยอื่น ๆ อีก เช่น

ทั้งประธานาธิบดีก็โดยทรงพระองค์เองเพราะ
ทราบกันอยู่แล้วกันว่า "ผู้เลอ
ดง" คนใดในเขตของทหาร เลือดใคร
เป็นประธานาธิบดี.

ระบบการเลือกตั้ง ประธานาธิบดี
ตามที่กำหนดไว้ ในรัฐธรรมนูญอเมริกัน
กำหนดเรียกว่า "Electoral College
System" วิธีการนี้ยังทำหน้าที่เคยคิด
การทำมาการเลือกตั้งประธานาธิบดี ใน
อเมริกาอาจะมีผู้เข้าได้พัก ข้างเรา
จึงขอถามว่าถ้าไว้ในนี้ ให้คนที่เข้า
ได้พัก เกินที่รัฐธรรมนูญกำหนดต้อง
การให้การเลือกตั้งประธานาธิบดีทำเช่น

▲ **อนุสาวรีย์นาวิกโยธินใหม่ลัทธิเวอร์จิเนีย**

สัตว์ประหลาดในทะเล

តាម... វិសេស ឈប់កំសាន្ត

ฉันทเกิดจากประธานาธิบดีวอชิงตัน และ
ประธานาธิบดีเจฟเฟอร์สัน เป็นเริ่มแรก
ท่านประธานาธิบดีทั้งสอง ได้ปฏิเสธไม่
ยอมเข้ารับเลือกตั้ง เป็นประธานาธิบดี
เป็นครั้งที่สาม.

ประเพณีนี้ ได้ถูกกลบฝังลงโดย
 ประธานาธิบดีโรสเวลต์ ซึ่งได้รับเลือก
 ถึงสี่ครั้ง (ครั้งที่สี่ในปี ๑๙๔๔) การ
 ที่ประธานาธิบดีโรสเวลต์ ได้รับเลือกถึง
 ถึงสี่ครั้ง ก็เพราะได้รับความนิยมอย่าง
 มาจากประชาชนอเมริกัน ซึ่งสำคัญที่
 สุดที่รับความนิยมให้แก่ประธานาธิบดี
 โรสเวลต์ก็คอนโชนาเศรษฐกิจแบบสัง
 คมนิยมที่เร่ละถันว่า "นิวดีล" (New Deal)
 นั่นเอง.

เพื่อรักษาประเทศนี้คงไว้ได้
หลังมรดกกรรม ของประธานาธิบดีโรส
เวลต์สภาคองเกรสจึงได้ เสนอบทแก้ไข
รัฐธรรมนูญ (Constitutional Amendment)
บทหนึ่งจากมติให้ประธานาธิบดีคนต่อ ๆ
ไปอยู่ในตำแหน่ง ได้เกินกว่าสองสมัย

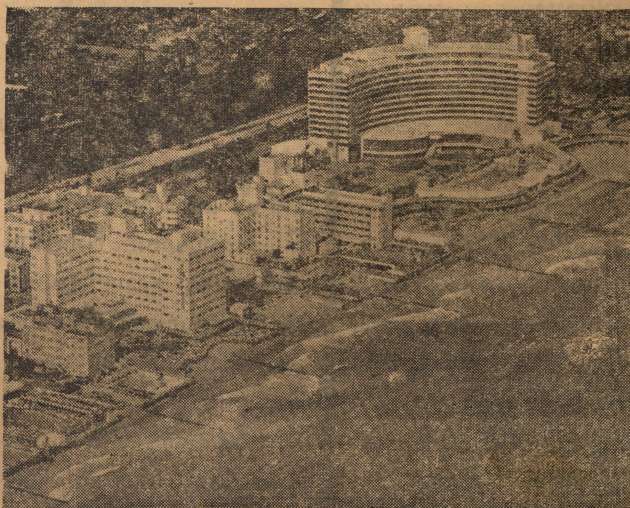
คำเินทางเ็นกัน ประชาชาติภักดี
สิทธิหลายประการ ระลึกรัษฎาภิเษก
ระลึกรัษฎาภิเษก ระลึกรัษฎาภิเษก
แห่งไทยโดยวิเศษกิจ ที่เรากล่าวว่า
"Impeachment" เท่านั้น.

การเลือกตั้งประธานาธิบดี คำนึง
 ถิ่นตกไว้ในรัฐธรรมนูญ เป็นวิธีการ
 ทางอ้อมคือ ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง
 กงต่าง ๆ เลือกตั้ง ผู้เลือกตั้ง
 (Electors) เข้ามาอ้อนแล้ว ผู้เลือก
 ตั้ง เหล่านี้ทำการศึกษาเลือกตั้งประธานา
 ธิบดียกย่องหนึ่ง แต่ต่อมาจะขบพรรค
 การเมืองได้ก้าวหน้า และแพร่หลาย
 ออกไปทั่วประเทศ การเลือกตั้งประ
 ธานาธิบดีตามวิธีการ ที่ระบุไว้ใน
 รัฐธรรมนูญจะเปลี่ยนแปลงไป กลายเป็น
 ประชาชนเลือกตั้งประธานาธิบดี โดย
 ตรง ๆ ทั่วทั้งทางปฏิบัติซึ่งครั้งแล้ว
 วิธีการเดิมไว้ คือให้ประชาชนเลือกตั้ง
 ผู้เลือกตั้ง เสียซึ่งพึงชอน แต่
 ความจริงนั้น ก็เท่ากับประชาชนเลือก

ไปโดยปราศจากอิทธิพล ของมหาชน
เข้ามาเกี่ยวข้อง จึงกำหนดไว้ให้ถาวร
เลือกตั้งพระ^๕เจ้าโดย^๕ถาวร^๕ มชน^๕ที่^๕ไตร^๕ภาค^๕
เลือกมา^๕แล้ว^๕ขึ้น^๕นั่ง^๕ ถ้าว^๕ค^๕อ^๕ท^๕ก^๕น^๕
วิธี^๕ระ^๕ท^๕อง^๕ค^๕า^๕เน^๕ิน^๕การ^๕เล^๕ือ^๕ก^๕ง^๕ Electors

ข. เห็น จำนวนเท่ากันจำนวนสมาชิก
 สภาเซเนต (Senators) และสมาชิก
 สภาผู้แทน (Representatives) ของมด
 รัฐนั้นรวมกัน Electors เหล่านี้จะไป
 ชมนมกันเลือกบุคคล (อ่านต่อหน้า๕)

ไฮเต็คไฮดูโคทรุหระและพันสมช มีอยู่มากมาขในอเมริกา จากฝั่งมหาสมุทร
แอตแลนติกถึงฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก ในรูปนี้คือ โมอามบิซ ไฮเต็ค
ไฮดู ทางขวามือคือ ไฮเต็คฟองเทนโบก ซึ่งเพิ่งสร้างขึ้นเมื่อไม่นานมานี้

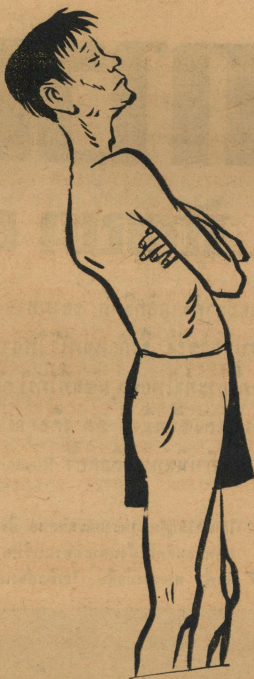
ต่อจากหน้า ๔

ที่เขียนพรคนนี้ เกิดเป็นปล้ำคัญ
 อันหนึ่งกับบรรดาท่านสุริ ในวิชาโหรา
 ศาสตร์ได้พาคัน ปรารถนาเป็นพรพร
 เทไร จึงได้กำหนดขึ้นเช่นนั้น เพราะ
 ต้องด้วยข้อห้ามหลายประการนัก ควร
 จะคำนึงถึงความสำคัญ ของการอุปถัมภ์
 กาลพรคนสำคัญนี้ ให้มากอีกหน่อย
 เพราะสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ หม่อมเช่นเครื่อง
 รัชต์และขันธ์นั้น อยู่อย่างดีแจ้งแล้วว่า
 อนาคตความเป็นตา ของประเทศชาติ
 จะต้องขึ้นอยู่กับพรการเมืองที่ตั้งขึ้น
 ใหม่

การวางดวงฤกษ์ โยโฆอาศิษัม
 พินัยภาพของดวงดาวศักดิ์ การกำหนด
 วันอาฆาตเป็นวันทำการมงคลก็ดูล้วน
 เป็นสิ่งที่ต้องห้ามทั้งนั้น แม้แต่จะกินยา
 ภายเชกให้หมดแล้ว หรือว่าให้สุก
 หมดฤกษ์นี้ ท่านมีเคล็ดลึกลับอะไรเป็น
 พิเศษของท่าน เพราะเท่าที่ทราบมาท่าน
 จอมพลหัวหน้าพรรคใหม่ท่านถนัดบวการ
 คุ้ใจที่เป็นโหรมีช้อยอยู่หลายคน ก็เมื่อ
 พรรคการเมืองตั้งขึ้นใหม่ มีรมตขึ้น
 ด้วยอวมงคลวาระแล้ว ประวัติศาสตร์
 ของพรรคการเมือง ที่เราชยแขวง
 เคล็ดกลลบบ้าง ก็อาจจะบุปผารอขึ้น
 อีก หรืออาจจะเป็นเพราะการวิพากษ์
 วิจารณ์เข้าไปในทางของ รัฐที่ไม่ถัก
 การณ์ก็อาจจะเริ่มเคล็ดดีในการให้ฤกษ์
 ช้อยอยู่เบื้องหลังก็เห็นได้ ฉะนั้นคุณ
 แจกดอกซากุระที่ใส่ไขข้อข้อใจนี้ เห็น
 ที่จะต้องรบนคนท่าน “หมอประจวบ”
 แห่งไท-ฮัปคาคี ได้ช่วยกรุณาจ้าง
 แสวงเหตุผล เพื่อช่วยจัดข้อใจให้
 สันไป ทั้งจะได้เป็นประโยชน์ในวงจักร
 วาโหราศาสตร์ อนาคตก็ถือเป็นบัน
 ทิฐานสืบต่อไป และจะได้เป็นเครื่อง
 เบ็ดหนุนค้ำท่านมู โยภูกัษมาใจในศาสตร์
 มี ศีตรรรมหนักใจ ความจริงเช่นนี้

วิญญาณคนบ้า!

ในสัปดาห์ที่ผ่านมานี้ผมได้เล่าถึงเรื่องผี สัปดาห์นี้ผมจะขอเล่าเรื่องคนบ้าต่อไป หนึ่งเป็นยังใกล้ไม่ทราบครับ จิตใจไม่ค่อยปกติ อาจหรืออีกไม่รอนจนเกินไปจนทำให้คลุ้มคลั่งขึ้นมา เหมื่อนนักการเมืองบางคนที่กำลังคลุ้มคลั่งอยู่ ฮะ

ในบ้านอากาศมันอบอุ่นหัวใจก็ละครึบ
 เหลียวไปทางไหน ก็พบแต่ของเก่า
 เก่าทั้งนั้น แต่ก็น่ารักอยู่นะครึบ
 ทั้งยังมีเจ้าของเก่า ที่เป็นชานน
 แท้และคงเดิม คิดว่าจะไปรพหาที่
 ใหม่ใหม่ลงทุนลงรอนไปอีกคงอะอะ
 อะเพื่อความเป็นสิบล้าน เพียงคน
 เดียว.

ครั้งนี้จะตุ้ตตุ้เหวไปตามถนนหน
ทางเรื่อยไปเลยไป ก็ไม่รั้งจะไปทางไหน

ໄປ-ປາກປາ

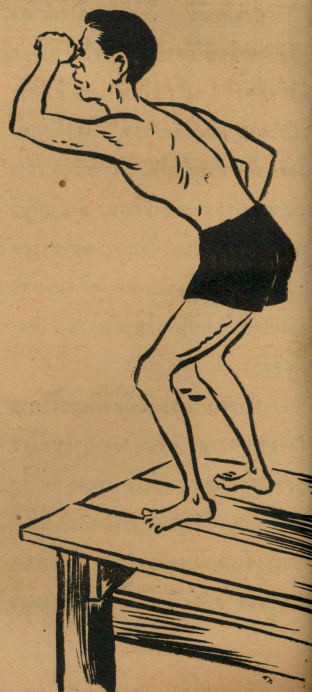
ถึงจันดี เวลาเย็นมีคนแถมในกรุงเทพฯ
พระมหานครบรรพตราชวดีศรีอยุธยาของ
เราขึ้นสนหล่มมาน ไปด้วยความเจริญ
อย่างเหลือล้นก็ถึงเลขที่ใหม่ กลัวจะ
หลงทางกลับบ้านคิดถึงพ่อไม่ถูกแม่ ท่าน
นายกเทศมนตรี นครกรุงเทพฯ ข้างสว่าง
สมัครให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองสวรรค์ชั้น
มาอย่างว่าขึ้นต้นตาเห็นแม่ค้าพาเรามา
ร้อนอะไรต่ออะไรพาฉัน ร้องว่าวิเศษ
ตัวเล็กโตโตไปใหม่ เพราะเจ้าหน้า
ที่ทำงานชื่อเขา เก่งว่ากรุงเทพฯ จอไม่
เป็นเมืองสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ถนนหนทาง
มาสายกับคนไปด้วยสะดวกการจราจร
รถติดกันเป็นพัลลภพลัดเกลี้ยงบ้านอยู่
พระโสมงกว่า จอมทำงามนยศโคกแถบ
กระอ๊กเลือก ออจากบ้านหกโมงเช้า
อรุ่งรุ่งถึงที่ทำงานเอา ๘ โมงเช้าพอดีพอ
คืนนี้แหละคืนความเจริญ แบบเลิศตา
กระเด็นกายใจ 'ท่านอภินิทาร์' นายก
เทศมนตรีนครกรุงเทพฯ แม่ทัพพรหมโม
ลิลัส !

อะไรผมว่าจะเล่าเรื่องคนบ้า แต่
ใจก็ไม่ได้พูดถึง นายเอกศมนทวีแม่ทัพ
พรหมโยธินเข้าไก่อ มีคนละครเรื่องละคร
ราวแต่ที่ ไม่เคยจดเลขสักทีก็เคย
พรหมก็อยู่ส่วนพรหม บ้าก็อยู่ส่วนบ้า
วิ่งโหมคนบ้า หรือจะว่าพรหมอยู่เล่า
จึงบ้า บ้าอยู่ปากคลองสาหร่ายก็ไก่อ
เหมือนนั้น ทั้งโลกอาจฉันทกลาย
เห็นหลายวาทก็เคย.

เขาตรึม...เมื่อพูดถึงปากคลองสำ
ถั่วต้มผายลงว่า ได้ใกล้คณียาเข้าไป
ทุกทีแล้ว ผมเคยเข้าไป...เปล่าๆ ไม่ได้
เข้าไปอยู่...โรงพยาบาลแห่งนี้ทรอ
คม... แต่ว่าผมเคยเข้าไปเยี่ยมคนไข้
รายหนึ่งเท่านั้นเอง คนไข้รายนี้เป็น
เพศผสมครึ่งคนสวามีแม่เหล็กเข้า

ใช่หรือไม่ว่าเทคโนโลยีกลายเป็นโรค
พิษสสารเรื้อรังแผ่ขยาย สมอของแอด-
ดิกชันของพร่องข้อเท้าไป อธิษฐาน
วิ่งของแอดดิกชัน..อ้า..อ้า..เป็นทอมกรวย
เป็นทอมกรวยเสียด้วย โอ้อธิษฐาน
ทอมกรวย พระเกษพระคุณถึง
ทอมกรวยแล้วว่าเป็น (อ่านต่อหน้า ๓๗)

ชีวิตมากับอังกฤษ

วันปีใหม่ในอังกฤษผ่านไปแล้วยี่สิบปี และก่อนที่จะคุยกันในเรื่องสัพเพเหระต่าง ๆ ผมขอส่งความสุขปีใหม่มายังท่านผู้อ่านทั้งหลายด้วย ขอให้มีความสุขกายสบายใจ คิดอะไรในทางที่ถูกที่ควรขอให้สมมาศปรารถนา. ขอให้มีความสุขหวัง และอย่าได้พร่นกลัวอนาคต. ส่วนการขยับไปหาหมอกันนั้น ถ้าคิดได้ ควรคิดลงเสียบ้าง. หวังฟังความอุสสาเหของตัวเองจะเข้าทำกว่าไปหาหมอกุ.

งานส่งปีเก่ารับปีใหม่ในลอนดอนนั้น ทุกแห่งความสุขอยู่ทั้งงานเซลส์อาร์กบอลล ของนักศึกษาวิชาศิลปะ ซึ่งรักให้มิชชั่น อัลเบิร์ตชอลเป็นอาร์ประจำทุกปี งานเล่นรำของพลเรือนฝ่ายศิลปะ เท่าที่ผมเคยไปเคยมาถือว่าคล้าย ๆ งาน "อาษา" ในบ้านเรา. เป็นอาร์กบอลลครึกครื้นในหมู่ผู้ได้ทางศิลปะเห็นอะไร ๆ เป็นศิลปะไปหมด. ซึ่งบางทีคนนอกอาจจะไม่เห็นด้วยก็ได้ แต่เขาอึ้งไม่แคร์ เพราะถ้ามีเกรงคนอื่นจะว่า ถ้าไม่ใช้วิถีศิลปะก็เคยได้ขึ้นศิลปะขึ้นชื่ออีกคนหนึ่งของอังกฤษกล่าวว่า ศิลปะแท้ต้องแหกคอกมัวแต่เก็บตามองหรือตามหลังคนอื่นเป็นไก่ออย่างมาดก็เพียงช่างเขียนฝีมือธรรมดา. แต่ไม่มีทิวหรืออะไรที่จะได้เป็นศิลปะขึ้นชื่อเสีย. เพราะศิลปะแท้ที่แท้จริงคือการริเริ่มของตัวเอง ก็คือต้องแหกคอกไม่เหมือนใครนั่นเอง.

ตามที่ต่าง ๆ ทั่วไปในอังกฤษ คนต่างประเทศอาจรู้ดีว่างานรับปีใหม่ของเขาออกจะเหงาไปหน่อย. แต่ก็น่าเห็นใจ เพราะเพียงผ่านเทศกาลคริสต์มาสมาหลาย ๆ และเขาสนุกกันเต็มที่มาแล้วในระหว่างนั้น. จึงทงอ์ง่ายซื่อของชาวอังกฤษคริสต์มาส แยกญาติพี่น้องเพื่อนฝูงไปหมดแล้ว. อาร์กบอลลอย่างมีโทรทัศน์ก็ดูหนังถึงสองพอนั้น ทั้งอัลบั้มทีวีและอัลบั้มฉายไม่อำวย. เขาจึงฉลองรับปีใหม่กันพอสภาพประมาณ ครึ่งถึงสามมิถุนายนอีกแลนค์ ซึ่งเข้เอาความสนุกวันเวียงต่าง ๆ เอาไว้มาปล่อยอย่างเต็มรักในงานปีใหม่คอง

ทุกสัปดาห์
ปีใหม่ของอังกฤษอยู่ที่
งานของ
นักศึกษาศิลปะ
แก่เกียวกิ
ของชาวอังกฤษอยู่ที่
โครบ่าง
ได้พระราชทานเหรียญตรา

คริสตัมส์ทางสก็อตแลนด์เขาจึงไม่ค่อยระมัดโรครักวัน. หนังสือพิมพ์ในอังกฤษ ทยุคไหวะท้วงเทศกาลคริสต์มาสถึงสองวัน แต่ทางสก็อตแลนด์หนังสือพิมพ์ ถึงกับออกวางขายตามปกติเปลี่ยนมาหยุดตอนปีใหม่.

ใน อังกฤษพอเช้าวันปีใหม่ ก็ประกาศฎาว่า ไม่มีใครบ้าง ที่ได้รับพระราชทานเหรียญตราเนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ การให้เกียรติแก่บุคคลที่กล้าทำความดีให้แก่ประเทศชาติเช่น

นี้ ขั้หนึ่งก็มีสองโอกาส ในตอนปีใหม่หนึ่งหนึ่ง และอีกหนหนึ่งก็ตอนวันเฉลิมพระชนม์พรรษา มีที่น่าสังเกตก็คือ บรรดารายชื่อผู้ที่ได้รับความยกย่องจากอนักรัชนั้. ไม่เฉพาะแต่ในวงข้าราชการ. เพราะเขารู้ว่าถ้าส่งเสริม ให้คนมุ่งมาทำราชการเป็นอาชีพและเข้าหลวงอันเสียหมด งานสาขาอื่น ๆ ของชาติ ซึ่งมีความสำคัญเพื่อพัฒนาที่จะอ่อนเปลี้ย ร่วงโรยไม่มีใครสนใจ. อย่างเช่นการอุตสาหกรรม อารักขา การค้า การวิทย การละคร ซึ่งเขารู้ว่าสำคัญพอ ๆ กันทั้งนั้น. ฉะนั้นในการให้ความยกย่อง แต่พลเมืองผู้ได้ประโยชน์จากความดี เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม เขาจึงได้แก่บุคคลที่กล้าในทุ่ ๆ งาน อย่างนี้ ผมนึกถึงฟ้าได้รับเหรียญตราสามคน คนหนึ่งเป็นบอกลองการเดินออร์ฟ คนหนึ่งเป็นเอกทางครึกเก็ก อีกคนหนึ่งเยี่ยมในวงการมวย. มีนักประพันธ์สตรีได้ทั้งคน. นักเก็บขี้เหล็กทั้งคน และผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ที่โก้นั้นเป็นผู้ถักถักการแสดงภาพยนตร์ ซึ่งมีความสามารถมาก. จอห์น ฮัดซัน นักวิทยาศาสตร์ชาวอังกฤษ ได้รับเหรียญตราอิสสิยาภรณ์ชั้นสูง ในโอกาสนี้ด้วยเหมือนกัน. (อ่านต่อหน้า ๓๔)

ผู้อ่าน...วิจารณ์

เพราะถ้าขึ้นยังมีมาจายเชื้อถือ การกำหนดกฎหมายที่ผิดพลาดเช่นนั้น มีผลร้ายเป็นเอนกประการ หายที่สุดท่านจอมพลคนขวัญใจของชาติ ก็จะต้องนั่งออสักแต่เสียงประโคม แอ. อี...แอ...ปี้...เป้ง...เป้ง...พรวด...อย่างช่วยไม่ได้.

"ไหนต้นมะขาม"

คุณ "หมอประจวบ" ช่วยกรุณาเป็น "กฤษณ์จอกกล้า" หน่อยให้ด้วยได้ไหมครับ ?

รองประธานคนที่ ๒

เรียน ท่านบรรณาธิการ

น.ส.พ.โท-สปีด

ข้าพเจ้าได้รับสมาชิก โท-สปีด ของท่านมาเป็นเวลานานแล้ว อ่านมา ๆ รู้สึกว่า น.ส.พ. ฉบับนี้ข้าพเจ้าออกจะไม่สะดวกเป็นจริงบ่อย ๆ เรื่องอื่นที่ผ่านมานี้ ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้จำแนกตามวันที่ ๑๒ ประจำวันจันทร์ถึงมด. ๒๕๐๐ ในหนังสือกลาง ซึ่งมีการพิจารณาเปิดสถาบันบริหารและราชการเป็นกลาง ผู้บริหารควรพิจารณาว่า เรื่อง "รุ่งอรุณ" ที่ ๒๐ ที่ได้มีการประชุมสภาครั้งแรกเพื่อเลือกประธานสภาคนที่ ๒ ตามลำดับปรากฏว่าประธานสภาได้แก่พลโทพระประจักษ์เจนิค, ขุนวิเศษสุวิธยา เป็นรองประธานคนที่ ๑ และนายหม่อม อรุณโร เป็นรองประธานคนที่ ๒ ฯลฯ ตามนี้ข้าพเจ้าได้คิดทูลและทูลให้เสียพิมพ์ฉบับนี้ ๆ ว่างรองประธานคนที่ ๒ คือนายประสิทธิ์ จุลละเขต ไม่ใช่นายหม่อม อรุณโร และพลเอกพระประจักษ์เจนิคเป็นประธานไม่ใช่ "พลโท" ตามหนังสือโท-สปีดของข้าพเจ้าโทรว่าใครจะผิดถูกอย่างไร ขอให้คณะช่วยชี้แจงเพื่อลดความสงสัย สำหรับสมาชิกภายนอก ข้าพเจ้าห่วงไกลความเจริญ อย่าให้ต้องพึ่งชาวต่างชาติ ต่อไปจะเลอ.

ขอแสดงความนับถือ.

สมาชิกบ้านนอก

นครศรีธรรมราช

ผมต้องขอโทษในความผิดพลาดด้วยครบทั้งนี้เกิดจากความเข้าใจผิดบางประการเท่านั้นเอง หวังว่าคุณคงให้อภัยผมครับ. (อ่านต่อหน้า ๓๔)

คุณนายตัวดำ
หรือคิ้วดำ
เดินรูดขมระไร
ไปห้องนอน

ภาพประกอบ โดยฝีมือ 'แทน'

ไม่ได้เอาประจวบกับเอาเศษไม้เก่าๆ ออกมา ใช้มันได้ซุก
คืนที่เกาะเกรงกระง้อกเสียบ้างเพื่อไม่ให้มันมีควันมากค่อย ๆ หยิบตะ
เกียงกระป๋องออกมา เทเอาน้ำมันราดลงไปบนเศษกระดาษเก่าๆ จุดไม้
ซีกกันเดียวไฟก็ลุกฟืนขึ้นมาพลอยติดเอาฟืนเข้าด้วย เทข้าวซึ่งมีเหลือ
อยู่เมื่อเย็นวานนี้กระป๋องครั้ง ชาวเสียบนอยหนึ่งแล้วก็ยกหม้อขึ้นตั้ง
ไฟ ใครคนหนึ่งบอกว่าถ้าขายเงินจนหรือมีได้ทั้งหมดข้าว ถ้าหม้อข้าว
ซีกเสียบเกลี้ยงเกล่าเป็นมันแล้วล่ะก็รู้ว่ามันสวดคำซ้อถ่าน ถ้าลงฐานแน่
หม้อกับหม้อก็จะคำร่ำไปด้วยซิเขมาจับเประระ ตกได้ฤกษ์เวลากลางคืน
แล้วก็ไม่มีหวังที่จะหาพบได้.

“อ้ายฉิบหายนอนอยู่ได้..” แกขุนฟันไปพลาปากที่คำลูกชาย
ไปพลา “เมื่อคืนเสือกเที่ยวกลับร่วมสว่างมีแต่ข้าวกิน ไม่มีกับแล้วจะ
แตกอะไรเข้าไป..”

“บ้าน...” เสียงผู้หญิงกลางคืนๆ หนึ่งในเดินเมียงมองมาทางหน้า
ห้องของแก.

“ใครเรียกล่ะ?” นางถามแล้วจึงงอนหน้าออกไปดูที่ประตูครัว.
“ฉันเองแหละบ้านเอาน้ำมาให้...” หญิงก่อนข้างสาววางห่อของ
ไว้ที่บันได.

“โฮ่ คุณนายนะเอง...” นางรับกระวีกระวาดเดินออกมาที่ประตู
ห้องที่มีของแกกับเบี่ยงหน้าข้าวข้าวอยู่ เปิดห่อของออกดู หน้าของแก
ขมวดขุ่นขึ้นมาทันที “ฉันบอกคุณนายหลายหนหลายครั้งแล้ว บอกว่า
ห้ามไม่ให้เอา ของผู้หญิงมันไม่เอาทั้งนั้นแหละ เชื้อฉันบ้างซิ...”

“บ้าน... ฉันจะทำอย่างไร - ฉันจะทำอย่างไรเล่า! ไม่มีอะไรเลย
จะเอาทางแกที่เขาไปเขาก็ไม่ยอม เพราะเขากลัวออกนอกบ้านไม่ได้ ป้า
ลองดูสักทีเถอะนา..”

“ทั้งวันนั้นแหละ!...” นางบอก และรีบเข้าไปซนพื้น.
“เร็ว ๆ นะบ้าน... ฉันร้อน...ร้อนยังกะไฟ..”

“โฮ! คุณนาย - มันยังไม่โง่งหนึ่งเลยนะ! จะให้ฉันเอาไป
ไหนกัน?”

คุณนายเดินคล้อยหลังไปแล้ว เสียงหัว ๆ ของผู้ชายท่าทางทะมัดทะ
แมงคนหนึ่งดังขึ้น ก็ตัวขึ้นไถย้านของแก.

“นั่นบ้าน... ไปเอาอ้ายแซ่กโซ- มาให้ฉันที - นิด..”

“เฮ้บ้าน! อ้ายคนรวบไว้นั้น มาให้ฉันมั่งซิ...” แกร้งทักทาย
“แต่ว่า-เฮ้มันอะไรกันล่ะ อ้ายแซ่กโซไฟชาแฟนของเฮ้นั้นนะ...”

“เกือบลึงละบ้าน - อ้ายคุณนายออกตาแล้วบ้าน...”

“ฉิบหาย-จะเอาเด็กดักทั้งพวกเป็นฝรั่ง - ขายเป็นแล้วอย่าจำทำชั่ว!
จำมาแล้วไม่คอยอาย..”

แกพูนตัวไข่มมือไปหยิบผ้าเช็ดหน้าสีขาว พอเหลียวกลับมามองหญิง
หน้าซีกๆและผอมแห้งก็เดินขึ้นไปบนเรือน.

“ผ้าพันคอบ้าน...” หญิงผอมแห้งคนนั้นบอก.

“ข้าไม่ยุ่งกับคิ้วดำนะ แม่เสียบ.” แกร้งและโยนผ้า เช็ดตัวแล้ว ๆ
ออกมาหยิบห่อของและเงิน ทลอกานตัวจำทำเดินเข้าไปเสียบโพว “ข้าไม่
ยุ่งจริง ๆ-ก็เมื่อถึงเขาเคยจำทำไว้ก็เอาไปให้เขา เอาไปซิ! ข้าไม่ว่าง-ไม่ว่าง
จริง ๆ-งานที่ตัวดำ คิ้วเขาตบยักยังไม่ได้ทาเลย...”

ทำกลางวงล้อมชีวิตที่เต็มไปด้วยความอึกตักขาดแคลน บังคับให้มนุษย์เราต้องกันชน
คนอย่างยายฉัน ครอบโดยยังมีลมหายใจอยู่
ครอบนั้นต้องนำเพิกถอนเป็นคนธุรกิจเสมอ

น้ำก็ได้อินไร่แล้ว ขาดแต่เขาเท่านั้นไปจำนำ แกร เจ้าทองเข้าคุมนี่ไม่คง เจ้าก็
ไม่เอาบอกว่าเป็น แกรรับเอาไปหาแล้วเป็นเพลงออกไปคืนของตน เจ้าก็ยอม
รับ เพราะว่าแต่เพียงเจ้าทั้งนี้ไปยั้งเหลียงข้างอาหนุข้างเจ้าโกโหม่นจะไม
ชอบล่ะ! อู๋! คายโงะข้าวให้กันหมดแล้วนี่แม่! แม่เพี้ยน อัยคำหั้นนี่มันจ
ต้องเอา ๖ สลึงนะ มันบอกเสียก่อน แล้วอย่าไปว่ามันหลัง นี่! ดูขี้มันแค่ข้าว
เอ! ค่ายังไม่เฒ...

“ 𣎵𣎵... ”

“อ้อ ! พ่อตกบ่วงกอนข. ยายเห็ดทมิฬขาวเคียว...”

“ท่านบอกว่า ๓ โมง ให้นายไปหาทนาย...”

“เทรช...!” ยายจันทาโผล่ลงมามากันที่ “ท่าโพธิ์ตร้อ?”

“ไม่วุ่น...” เขาหมุนนอຍพูคาบแล้วดวงปรวอดออกไปจากทวณโก.

“ยายาน..” คุณนายเวียกควยเสียงอันสนิทสนมเป็นของตนเอง.

“ตามชาติหรือกะคุณนาย?” แถถามชน.

“ไม่เอาละ! เกยวตำรวรมาเล่นก๊วย. น้เมอวานน้นะมันชอกอะไร?”

๕
คุณนายถามชน....

“ณ ๘๔๖ นะชักระคุณนาย..”

“เห็นไหมล่ะ?” คุณนายคมยกผาง “คิดว่าแล้วเขี้ยว ทวยไฟอยู่ออก
อะไร?”

“ก. ควายเจ้าคะคุณชาย...”

“อ้อ ค่าย ค่าย! ฉันกลัวค่ายๆ เขาควายจะไปอาบน้ำ. ก็นไปแทง
น้ำไก่เล่น น. ทนค้ำ!”

“ขึ้นเท่าไรคะท่าน?...” แถถาม
ออกไปอย่างงอแง.

“เอาอีกสัก ๕๐๐ ก็พอพรุ่งนี้
ไ้เงินแล้ว เอามาพอใช้วันนี้นะ...”

“เจ้าข้า!”

เมื่อข้าพเจ้าไปถึงธนาคาร ของคน

หญิงสาวชาวคนหนึ่ง มากับเพื่อน
 สาวน้องอาขกรรมมิตรเยื้อน สรภักดิ์ให้
 เพื่อนเข้าไปพุดจากบ้านฝ่ายจัน ขยายจัน
 เห็นเขาแล้วก็หม่นโซ่ จมอออกจะแยบย
 แล้ว ยังจะมารักศกคกคลัวเขียบครักกันอยู่
 ในโรงจำนำเชื้ชอก แกลโหมท้อกระโปร้ง
 เข้าไปก่อน พอดฝ่ายจันรีบไปดูแล้วก็ซำ
 หน้าเขมคลนทา.

แต่ยายจันทน์ก็ไม่ใช่เล่น แดโยนมัน
กลับไปยังเจ๊กอ้อค. (อ่านต่อหน้า ๔๑)

52610715

圖書集成

เรื่องสั้นจบในฉบับโดย... รุ่ง ภาณุพงศ์

ในฉบับที่แล้ว เราได้ติดตามการซ้อมของยอดอัศวินผู้

มีแหวนประดับเพชร แห่งกองปราบสามยอดลงค่อมือพลเทียม สังข์
สุทฐ์ พลตำรวจผู้เคราะห์ร้ายได้สิ้นสติสมปฤติอยู่แทบเท้าของสหายใจ
ในที่สุดจึงได้ชื่อว่าเบ็นอัศวินนั่นเอง สภาพของพลเทียมไม่มีผิวดะไรกับ
คนที่ตายแล้ว ทั้งๆที่เราไม่ได้มีโอกาสได้เห็นภาพนั้นก็จริงอยู่ แต่เราก็สามารถที่จะวาดภาพนั้นได้ถูกต้องว่ามันเป็นภาพอันควรสังเวชยิ่ง ในหน้าที่
บุคบวมและเลือดที่ประคังกันไหลออกมาจนนองหนึ่้น สามารถที่จะ
บอกเราได้ถึงสภาพอันแท้จริง ของเขาผู้เคราะห์ร้ายได้เป็นอย่างดี.

จากนี้เราจะขอเปิดฉากระบบซ้อมในละลอกที่สอง ซึ่งพลเทียม
คว่ำครวญถามกับ พ.ต.อ.พันธ์ศักดิ์อัศวินแหวนเพชรนักหนาว่า "ซ้อมผม
ทำไม...?..ซ้อมผมทำไม?" กับท่านผู้อ่านต่อไป.

จะเป็นเวลายาวนานสักเท่าไรกันนี้ พลเทียมผู้ซึ่งนอนพักรักษาอยู่
มุมห้องมิได้คำนึงถึง เขารู้สึกตัวและลืมตามองกู่โลกภายในห้องนั้นด้วยสภาพ
ของคนที่ใกล้จะสิ้นลมอยู่แล้ว ค่อยๆ ชยไชยขอตายพุงทวิเพื่อระงุคณนี้

ชีวิตสมยอม

ที่สุดก็ฟูปลงกับความอ่อนเพลีย เสีย
แพยของเขาวอดพอกพอกพร้อมกันขึ้น
ตามองผู้ซึ่งยืนตระหง่านอยู่เบื้องหน้า
พอเขาประสพสายท้าวผู้ ทยอยขึ้นของ
หน้ามีของเขานั่นเป็นใคร เขาถึงล
ลู่ ล่นถายเจียนพันพร้อมเสีย
ระอ้นวอนอย่างท้าวสังสาร.

"ท่านครับ...ท่านครับ...อย่าทำผม
เลย" เขารับร่ายของเขาคือไม่ค่อย
ระมัวงซานเขยื้อนท้าวทักท้วงมอง

ดูใบหน้าของผู้ที่คิดว่าพิลึกเขาส่งขึ้น
ร้องอยู่ด้วย.

เปล่าเลย.. แทนที่พลเทียม ผู้
เคราะห์ร้ายจะได้รับความเมตตาปรานี
จากสายตาของอัศวินร่างยักษ์ พันธุ์ศักดิ์
กับแสบระบม แลกรวโชกท้อไปคล้าย
กับเห็นร่างที่กลานท้าวคน อย่างลกข
นั้นเห็นท้าวทักท้วง ที่โกลานให้ขย
เขยื้อนได้

"อ้อจระกออ้อใหม่...ว่ายัง...เป็น

เพียงข้อหาโจรกรรมอาวุธปืนครอบเข้าถึงอย่างเคลือบแคลง
พลตำรวจนายนั้นก็ถูกพาไปสู่ยุทหิน

เบื้องหลังทারণุณเทียมของยอดอัศวินนามกระเดื่องผู้มาจากโลกนี้

อยู่ที่ไหน" แทนที่อัศวินคู่ใจของนาย
พลตำรวจได้ยื่นคำทูลจากพล เทียม
ตามที่ท้าวไว้อภัยถึงผิดท้วง เสียของ
พลเทียมแพยแพ้ลอคอดออกมา

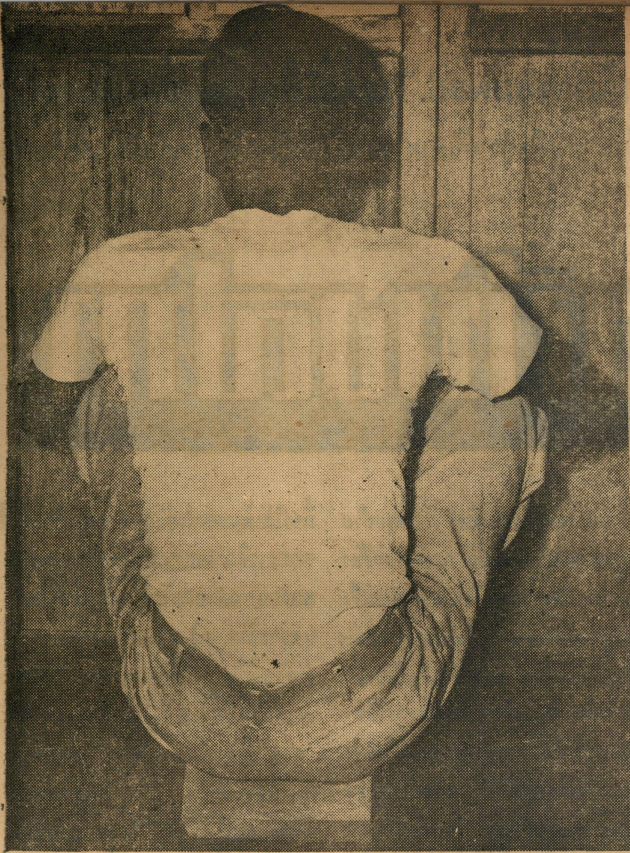
"ท่านครับ...ขอฆ่าผม...ขอฆ่า"
มือทั้งสองของพลเทียมได้พนมไว้ อยู่
ไปมาด้วยความต้องการน้ำที่ระกมอย่าง
ลึกซึ้ง.

"น้ำเธอ...แล้วจะขมไหม.. อ้อ
ไม่ขม...ลือก็ขมอยู่..." เสียงของเขา
ถึงราวท้าวอย่างกทพิ พ.ต.อ. พันธุ์
ศักดิ์เออมไปกกรังบโระ ทนที่ประทุ
ท้าวถึงถึง ยัก ตำรววในเครื่องแบบคน
หนึ่ง ในสองคนทวยคุมเชิงอยู่หน้าห้อง
ให้เข้ามาซึกเท้าถึงสิ้นทวนไทว

"ไปเอาน้ำมาใหม่กันหน้อ" เขา
สั่ง ท้าว ท้าวรววผู้พ่นถอถั่ว

พลตำรวจเพิ่ม สงฆ์สุทฐ์
ระบาศความการุณที่ได้อับ
ไว้ผู้เขยื้อน ๒ ไร่ ๓ งาน

โดย.....ไกล ทิวส

มันก็เห็นความจริงไปไม่พ้น พลาเทียมไม่รู้จริง ๆ อย่างที่เขาถนัดก็เขวเขม คนอยู่ เรายังเห็นอะไร ก็ไม่รู้ตัวเอง

หลังจากที่ได้ระดมพลังที่เข้มแข็ง คำนวณหาประโยชน์แล้วได้พ.ท.อ. พันธุ์ศักดิ์ วิจารณ์ เป็น ผู้ไปดูแลนั้น มาลงที่โต๊ะทำงานของ รณ ทัพนธ์ อธิบดีกรมการปกครอง ได้รับทราบเรื่อง ทำการดูไว้เมื่อครั้ง ที่ช่วยสายอาชญากรรม ไปขอตรวจ และทำเรื่องเป็นสำเนาติดต่อกัน และแจ้งกระทรวงมหาดไทย กอปรด้วย เป็นสายอาชญากรรมที่เห็นอกเห็นใจ แต่ว่าสาย อาชญากรรมก็มีข้อดีในสิ่งที่เห็นแล้ว ยัง เป็นสายอาชญากรรมที่จริงใจอยู่ เช่น

“ผมไม่ทราบว่าเป็นอย่างไร เป็น ความจริง” ตลอดคำถามที่ถึงที่ใจ โศกถามเช่นนั้น ว่าคนที่ได้รับไม่อะไรเลยมันเปลี่ยนไปจากปากของ พลาเทียมเลย.

พ.ท.อ. พันธุ์ศักดิ์ เห็นท่าจะไม่ มีประโยชน์ต่อคำถามที่ถามไป ไม่รู้ ว่าคนที่จริง พลาเทียมก็ยังยึดคำเดิม อยู่เช่นนั้นไม่มีเปลี่ยนแปลง ใดๆอีก

ส่วนเรื่องระบบข้อเท็จจริง พลาเทียมเห็น ว่ายังอยู่ที่ ถูกต้อง ไม่เห็นผิด

นำเข้ามาส่งให้ พ.ท.อ. พันธุ์ศักดิ์ เขา เห็นเขาไปที่ร่างของพลาเทียม ซึ่งแขวน พลาเทียมกระดกไปก็เลยเอื้อมมือของเขา พร้อมทักมอฮั่นเพื่อจะรับ แล้วนำ พลาเทียมมอฮั่นไม่รู้ว่า พ.ท.อ. พันธุ์ ศักดิ์เป็นคนที่ประครองเขาให้กลับมาด้วย

นั่นแหละพลาเทียม พลาเทียมก็เลยเห็นใจของคนที่มอฮั่น ครุ่นใจประครองกรรมทำเขม ทารุณ กรรมก่อน ถามว่า

“เอาอีกไหม...น้า”

ได้แต่พยักหน้ารับ และพมมอฮั่น ให้อีก แล้วเขาก็ดำเนินการต่อไปอย่าง เช่นเคย ลูกขึ้นไปที่โต๊ะกดอีก

ครั้งหนึ่ง ทำวาระจนเก่าเป็นผู้ที่เข้ามา เช่นเคย

“ขออภัยด้วย”

นำด้วย ๒๒ ผ่านล่าของพลา เทียมไปเข้าเกี่ยวกับด้วยแรก เขาเริ่ม มาในระบอบใหม่ต่อพลา เทียม โดยให้ ความละมุนละไม เขาเลยยกมือ แต่ ถึงแม้จะพยายามใช้โดยการกระทำ ก็

ต่ออย่างไรก็ตาม ในการกระทำของเขา นั้น มิได้ช่วยซ่อนความรู้สึกจากใจจริง ไปได้เลย อย่างน้อยสายตาที่มองพลา เทียมพลาเทียมบอกพลาเทียมว่า หมอ มาไม่ทันกับคนแล้ว ไม่ว่า พ.ท.อ. พันธุ์ ศักดิ์จะเปลี่ยนวิธี เพื่อให้คนบอกเรื่องอา ชญากรรมอย่างไรก็ตาม ความจริงในเรื่อง

เขา ทั้งๆที่ร่างของพลาเทียมอยู่ในสภาพ ครึ่งหนึ่งครึ่งนอน ตลอดทั้งวันอยู่คนเดียว

ของพลา เทียมของพลาเทียม ๒ อย่างคง พลาเทียมที่ใจเขมอยู่ตลอด.

“ทำไมวะ ล่ะขออภัยไม่ได้หรือ เทียม บอกรอช้าว่าเขมขึ้นอยู่ที่ไหน ออช้าๆนะ ถ้าเขาไปเอาหรือมอฮั่น ออช้าด้วย”

อึดใจเดียวโดยการพยายามขึ้นขึ้นใน พลาเทียมแล้วพลาเทียมเพื่อเป็นสติหัวใจ

เสียงนัยพลาเทียมพลาเทียมขึ้นขึ้น

ถูกระบายให้ถึงที่กดอึ้งคงเห็น อารมณ์คำเดิมของพลาเทียมไม่ทราบ ทำ เทียม

▲ พ.ท.อ. พันธุ์ศักดิ์ วิเศษศักดิ์ ‘สิ่งที่ไม่เห็น’ อธิบดีกรมการปกครอง

ทำไม...?

ก่อนขึ้นประชุมสภาในวันนี้

พฤษภาคม ๑๖ เดือนนี้ พล.ท.ถนอม กิรีขจร นายกรัฐมนตรีถูกนักข่าวถาม ล้อมถามอย่างหนาแน่นเช่นเคย และน่าปวดเศียร เพราะไม่ว่าพบ หน้าที่ไหน จะต้องมีการซักถามทุกทีไป ก่อนขึ้นประชุมก็ว่ากันพักใหญ่ แล้ว พอเสร็จจากประชุมลงมาก็ถูก กันอีก น่าเหนื่อยใจแทนแท้ๆ แต่จะ ทำอย่างไรดีอยากเกิดมาเป็นนายกรัฐ มন্ত্রীที่รับผิดชอบ การบริหารราชการแผ่นดินนี้ เหนื่อยหน่อยหรือคายนิดก็อดทน ถือเสียน่าหนึ่งสือพิมพ์ ก็ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม คอย สอดส่องการบริหารงานของ รัฐบาล ถ้าทำไม่ดี ก็ร้องวิพากษ์วิจารณ์กัน ละ อย่าใจน้อยประกาศหันหลังให้ แก่หนังสือพิมพ์ แบบหลวงพิบูลปฏิ บัติมาแล้ว แค่นั้นในที่สุดก็ทนอด อื่นกันใจอยู่ไม่ไหว ต้องเขียนหนังสือ พิมพ์ไปพบ ระบายความกลตกลุ้ม คัดตุเกิด บบสองติแล้วบังกเป็น ทาสอารมณ์เหมือนเด็ก ขานหน้า โหมตะ คอมนั้นท่านคงคิดว่า ถ้าหนังสือพิมพ์ไม่ขานนายกรัฐมนตรี คง ขยายไม่ได้แน่ แท้จริงกลตกลุ้ม ข้าง เพราะปรากฏว่าหนังสือพิมพ์ที่ มิเท่าข่าวและภาพนายกรัฐมนตรีนั้ เผลอขยายไม่ได้เอง.

พล.ท.ถนอม พுகิจจามอศวินเล่า ศรีษานนท์ที่ข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์เมื่อ ไม่กี่วันมานี้ ที่ดาเผ่าแถมบอกว่า หลวงพิ บูลโทรศัพท์ไปบอกคณะทหาร ให้ระวัง คิว ว่าตำรวจจะลงมือทำการยึดอำนาจ ในตอนต้น ๓ คืนวันคณะทหารยึดอำนาจ คณะทหารจึงลงมือเสียก่อน ว่าไม่เป็น ความจริงเลย หลวงพิบูลไม่เคยบอก เรื่องนี้แก่คณะทหาร เป็นความจริง ถ้า เป็นข้าพเจ้าจะไม่นำเรื่องนี้ มาถามพล.ท. ถนอมให้เปลืองเวลาเลย เป็นที่รู้กันอยู่ แล้วว่า ข่าวข่าวนั้นในหน้าหนังสือพิมพ์ ส่งจากผู้สื่อข่าวพิเศษในนามแฝง "ไทย ณ ไชยนา" แต่ข้อจริงเป็นที่รู้กันทั่วไป

พล.ร.ท. ถนอม ยืนยันว่าจอมพลป.ไม่เคยโทรศัพท์บอกคณะทหาร
สำนวนผู้สื่อข่าวพิเศษบ่งบอกในคำว่าไม่เคยว่ามีข้อสันนิษฐาน

จากกระเบื้องสีเทา

ชื่อ "อศวินพุด" อย่างไม่มีปัญหา เพราะในข่าวซึ่งส่งมาลงหนังสือพิมพ์ ๒ ฉบับพร้อมกัน รายงานแต่ความดีและความเก่งกาจ ตลอดจนการเสียสละเพื่อ ประเทศชาติอย่างใหญ่หลวงเช่นในคอน ห่งอ้างว่าดาเผ่าแถมไม่ซึ้งรู้ คณะทหาร ก็เพราะเห็นว่า ถ้ารู้กันละก็จะต้องคาย กันเป็นเบือ นั่นแหละว่าจอมเสียสละเพื่อ ประเทศชาติ โดยยอมเสียอำนาจมาก กว่าเห็นคนร่วมชาติตาย หากเป็นเช่น นั้นจริง ดาเผ่าก็ไม่น่าแปลกที่นำข่า แต่ ความจริงที่ประจักษ์ แก่สมาชิกของประ ชาชนคนไทยนั้น ดาเผ่าก็คือจอมเพชฌ ฆาตเราจริงๆเอง ใจดาอำมหิตชนิดที่ไม่ เคยมีคนไทย ในยุคใดสมัยใดเทียบเท่า

เพราะกระตุกนักการเมือง ฝ่ายตรงข้าม ซึ่งถูกฆ่าตายในสมัยนั้น ถ้าถึงเรียกครอง ขอความเป็นธรรมอยู่ ในขณะนี้ ย่อมเป็น หลักฐานพยานที่ดาเผ่าไม่สามารถกลบฝัง ได้เลยแม้แต่น้อย และยังจะมีหน้ามาอ้าง ความเสียสละ ถ้าอวอคณะทหารไม่ซึ้ง ยึดอำนาจเสียก่อน ประชาชนคนไทยอีก จำนวนไม่ต่ำกว่าพัน รวมทั้งจอมพล ชฎงค์ ธนะรัชต์ด้วย ก็จะต้องประสบ ชาติกรรม อย่างที่นักการเมืองฝ่ายค้าน ได้ประพจน์มาแล้วอย่างไม่มีปัญหา.

พล.ท. ถนอมนายกรัฐมนตรียกมือ เหยื่อว่า จะไปทวงพระราชทานในภาคี สาณทุกจังหวัด แต่จะไม่บอกล่วงหน้า เพื่อหลีกเลี่ยงการไปสู่สวนผักอี แทบ

ที่จะได้เห็นสภาพนอกทนายอวอแค้นใจ ของชาวอีสานอย่างแท้จริง เพราะ ทลายุคทลายสมัยมาแล้ว เมื่อผู้ใหญ่ (เพราะถึกมาก) จะไปทวงพระราชทานไม่ว่าจังหวัดใด ก็บอกล่วงหน้าไปก่อน เราหน้าที่ในจังหวัด ก็ถูกใจจากแ่ง ปลูกผักอีกันเสียการใหญ่ เพื่อขี้กบยัง สภาพอันแท้จริง ฝ่ายผู้ใหญ่อีกเจออ ก้วยทั้งๆที่รู้อยู่ว่า ไปดูสวนผักอีขี้กบ เจ็บชอุ่มที่ข้าราชการในส่วนภูมิภาค ปลูกไว้ ไม่ค่อยคุ้นมือ เมื่อเรารู้เรื่อง ชดเชยที่ดิน ยังเป็นรองนายอวอรัฐมนตรี ในสมัยรัฐบาลพิบูล ภาคอีสานรวมไป ก้วยเสียงจกทนายอวอทุกเขตนา รทต้อง ข้างจังหวัดกันเอง (อ่านต่อฉบับ ๓๔)

เขามากกว่าเรา เขายังไม่พ้อ!

อธิบดีตำรวจให้สัมภาษณ์กิจการตำรวจยุคใหม่อย่างตรงไปตรงมา
มีความเห็นว่าบรรณาการเข้ามาสู่กติกากว่าหลบนให้ลำบาก

เปเรสเป

ตอบเพอร์เรสเป

เมื่อ บ่ายวันที่ ๑๗ เดือน
ก่อนการประชุมสภา ผู้แทนราษฎร
นายพลตำรวจเอกไอศว ไสวสนยา
กร อธิบดีกรมตำรวจ ได้ให้สม
ภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ที่พระ
ที่นั่งอนันตสมาคม.

หนังสือพิมพ์ "เจ้าหน้าที่คำ
รวจจับกุมนายสุวัฒน์ นวลติล และ
เพ็ญศรี พุ่มชูศรี ไปสอบสวนและ
กักขัง ในข้อหาหมิ่นพระบรมเดช
านุภาพนั้น มีหลักฐานเพียงพอหรือไม่".

อธิบดีกรมตำรวจ "ผมคิดว่า
เท่าที่เจ้าหน้าที่ดำเนินการไปในเรื่อง

นี้คิดว่าหลักฐานต่าง ๆ รัดกุมเพียง
พอเพราะการที่ได้สืบพยานบุคคล
และการสืบสวนในเรื่องนี้ ได้กระทำ
มาก่อนการเลือกตั้งประมาณเดือน
หนึ่ง"

หนังสือพิมพ์ "จะให้ประณตตัวหรือ
ไม่"

อธิบดี "ถูกขอเพราะเรื่องนี้แล้ว
แต่พนักงานสอบสวน"

หนังสือพิมพ์ "ขอทราบเรื่อง พ.ท.
โพยม จุฬานนท์ เจ้านอมตัว เขาติดต่อกับท่าน
มาก่อนหรือไม่"

อธิบดี "คุณโพยม ไปตามหมึก
บ้านวานนี้ ผมจึงได้ให้ไปมอมตัวคือ
เจ้าหน้าที่เสีย เขาว่านั้นเขาได้เข้ามามอม
ตัวแล้ว"

หนังสือพิมพ์ "เดี๋ยวนี้ตำรวจรับการ
ช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือไม่ หมายถึงการ
ช่วยเหลือจับกุมตัว"

อธิบดี "การวิจัยช่วยเขจะมีคือ
ไป แต่ไม่เรียกว่าช่วยพลาย ทอด
แต่เป็นการช่วยเหลือที่จะผ่านทางหน่วย
ของชุมชนมีลักษณะเป็นการช่วยเหลืออย่าง
เปิดเผย ไม่ทำลึกลับ ๆ การช่วย
เหลือประเภทนี้คล้ายกับการช่วยเหลือ
ของหน่วยรัฐแม่ทัพ ที่มักต้องทางทหาร
หน่วยช่วยเหลือคงกล่าวนี้ เขาแสดง
ความจำเป็น จะช่วยเหลือตำรวจชาย
แก่ของเรามา ไปสักทีโอภาคา ซึ่ง
เรากำลังพิจารณาอยู่"

หนังสือพิมพ์ "ตำรวจนี้ไม่ปรองปรอง
อะไรนะหรือ หรือจะเลิก"

อธิบดี "ตำรวจนั้นไม่เลิกเพราะ
ได้ตรวจสอบอยู่ตลอดเวลา ปรากฏว่า
อำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ใต้อา
ปรายปรายผู้ลี้ภัยหลบหนีภาษี ยังมีไม่
กว้างขวางเพียงพอ จึงเห็นว่าควรมี
ตำรวจนำไว้ก่อนดีกว่า แต่ตำรวจ
ระดับนี้จะให้เลิกแน่นอน ตำรวจกระ
เวรชายแก่กระดองยังมีอยู่ต่อไปเพราะ
เรามีอยู่ในที่ต่าง ๆ ถึง ๑๐๓ ทมวก
แต่กระดองตำรวจกระดองที่เลิกแล้ว
ตำรวจชายแก่เท่านั้น ตำรวจพลร่ม
ก็ยังอยู่ เพราะโดยปฏิบัติงานประจำ
สภาก็ช่วยอีก ใต้อาการสังเกตการณ์
ที่อยู่อาศัยตำรวจที่สมควรต่าง ๆ."

หนังสือพิมพ์ "พ.ท.อ.ธรรมพุก ประ
ธรรมอยู่ไม่แน่นอนแล้ว และทางราชการที่ประกาศ
จับตัวในฐานเป็นมอมตัวหาว่าคนหาเรื่องคดีทำ
จะจัดการอย่างไร"

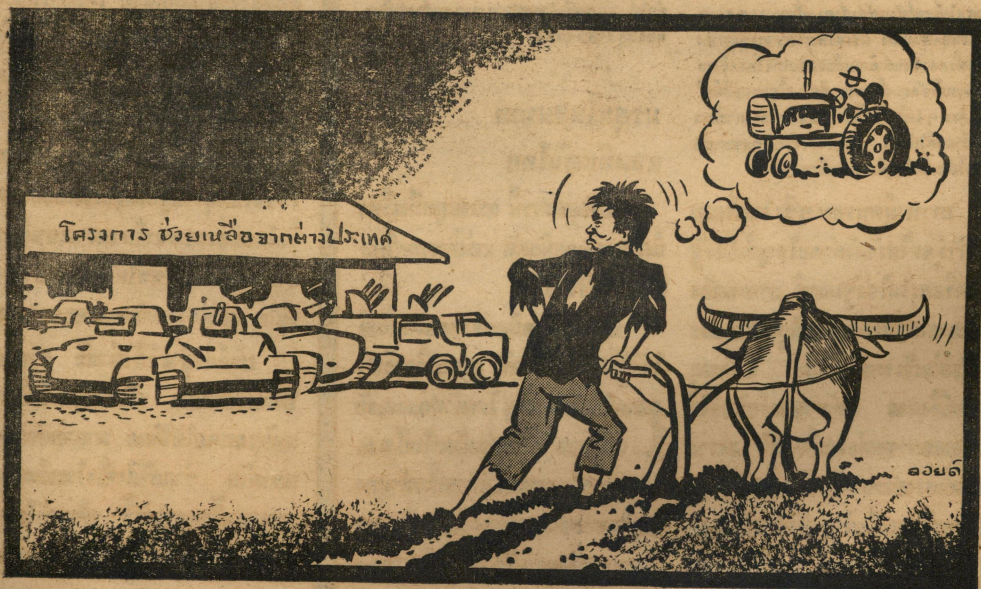
อธิบดี "คนที่เจ้าหน้าที่สงสัย
ถึง ปรากฏว่าไม่เจียวซึ่งกับตำรวจเมือง
แต่อย่างใดเลย แต่จะพิจารณาจับมิได้
ขอให้ส่งตัวในฐานส่งผู้ร้ายข้ามแดน
เพราะการปฏิบัติเช่นนี้ จะต้องมีหลัก
ฐานต่าง ๆ ส่งไปประณตด้วยซึ่งกระ
ฉนวนการสอบสวนถ้าถึงรวบรวมพยาน
ฐานอยู่ ถ้าหากเราขอให้ส่งตัวทางส
พพิณลายาระส่งตัวมาให้ หรือไม่ส่ง
เป็นเรื่องของทางสหพันธ์มาลายาพิจารณา
ถ้าหากพยานพินตำรวจเอกธรรมพ
พุทธประทุมแสดงความจริงใจที่จะเข้า
มาในประเทศไทย ตามข้อถามของผู้
แทนหนังสือพิมพ์แล้ว ก็รู้สึกว่าเขา
น่าเชื่อถือพอ เพราะการหลบหนี
อยู่เช่นนี้ย่อมทำให้ระงับการมาทาง
ที่ตำรวจเข้ามาสู่กติกากว่า"

หนังสือพิมพ์ "นายพันตำรวจโท บุญ
ถม ประโสดังการสอบสวนพยานไปถึงในกรณี
นี้ถ้าคดีรุนแรงขึ้น และระหว่างนี้ถ้ายังศึกษาอยู่
ที่สหรัฐอเมริกา อธิบดีกรมตำรวจบอกได้ว่า
มีคำสั่งเรียกตัวให้กลับมาแล้ว ถ้าไม่มาจะทำ
อย่างไร"

อธิบดี "ถ้าออกนอกอาณาเขต
ไป ในฐานกระทำความผิดของผู้ยังคุมขัง
อยู่"

(อ่านต่อหน้า ๓๑)

บ่ได้คุณ บ่ได้ความ!

มวยคู่พิเศษเออร์ชัวโนบัต้า.

ในสัปดาห์ก่อนผมว่าจะคุยเรื่องความขึงเหยงอหดหนาน ของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ โขยบขึ้นแก่อหระคุณมหารเจ้าคือบพณฝ่ายปกครองใหญ่ของเวทีกัมพิชชังจักไท กอมม็เออร์ชัวโนบัต้าที่ป็นที่รับรองแชมป์โลกฟลายเวทหนัก ๒ ซดกบโชน อังเพ็ชร ร่องแซมเปียนโลกฟลายเวทหนักที่อยู่อันกัย ๖ ซังฟากฉม็เออร์ชัวโนบัต้าที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๐๑ มวยคู่นี้ผูกพันไปกัทนนาพณผมเองไปกัเทม็เออร์ชัวโนบัต้า และมีเรื่องคุยคู่กัน ฟังเขอเรแะเพราวมวยคู่ นมนพลกอกอกเทือกศลายละ.

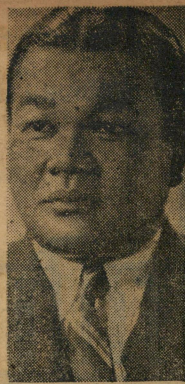
ก่อนอื่นขอความมวยคู่นี้แทนที่จะชกกันในวันฟลายเวท ไม่เกิน ๑๑๒ ปอนด์ แต่ไปชกกันในวันแบบดเวทไม่เกิน ๑๓๕ ปอนด์ไปอิม เป็นอันว่า โชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์.

มวยคู่นี้ดูเหมือนเออร์ชัวโนบัต้าจะเป็นค่อ และมีข่าวทะแม่งๆ ออกมา อ่อนมวยคู่ ชีระชอณออร์ชัวโนบัต้า โชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. เพราะแอดอัยและกัเทม็เออร์ชัวโนบัต้าที่ชกกันนี้ใช้มือโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. และอีกกัๆ แล้วยังเข้าใจว่าพวยเออร์ชัวโนบัต้าที่ชกกันนี้ใช้มือโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. ยังมีพินเล่นเอาโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์.

กาสิพาทีกองของแกลย.

ชกนโปเออร์ชัวโนบัต้าที่ชกกันนี้ใช้มือโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. และอีกกัๆ แล้วยังเข้าใจว่าพวยเออร์ชัวโนบัต้าที่ชกกันนี้ใช้มือโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. ยังมีพินเล่นเอาโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์.

บรรดาผู้คนรอบๆ วิ่งโซดักหลม กันว่า พวยเออร์ชัวโนบัต้าที่ชกกันนี้ใช้มือโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. และอีกกัๆ แล้วยังเข้าใจว่าพวยเออร์ชัวโนบัต้าที่ชกกันนี้ใช้มือโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. ยังมีพินเล่นเอาโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์.

▲ อาจารย์ชัง หิรัญยเลขา กรรมการห้ามบนเวที คอมม็เออร์ชัวโนบัต้า โชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์

อีกสองคนแล้วกกลงกัๆ อ่อนชอณออร์ชัวโนบัต้าที่ชกกันนี้ใช้มือโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. และอีกกัๆ แล้วยังเข้าใจว่าพวยเออร์ชัวโนบัต้าที่ชกกันนี้ใช้มือโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. ยังมีพินเล่นเอาโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์.

เป็นโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. และอีกกัๆ แล้วยังเข้าใจว่าพวยเออร์ชัวโนบัต้าที่ชกกันนี้ใช้มือโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. ยังมีพินเล่นเอาโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์.

มรสุมในสมาคมแบดมินตันไทย

เอาละคราวนี้ ผมจะคุยถึงเรื่อง ที่สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ที่ผมได้เอ่ยไว้. สมาคมแบดมินตันไทยแระเริ่มกัไม่มีผู้สนใจเท่าใดนัก เพราะเรอองกัพาลูกชกได้มันไม่ใหญ่โตเท่าฟุคบอล, รักบี้, หรือมวย. แต่แล้วมาในปีพ.ศ. ๒๕๐๐ พณนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. และอีกกัๆ แล้วยังเข้าใจว่าพวยเออร์ชัวโนบัต้าที่ชกกันนี้ใช้มือโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. ยังมีพินเล่นเอาโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์.

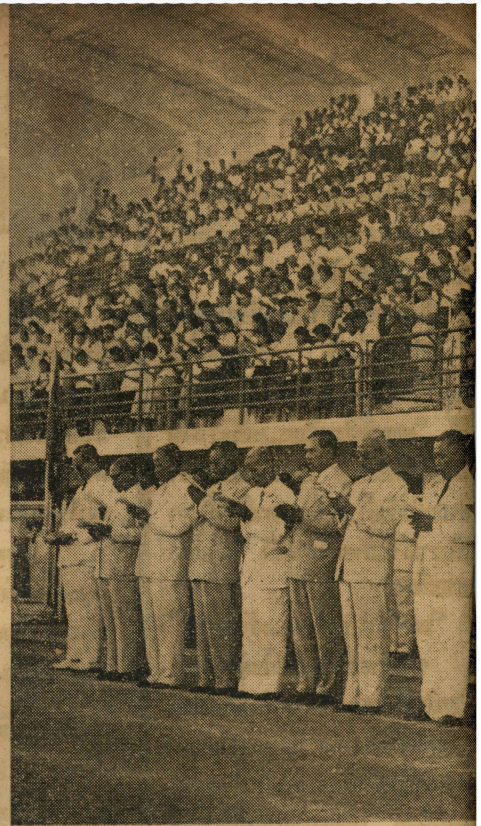
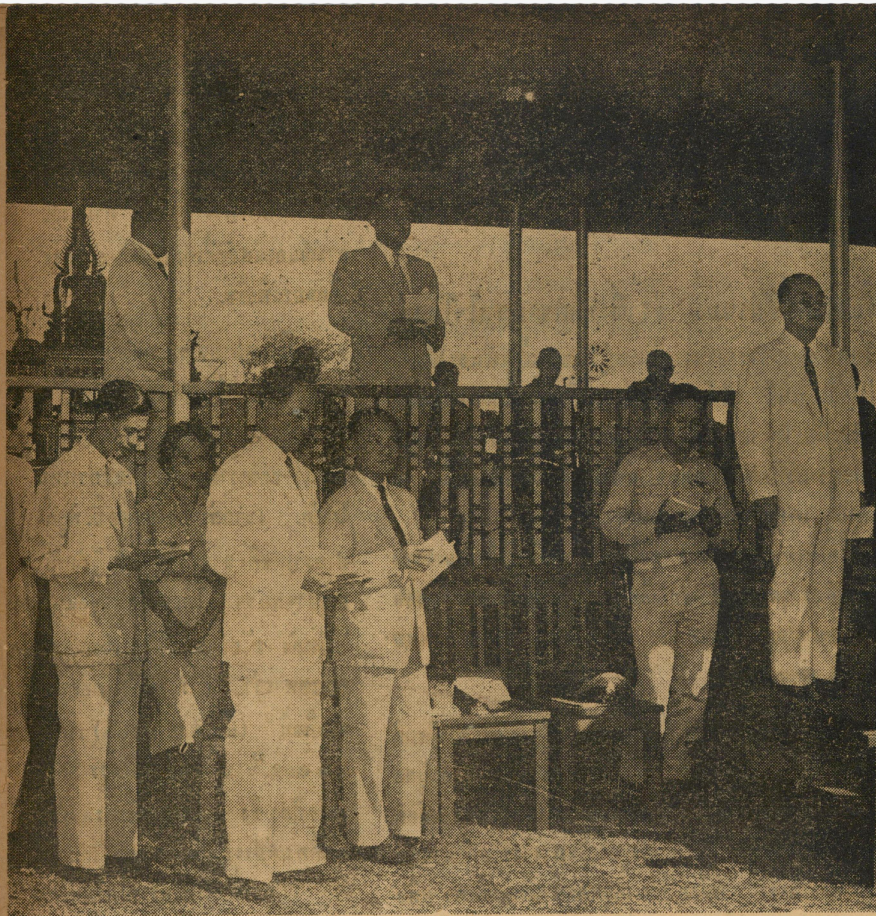
□ ข้อมผมทำโม

ค่อจากหน้า ๒๑

พลเทียมมาแล้ว ครั้นที่จะไม่ทำให้งด เทียมให้ประโยชน์แก่คน วัชพาวัพ หลักลูกน้องที่พามา ซึ่งดลั้งไค้กัอัย เทียมชอณออร์ชัวโนบัต้าที่ชกกันนี้ใช้มือโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. และอีกกัๆ แล้วยังเข้าใจว่าพวยเออร์ชัวโนบัต้าที่ชกกันนี้ใช้มือโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์. ยังมีพินเล่นเอาโชนนัที่นำหนักโชน ๑๑๒ ปอนด์ไคลามาเลยชกชกชกชกไปเลยเพราจะไม่ต้งนำน้ำหนักที่เคยเกินมาอยู่ ในวัน ๑๑๒ ปอนด์.

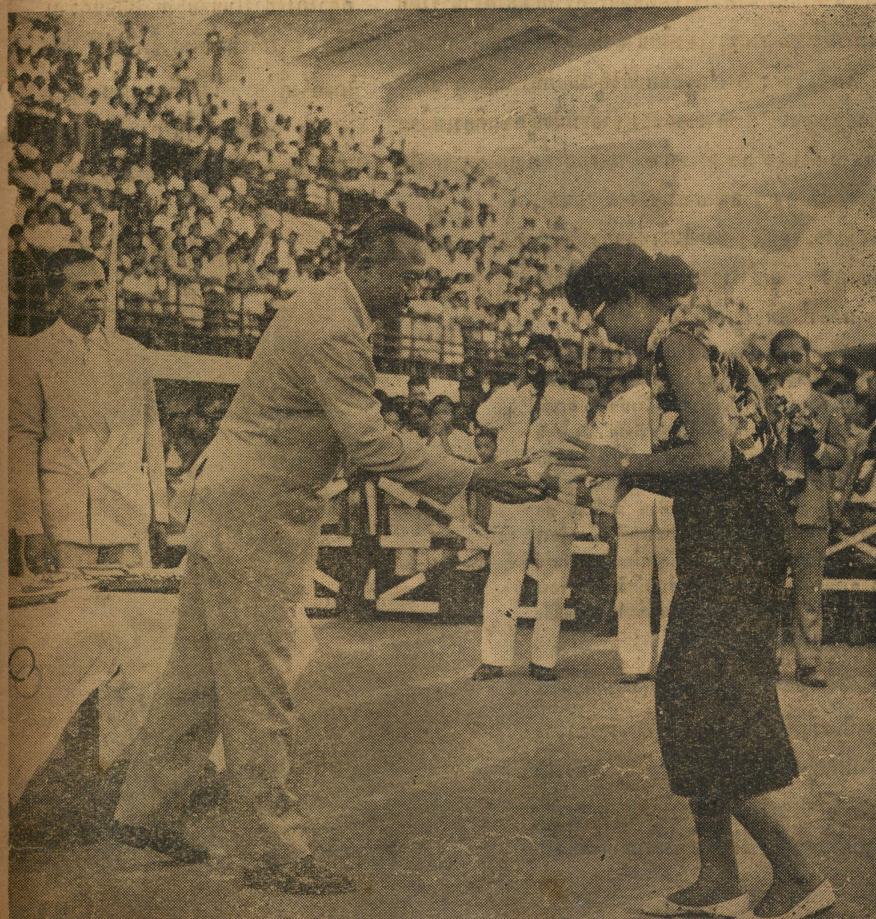
พ. ท. เอ็ม แสงฤทธิ์ ได้รับเลือกเป็นกรรมการสมาคมแบดมินตันปี ๒๕๐๐ อีกครั้งหนึ่ง

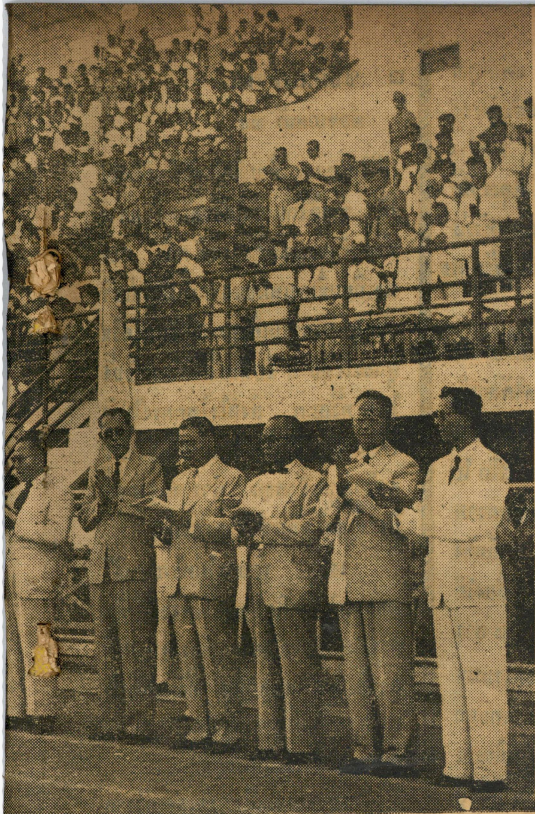

“งานวันครู” เพื่อครูผู้ไ

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มกราคม ทางราชการได้
 พுகุศลถวายอาถรรพณ์ ในโอกาสนี้ พลโทถนอม ถิภกร
 ทำหน้าที่กำกับกองกำลังไทยในนามของรัฐบาลพลตรีถนอม เพราะได้มี
 ส่วนหนึ่งของชาติที่สำคัญมาก.

หลังจากนั้นได้มีการร่ายสวดสร้างโรงเรียนเพิ่ม
 ขยายขยายกว้างขวางออกไปอีก งานวันครูนี้ได้มีการแสดง
 ทลายใจสวดมนต์การระดมอาหารรับประทาน.

ความรู้แก่เยาวชนของชาติ

ให้มีความ "วันครู" ชั้น ๗ วิทยาลัยแพ่งชาติ วิทยาลัยครู
นายธรรมนทวีโกไปเป็นประธาน ในการศึกษาครูผู้กล่าวว่า
ศึกษามาอย่างนี้ นัย่อมหมายถึงครูผู้เอง ฉะนั้นจึงเป็นกำลัง

๑๒ จังหวัด ซึ่งนับว่าเป็นโอกาสอันดีที่การศึกษาระดับมัธยม
ของโรงเรียนบางแห่งเพื่อความก้าวหน้าของงาน และบรรดาครูทั้ง

ภาพโดย "ตากธอง โท-อัมพา"

▲ ซูซี่ ปาร์กเกอร์ ซึ่งเขารู้จักกันเป็น "มดหมากรัก" ใครว่าเธอไม่ฉลาด... ดีไหมล่ะ?

เรื่องแปลกๆ

อันเกิดด้วย "พกรบ-พกรัก"

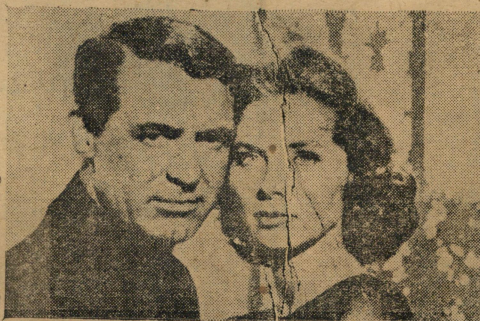
งานชิ้นนี้ตั้งใจจะไปดู บทบาทของนายคาบูน แกร์แกรนท์ที่ผมชอบจากเรื่อง "รักผองใจ" (An Affair to Remember) และเรื่อง "เลือดล้าง

แผ่นดิน" (Pride and the Passion) ที่เฉลิมเชอร์ในเรื่องใหม่เอี่ยมจะออกชื่อ "พกรบ-พกรัก" (Kiss Them For Me) ก็ต้องพลาดหวังไปอย่างน่าเสียดาย เพราะผมไม่ได้พบบทบาทอันมีค่าควรกับความมีค่า ของแกร์แกรนท์แม้แต่ครั้งเดียว กลายเป็นบทบาทที่ไร้สาระ แค่มากไปด้วย "ความไม่เหมาะสม" ทั้งเรื่องกันเลยทีเดียว โดยเต็มไปด้วยบทคลกไปก

ฮาโนนคิดน้อยอะไรต่ออะไรไปตามเรื่องของหนังประเภทขบขัน.

คุณ ทุ่ตึงใจจะดูชนิด "เอาเรื่อง" แล้วก็จะต้องเสียความตั้งใจนั้น "พกรบ-พกรัก" ไม่ช้าก็ไม่มีเนื้อหามา

ตอนหนึ่งในเรื่อง "พกรบ-พกรัก" ▼
นี่แหละครับ ซูซี่และแกร์แกรนท์

ใดที่จะได้มาเป็นเรื่องนำคิด แต่คุณคิดจะดูเพื่อ "คืบโมโห" แล้วรับรองว่าสำเร็จแน่ "พกรบ-พกรัก" มีเครื่องผ่อนคลาของระบอบอันเดียว ให้คุณดื่มรอยเปื้อนชื่นใจไปเลย ถึงขนาดหัวร่อกันกริ๊งกร๊ากใช้พุงขยันทหลายครั้งหลายหนนั่นทีเดียว.

จะเอาเนื้อหาอะไรจากเรื่องของการเรื่องคุณทั้งที่มีโอกาสได้ลาพักราชการ ๔ วัน จากฐานทัพแห่งหนึ่ง แล้วพากันไปเที่ยวซานฟรานซิสโก ไปพบสาว ๆ สวย ๆ เข้ากัถ่อให้เกิดความครื้นเครงขึ้นมา ครึ่งถึงเวลาที่ต้องกลับฐานทัพ อันสุดที่ระทลัดเลียงไก่อเพราะสาวรักกักตมอยู่ทุกระยะ การพบกันสาว ๆ สวย ๆ มีทั้งข้อมโรแมนติกันบ้างตามธรรมเนียม และแทบทุกเรื่องของหนังประเภทนี้ โดยไม่มีอะไรแปลกหรือใหม่ขึ้นมาเลย เรื่องนี้มีอยู่เท่านี้เอง.

นอกจากนี้ แม่พลีก์ สาวผมสีเงินของผู้นิยมขบขัน "จอมคิดจริตที่สุดในโลก" แล้ว ผู้สร้างหนังเรื่องนี้เขาโฆษณาประชาสัมพันธ์ สาวผมสีฟ้าทาเลเซมพันธ์กำลังฟ้าเข้ม ขึ้นมาเป็นการวางแก่นอีกดวงหนึ่ง เขาบอกว่าแม้สาวผมสีด้วยทาบเขาเข้ามาด้วย "มดหมากรัก" ยังไม่ยั้งใจ เธอมีนามจริงว่า ซูซี่ ปาร์กเกอร์ ผ เป็นคนที่เขื่อง่าย ใครว่าเธอไร้อัศจรรย์เธอเอาไว้อ่อน ครั้นดูเขาจริง ๆ ก็พบว่าซูซี่ ปาร์กเกอร์ไม่เท่า (อ่านต่อหน้า ๓๑)

□ ข้อมผมทำโม

ต่อจากหน้า ๒๔

เข้าใจของพลเก็บผมที่ถ่วงน้ำหนักเอาไว้ไว้ ร่างที่โถมเข้าใส่จึงล้มคว่ำลงกลางท้อง กว้างขวางอีกอย่างมี คลั่ง ของพลเก็บผมเองเหมือนสำคน้ำมันใส่เข้ากองไฟ ยิ่งความเกือตกาลไฟแฉอดตัวผู้ถูกระเบิดตายโดยสิ้นความขยับขยับไถ่ ๆ ทั้งหม กิ่งที่ใจโทกกระโຍ်งไก่อของพลออกวิ่งไล่ เท้านั้นเอง ประคองตัวอยู่เยือกชอน ค่ำรวสของคนที่ขยับอยู่ พยายามเข้ามาพริ้วมกั.

"เฮ้ย! จักการไม่คังปราณี" เหมียวกับปากสีกของเจ้าเพ็ญศรี สิ้นคำของสิ่งทว่าใจชั่ว ค่ำรวสท่าสัสองอันเข้าใส่พลเก็บผม ทั้งมือทั้งเท้าประคองไปยั้งร่างพล หมดความปราณีซึ่งพายุจะพริ้วให้แฉอด.

เสียงของพลเก็บผมร้องดังฉาดวาลโลกควมอย่างสุดสังเวช ใครเล่าที่จะช่วยชีวิตของเขาได้ในขณะนี้ ทุกกาไฟทั้งหมแต่ผู้ที่จะเข้ามา พยายามวิงของเขากลับคืน ถึงจะร้องโลกควมวูให้กายถ่มไม่มีความหมาย เหมียวพลบักกลับเขาคะโปกสูกอยู่อย่างไร้สติ.

"เฮ..เฮ..ให้ตาย.. ข้อมผมทำโม..? ข้อมให้ตาย.. ผมทำอะไรให้เฮ..เฮ..ให้ตาย"

ข้อมผมกะโปกเท่าโก เหมียวยังยู่ให้กาสทเล่งพัน กระพ่นคำพดักขังพันทุกที่ พยายามที่จะพลเก็บผมเล็กสักเต็มไปหมด เสียงฉาดของเราร่วมไป พกกรวียเล็กที่ประคองออกมาทางพื้น.

ขณะที่พลเก็บผมพยายามให้เรารั้งถึงทอนัน ปราบกว่าน้ำคาของเขาไหลกลล่อออกมา พยายามของเขาเพิ่มมอไปเบื้องหน้าอย่างลอบ ๆ คล้ายคนไร้สติ เหมียวและผมผมของอย่างมอดไม่ดู.

"ในชีวิตของผมครั้งหนึ่งและครั้งหนึ่งผมเข้าใจและเสียใจพมอดไม่ดู ผมคิดว่าผมหมดแล้วชีวิตนี้" เขากล่าวด้วยเสียงกระตือรือร้นพดักคำเจ้าพิพ

ไฟกระเป๋าทองแดง ออกมาเช็กไฟฟ้าที่
โถกลองอยู่หนึ่ง แล้วนั่งลงเล่นเกม
พร้อมกับกล่าวต่อไป.

“ขนาดที่สมเป็นตำรวจอยู่ในสี่เดี่ย
ฉับเขา เขายังทำกับผมอย่างไรศีลธรรม
ยิ่งเพิ่มขึ้น ถ้าเป็นคุณๆ คิดหรือว่าความ
ปรานีจะมีเหลือไว้ให้คุณ พ.ต.อ. พันธิ
สศักดิ์ ผมรู้จักเขาในคืนนั้นตลอดกระ
ยะเวลาที่สมเป็นตำรวจ ผมได้ยื่นแต่ข้อ
สงสัยเกิดขึ้นของเขาซึ่ง ตำรวจหลายคน
กล่าวสรรเสริญเป็นขอ ให้ผมฟังว่าเป็น
คนใจแคบ สปอร์ต รักลูกน้อง ใครขาด
เงินไม่มอด แต่เมื่อมาพบเขาจริงจัง ผม
คิดว่าผมได้ตาบไปแล้วเกิดใหม่แท้ๆ”

พลเทียบมอดหน้าใจแล้ว และโอ
มเกิดๆ เล่าต่อไปว่า สภาพของเขาพื้น
เวลาที่ถูกโทรมอย่างบอกไม่ถูก เจ็บ
หนัก ๔ วันใช้ ขี่รถขึ้นเขาเป็นปกติ
โรคภัยร้ายแรงของเขาอยู่เสียแล้ว ท
ยังมีเหลืออีก ผลักไถ่รับซึ่งคืนโทษ
ทำเขาไว้ให้ ความเจ็บป่วยและออก
ภายในร่างของเขา นับวันยิ่งทวี
รุนแรงขึ้นทุกที บริเวณหน้าอกและ
ชายโครงของเขาทั้ง ๒ ข้าง บางครั้ง
ปวดเสียวไปหมดทั้งตัว เขาว่าเขามีขี
วคดียุติ ทกวนสเพื่อรอนกเขาปรากฏ
สพคณวิสัยที่เขาต้องอด ข้ำพเขา
เองก็พบบอสสภาพของเขาแล้ว ออกที่
สวทนมิได้ เกรงว่าจะเป็นถาวรจน
เวลาของเขาผ่านไป ข้ำพ.เจ้าก็ยื้อย
ถามเขาว่าจากนั้นแล้วเหตุการณ์ไปลง
อย่างไรกันเล่าต่อไป.

พลเทียบม สดขลุ่ยจึงได้เล่าขยาย
เรื่องราวของเขาต่อไป.

พลตำรวจทาสทั้งสองที่โกเข้ามา
ช่วยเหลือนชีวิตของเขา เพื่อให้กลับ
เร็วๆ การที่สิ่งนี้โทษก็ขึ้นนายเค็น
ชวียารอดนาน มีไปประณิดหรือขย
การกระทำอันนี้ผิดเพี้ยน แต่อย่างใด
ระชาคิกแต่เพียงว่า เมื่อใดทางทกาน
ทงเขาเข้า ได้เจ้าชายของเขาจะพมอช
ดาเท่าเขาเท่านั้น ที่สุดก็สมในก
ร้างของพลเทียบม ที่ถูกรุมสุมก็อ่อน
สับแน่นไป. (อ่านต่อหน้า ๓๐)

ให้มันรู้ไปว่าจะไม่ไหล!!!

เมฆตก

เสนอเล็ก.ม. คอมมิวนิสต์เข้าสภา

ร.ม.ทมิไม่มีนใจพรรค จะเห็นด้วย

(จากเสถียรภาพ ๑๘ ม.ค. ๒๕๐๑)

ไม่มีปัญหาเมื่อข้าพเจ้าได้แพร่สัทโทยในหมู่ประชาชน ความขัดแย้งก็จึงเกิดขึ้นอยู่ทั่วไป เพราะถาวรของเลิ
พ.ร.บ. บังคับการกระทำเป็นคอมมิวนิสต์ที่ ทำกันเป็นการสกัดความพวกระแวง ที่อีกแน่นอนในความมีผู้สัดของประ
ชาชนพลายมีมาแล้วให้หมดสิ้นไปเสียก็ ประชาชนก็จะก้าวมาในแนวทางของระบอบประชาธิปไตยอย่างองอาจ ความจริง
ย่อมพิสดารให้เห็นเด่นชัดแล้วว่า ประชาชนจึงซึ่งต่อพ.ร.บ. ฉบับนี้เพียงใด ละพินเสียงเรียกร้องให้ยกเลิก จึงทั้งระบอบ
กลดออกมา ซึ่งผมเชื่อว่าชนกรรรมกรก็จะกระทำเช่นนี้เองเป็นอันแน่นอน.

ภายหลังจากที่พลโท กอนอม กิตติขจร ได้แสดงควา

เห็นในทางที่ ต่อผู้แทนหนังสือพิมพ์ว่า จะยกเลิกบรรดากฎหมายต่าง ๆ

ไม่เป็นธรรมต่อสังคม ทั้งนี้รวมถึง พ.ร.บ. บังคับการกระทำอันเป็นคอม

มิวนิสต์ด้วย และพลโท กอนอมได้กล่าวต่อไปอีกว่า ในการจะยกเลิก พ.ร.บ. บังคับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ ทาง
รัฐบาลจะได้เชิญบรรดาพรรคการเมืองต่าง ๆ เข้ามาประชุมปรึกษาหารือกัน.

ไม่มีปัญหาเมื่อข้าพเจ้าได้แพร่สัทโทยในหมู่ประชาชน ความขัดแย้งก็จึงเกิดขึ้นอยู่ทั่วไป เพราะถาวรของเลิ
พ.ร.บ. บังคับการกระทำเป็นคอมมิวนิสต์ที่ ทำกันเป็นการสกัดความพวกระแวง ที่อีกแน่นอนในความมีผู้สัดของประ
ชาชนพลายมีมาแล้วให้หมดสิ้นไปเสียก็ ประชาชนก็จะก้าวมาในแนวทางของระบอบประชาธิปไตยอย่างองอาจ ความจริง
ย่อมพิสดารให้เห็นเด่นชัดแล้วว่า ประชาชนจึงซึ่งต่อพ.ร.บ. ฉบับนี้เพียงใด ละพินเสียงเรียกร้องให้ยกเลิก จึงทั้งระบอบ
กลดออกมา ซึ่งผมเชื่อว่าชนกรรรมกรก็จะกระทำเช่นนี้เองเป็นอันแน่นอน.

ทำไมประชาชนจึงรังเกียจกฎหมายฉบับนี้ ข้อนี้ผมจะว่าเป็นที่รู้กันอยู่ทั่วไปว่า กฎหมายฉบับนี้ออกมา สำหรับเป็นเครื่องมือของรัฐบาล
ในยุคก่อนที่จะประหัตประหารฝ่ายตรงข้ามให้สิ้นซากไป ฉะนั้นบทบัญญัติในกฎหมายฉบับนี้ จึง คัดลอกกฎหมายรัฐธรรมนูญอย่างโจ่งแจ้ง วิเคราะสถ
เสถียรภาพของประชาชน จัดระบบการพัฒนาร การค้นคว้าให้จมนอ กับความโง่งมและเป็นประโยชน์ต่อแนวทางของประชาธิปไตยโดยตรง ด้วยเหตุนี้ประ
เทศชาติของเราจึงไม่สมควรจะกระทำเช่นนี้ได้เท่าที่ควร.

แต่แล้วถาวรของความหวังของประชาชนพมก็ยังมีไม่ทราบแน่ชัดว่า รัฐบาลได้จัดการในเรื่องนี้ไปแล้วประการ
ใดบ้าง นอกจากข่าวคราวครั้งหลังสุด ก็คือ “การแก้ทั้งคณะกรรมาธิการขึ้นชุดหนึ่งเท่านั้น” แต่แล้วก็เงียบหายไป ต่อมา
ก็มีข่าวอีกว่าถาวรของเลิ พ.ร.บ. ฉบับนี้ จะต้องล่าช้าต่อไปอีก เพราะรัฐบาลจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะเกรง
ไปว่าเมื่อปลดพ.ร.บ. บังคับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์แล้ว เกรงจะมีพรรคคอมมิวนิสต์เกิดขึ้นในมือไทย. ข้อนี้เราขอให้รัฐบาลจะ
มองดู อเมริกา ฝรั่งเศสซึ่งเป็นเพื่อนบ้านที่รัฐบาลไทยคบช้อยู่ เขาก็ยังมีพรรคคอมมิวนิสต์อย่างเปิดเผย พวกถึงใน

ก้านการปกครองของไทยเราแล้ว รัฐบาลเราไม่มีอำนาจอะไรที่จะไปปกครองเสรีภาพทางความคิดเห็นอีกประการหนึ่งรัฐบาลก็ยังไม่มีความที่เราได้มีกฎหมายอาญาอยู่ในมือแล้ว ก็จะไปทวนเถรอะไรอีก.

แต่บัดนี้จากการให้สัมภาษณ์ของ รัฐมนตรี คือ มุขมนตรีเราได้ทราบมา พรรคชาติสังคมได้มีการพิจารณาที่จะยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์แล้ว สมจึงสนับสนุนด้วยอย่างเต็มที่ เพื่อบรรณประชาธิปไตยอันสมบูรณ์ของไทยเรา.▲

ดก ราชเดโช

□ ข้อมพมทำไม

ต่อจากหน้า ๒๘

พลเทียมมารู้สึกตัวอีกครั้งที่นั่งหัวขึ้นมา ร่างของเขาเบียดนอนไปก้นพิงที่ปลายเตียงเข้าไปพิงก้นของเขาได้ยืนแล้วว่า.

“มึงอำแท้งมาก...อยู่ดีผลโลก. พกแผ่นกิน ถ้วยชามถนัดมันมาทั้งวัน.”

ตำรวจทั้งสองคนหันไปมองซ้ายขวาของพลเทียมคนละแฉกตามมาจนกระทั่ง พ.ท.อ. พันธุ์ศักดิ์มีให้ พ.ท.อ. พันธุ์ศักดิ์ไปหยิบไม้สามเหลี่ยม ที่เขียนชื่อของเขา พร้อมยกตำแหน่งในหน้าที่ซึ่งตั้งอยู่บนโต๊ะทำงาน โยนโครมมาตรงหน้าของพลเทียมพร้อมยกสิ่งต่างๆ.

“ให้มันนั่งบนไม้สามเหลี่ยมนั้น หันหน้าเข้าหา เอาหัวชนฝ่าไว้” ทาสทั้ง ๒ ของเขารับขมิ้มหน้าก้มหน้าให้พลเทียมนั่งตามความประสงค์ พลเทียมเองในขณะนั้น ไม่คิดอะไรอีกใดๆ ตาคือพอมันนอนแล้ว แม้แต่แรงขยับขยับเขยื้อนก็ไม่มี เมื่อสองตำรวจทาสได้ยกให้เขาเงยขึ้นก็สยดสยองของสิ่งที่ใจโทกแล้ว อย่างไม่ต้องมีพิธีของและรวกแวว พลเทียมเองไม่รู้สึกละ เพราะหันหลังให้ ระบายอากาศโดยที่เขี่ยปลายเท้าให้พ้นเท้า เท้าขวาของพันธุ์ศักดิ์ ก็ประเดี๋ยวก็พลัดลงไปข้างซ้ายโครงคานหลังของพลเทียม อย่างสุดแรง ร่างของพลเทียมสะบัดลุกตัวขึ้นก็หงายไปมาพร้อมยกเสียงร้องที่เหมือนวัวที่ถูกเขี่ยคอ.

“โอ๊ย!..ตายแล้ว...โอ๊ย!..!”
ตำรวจทั้งสอง ก็ยกแขนของเขาไว้ ช่วยถ่วงหัวของพลเทียมลงไปยังอย่างเดิม.

พ.ท.อ. พันธุ์ศักดิ์ พลัดสนใจกับเสียงร้องนั้นไม่ ประเดี๋ยวก็เข้ามาขวางกั้นอยู่ เหมือนตะกั่วสอหรืออะไรอย่างนั้นไปราดตัวเสียงที่ลั่นดังลั่นจากโครงคานหลังที่เขี่ยและขาของพลเทียมคนนั้น หันไปหา เสียงร้องครวญคราง “โอ๊ย...โอ๊ย...โอ๊ย...” และเสียงคำทออย่างหมดความเกลียดกลัวอะไร ทั้งสิ้น อีหูลูกออกมาจากปากของพลเทียมอยู่ระหว่าอึ้งร้องก็ถอยหนีมาที่หมอนข้าง ๆ จนกระทั่งเสียงร้องได้เงียบหายไป แต่ก่อนที่เสียงร้องนั้นจะเงียบลงไป โลกก็สั่น ๆ แฉกแฉกได้ทั้งพวก ออกมาจากรอบของพลเทียม ๓-๔ ครั้ง พวกเขายังมีสถานะอยู่เพราะได้พักพิงออกมาของ สังกั้นคานคานไปทั้งห้อง เสียงอาเจียนก็ออกมาเป็น โลกก็สั่น ๆ ของพลเทียม ตัวระลอกออกมาเป็นครั้งสุดท้าย พร้อมกับเท้าของพันธุ์ศักดิ์ก็ถูกผลัก การ ตำรวจทั้งสองปล่อยแขนออก ร่างของพลเทียมก็ล้มตัวลงนอนของเลื้อยคองอยู่เพราะมีสถานะนั้นเจ็บไป.

เสียงเปิดประตูห้อง ขึ้น พ.ท. ประสงค์ ตำรวจรับ รีบพรวดพราดเข้ามาใกล้จะถึงแล้ว.

“รองครับ ... รอง ... เด็กของหมคนี่” แล้วก็มีเสียงของลูกของพลเทียม ที่นอนอยู่เบื้องหน้ามัน หุคระโธไปไม่ออก.

“เอ... ทำไมคุณไม่มีขอมันทั้งนี้แล้วล่ะ” พ.ท.อ. พันธุ์ศักดิ์สวนคำออกไป แล้วก็มีตำรวจพร้อมกับพูด.

“คิดห่มมือ... คุณตง... คงไม่มีมาบามะไรหรอกนะ... มันปอดหรือห่อเดิมเด็กของคุณนี่”

พ.ท.อ. ประสงค์ ก็แค้นองภาพที่ทพว่าเป็นเด็กของกันนั้น ด้วยความสลกอ อัมมัทนาคินผลัดประทุออกไปสู่ที่ระทกคอกออกไป.

จนกระทั่งเช้าวันรุ่งขึ้น ร่างของพลเทียมจึงมาพบหน้าอยู่ตรงพลาดิการ แม้แต่เจ้าตัวก็ยังไม่มีทราบ จนกระทั่งเย็นวันใดใครเป็นผู้นำเข้ามา พอลูกตัวก็ขยับเขยื้อนตัวไม่ได้อีก เพราะเจ็บระมและมันซึ่งไปหมกทั้งตัว ตำรวจนายหนึ่งได้พาไป และยุทรมาส่งให้และ ภาระขยับบอกว่า พ.ท.อ. ประสงค์ได้เอามา นับว่าซำของพลเทียมยังไม่ถึงจาก โภย พ.ท.อ. ประสงค์ ก็มาจับเอาไว้เสียก่อน มีคนขับชีวิตของพลเทียมมาเป็นเช่นไร เราทำผิดก็จะเอาใจออก.

เรื่องที่เคยเขียนเล่าไป ให้ฟังมาไว้แกกแกกขึ้น ก่อนเมื่อเขาผู้สร้างกรรมไว้ตามค่านามาวาสนา ที่อยู่ในเมืองไทยเสียแล้ว มีคนพาเขากำนักที่จะไปคุกการชกใช้กรรมของเขาที่ใกล้กับวัดกษัตริย์ศึกของกรรม ไม่ไว้ใกล้กับที่ซึ่งทอภัยกรรมซึ่งเขาเป็นผู้ก่อกรรมไว้ก็ตามส่นองแต่เขายังมีพระชาติที่เร็วเท่านั้น ข้าพเจ้าเขียนเรื่องพหุเพราะได้มีผู้ตั้งกติกาส่ง มีกฎหมายมาที่หนึ่งคือพิมพ์ของเขา เราขอแนบไว้ที่ออกก่อนคว่ำข้อเท็จจริงและด้วยบุคคลตามที่ให้สาธยายมา.

เราได้นอน พ.ท.อ. ลอน ปุชชิตน รองเลขาธิการกรมตำรวจ หรือผู้ถือการพลเทียมแล้ว และได้เล่ามาถึงเรื่องที่เป็นมานต่อรองตรา พ.ท.อ. ลอนก็ยอมรับว่า พลเทียมเกิดจากชนโคที่ถูกข่มในข้อหาเกี่ยวกับการโจรกรรมเป็นจริง ซึ่ง พ.ท.อ. ลอนเองก็ได้ประจักษ์ว่า เรื่องนี้เขาเจ้าตัวได้ทำกรรมเมื่อจะได้ช่วยสนับสนุนให้เกิดความเป็นธรรม.

พ.ท.อ. ลอนกล่าวว่า หลังจากพลเทียม ได้ถูกส่งไปโทกแห่งกองปราบสามชุกซ้อมไม้เท้าไร พลเทียมได้มาเล่าเรื่องนี้ โทกพ่ง คนดีได้และให้พลเทียม ทำเรื่องราวร้องเรียนมาตามลำดับชั้น.

“แต่ว่าในสมัยนี้ใครจะกล้าร้องเรียน รู้กันอยู่แล้วว่าพลเทียมมีอำนาจและอิทธิพลแค่ไหน ขึ้นร้องมาอีกก็ถูกข่มขู่ด้วยวิธีต่างๆ” ตอนหนึ่ง พ.ท.อ. ลอนกล่าวแก่เรา.

ที่สุดของเรื่องในตอนนี้ เขาพลเทียมทำนั้นเป็นผู้ประสาเพราะที่กรรม อย่างน้อยมาปรากฏว่าพอไปข้อไม่ถ้วน ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจกองเลขาธิการได้รับทพด้วยเป็นผู้เป็นเหตุและเขาได้อำนาจในเรื่องนี้ได้ครบถ้วนทุกคน และทุกคนที่ พ้นที่จับกุม ตัวได้ขึ้นให้การ รับสารภาพทั่วหน้าพร้อมทั้ง ได้มีคำสั่งตำรวจ ไปเอาอาวุธที่ยังถูกซ่อนอยู่กลับคืนมาครบจำนวน ผู้ต้องหาในคดีนี้ได้แก่ ส.ท.ท. พันศรี ปราชญ์ พลตำรวจเมือง หุมศักดิ์ พลตำรวจภูธร โพรวิทย์ และพลตำรวจ จวง ผู้ต้องหาทั้ง ๔ คนนี้แม้จับไม่ได้ ถูกศาลตัดสินคดีกรรมจำคุกไปแล้วทุกคน แต่ทว่าในแง่การกระทำกรรม อันแท้จริง พลเทียมผู้ถือที่เจ้าของ รับแบกไว้จนจน จิตใจเขาจะลงไป พันธุ์ศักดิ์กับการกระทำของอันนี้

มีหัวใจสัตว์ป่าอยู่ฝากเอาไว้ให้เขา สุขภาพของเขาจะดี. พันธุ์ศักดิ์ ใจโหมที่ตำริกับเขาอย่างแสนสาหัส เขาต้องซ่อมร่างกายภายนอกภายในของเขาที่ได้สูญเสียไปจากการกระทำครั้งนี้ต่อไปจนกว่าเขาจะหมดแรงแม้แต่เพื่อนฝูงทุกคนที่ร่วมงานอยู่ในกรมของเขาต่างก็พากันส่งเขาในสุขภาพของพลเทียมเป็นอาวเอง เขาคงตกเป็นเหยื่อของ แต่มีใจระคายเพื่อผลต่อกรรมที่ พ.ท.อ. พันธุ์ศักดิ์จะต้องมาชำระหากแต่เป็นการระคายความที่สุดท้าย ของชีวิตเขาเท่านั้นเอง.

เรื่องนั้นข้าพเจ้าทวงใจว่า ทางราชการกรมตำรวจ จะให้ความเป็นธรรมแก่เขา อย่างน้อยในก้านมนุษยธรรมแล้วควรระหยาบขึ้นให้แก่พลเทียมถึงที่สุดก็ยังไม่มากก็หยอ ภาระการของสิ่งที่ให้โทกที่โคกระทำให้แก่พลเทียมและ ทำให้ข้าพเจ้าคิดไปไกลกว่าเป็นพลเทียม ซึ่งอยู่ในสี่เหลี่ยม พ.ท.อ. พันธุ์ศักดิ์ก็ออกแล้ว และอีกก็ว่าเป็นผู้ได้ข่มขืนฆ่าของทพ เขายังเช่นฟ้าการุณกรรมอันถึงเพียงนี้ แล้วนักการเมืองที่คงตายสายสูญไปโดยปริยายแล้ว เขาตายไปโทก ก่อนที่จะตายไป เขาได้ถูกสัตว์ร้ายข่มขืนสร้างกรรมทำเขื่อนอะไรไว้บ้าง ส.ส. พว มะลิทอง ส.ส. เคียง ศิริพันธ์ และเหล่าบริวาร ก่อนที่จะชีวิตเขาจะตายหรือเดมนั้นอะไรบ้างที่เขาได้มีบาปอะไรโง่โง่โง่ในเครื่องแบบยุคนั้น เราทำพหุที่จะวัดหรือเขาเอาได้ว่า สภาพของชีวิตนักการเมืองที่หายๆ ไปในยุคมืดนั้น ถ้าหากว่าเขาจะตายจากไปแล้ว ก่อนตายเขาจะมีได้รับความทารณกรรม ซึ่งกว่าพลเทียม ที่ได้รับมันละหรือ? ▲

□ บุคคลในข่าว

ต่อจากหน้า ๒๘

เล่นการเมืองตามหน้าที่ของตน ไม่มีใครผูกขาดไว้แต่ผู้เดียวได้ ส่วนการที่จะไปสมัครเป็นตัวแทนราษฎรนั้น ก็จะขอให้สภาพที่เลียบอ่อน” และสุดท้ายเขาได้เขียนถึงการเมืองไทย ว่า “ขี้เกียจไม่โกโง่งน แต่คงถนัดเป็นแม่ เพราะคนไทยขี้แม่ไม่ถนัดกับคนอื่น”

อย่างไรก็ดี ตลอดเวลาการให้สัมภาษณ์
ครั้งนี้ ไม่ปรากฏว่านายพลเผ่าได้พูดถึงพฤติ
การต่าง ๆ ที่เขาประกอบขึ้นและดำรงอยู่ใน
ประวัติศาสตร์ส่วนใดส่วนหนึ่ง แต่ประการหนึ่ง
ประการใด นายพลเผ่าได้ยอมรับยืนยันว่า
"บุตรพลเอกแห่งเอเชีย" วาสนาของเขาไว้ด้วย
ลักษณะประหนึ่งว่า เป็นผู้บริสุทธิ์ผู้หนึ่งด้วย
อารมณ์ที่คงที่พอ.

เมื่อผู้แทนหนังสือพิมพ์ไปเยี่ยม

ถาม พล.ท. ถนอม อิกกิจวร นาย
กรัฐมนตรีถึงเรื่องนั้นในโอกาสที่ทั้ง ท่าน
นายพลแห่งกองทัพไทย คอมส. ๗
แต่ได้ความหมายว่า "นายพลตำรวจ
เอกเผ่าพูดถึงความจริง ที่ล่วงเลยม
แล้ว" และ "คณะทหารไม่เคยได้รับ
โทรศัทพ์จากจอมพล ป. แต่ประการ
หนึ่งประการใด"

ดังนั้นแทนการวิพากษ์วิจารณ์
คำสัมภาษณ์ของนายพลเผ่า ให้อธิบาย
ชาวสยามออกไป เราจึงสามารถสรุป
"เบื้องหลัง" ของการให้ "ความจริงใจ"
ของอิกกิจวรกับตำรวจผู้ให้ว่า มีลักษณะ
ให้สัมภาษณ์ไปทางเหตุผลใหญ่ ตาม
ประการด้วยอิกกิจ.

ประการที่หนึ่ง: ด้วยโอกาสแห่ง
แรงผลักดันทางอารมณ์ ให้บรรดาสมาชิก
สภามหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังก่อหวอด
จะปลุกปลอบของคนขึ้นมา เป็นรูป
อวารอการวาระหนึ่งในปัจจุบันนี้ ได้มีก
ลใจที่จะทำงานเพื่อ "เสรีภาพของ
ตัวเอง" คือไป สำหรับคือนับถือคิดเลขา
ธิการผู้ยิ่งใหญ่ของคนในวันหน้า.

ประการที่สอง: เพื่อ "ข่มขู่" คุ
ที่ท่าและปฏิกิริยา ของบรรดาคนการ
เมืองชั้นนำของไทย ซึ่งส่วนมากมาจาก
ลัทธิทหาร และกำลังบริหารประเทศใน
ขณะนี้ว่ามีความรู้สึกต่อสถานการณ์ของนาย
พลเผ่าอย่างไรบ้าง ตลอดจนถึงหวังสร้าง
"มรสุม" ในวงการเมือง เมืองไทยให้ขึ้น
ขึ้นขึ้นโดยทางตรงขึ้นอีก.

ประการที่สาม: เพื่อหวังผลสะท้อน
จากเหตุผลของประการแรก เป็นการ
"ปลุก" หวลคลิบเมืองไทยอีกครั้งหนึ่ง
ในอนาคตนอนโคส. ▲

โท-เทพราช

□ เปรตคนเฟอเรนซ์ ค่อจากหน้า ๒๓

หนังสือพิมพ์ "ท่านอธิบดีมีความรู้สึก
อย่างไรบ้างที่นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ได้
ให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งโดย
กล่าวว่าการกระทำของเขาคือการกระทำต่าง ๆ ที่
คณะกรรมการสอบสวน คำนึงการอยู่ในขณะ
นี้ว่า บุคคลเหล่านี้ได้รับภาระหนักหนาจนทรมาน
จนทนไม่ไหว"

อธิบดี "สงสัยว่านายพลตำรวจ
เอกเผ่า ศรียานนท์ จะไม่ไปให้สัมภาษณ์
แก่ผู้ใดอีก แต่เป็นการส่งข่าวมา
ลงเองจริง"

หนังสือพิมพ์ "ขอทราบงานประมาณค่า
รางวัลนี้จะมีเท่าไร และจะโอนงานนี้ไปให้
ฝ่ายทหารดำเนินการหรือไม่"

อธิบดี "ถ้ามีภาระให้มัน้อยที่สุด
ทั้งการรวบรัดนักการวสันตคตินาน
เอง และมีความเห็นว่า ถ้าการวของ
เราเองแล้วจะมีสายลับทำไม ไม่จำ
เป็น"

หนังสือพิมพ์ "จะมีใครจับกุมจับ
มาบ้างแล้ว ชาวจีนที่นิยมคอมมิวนิสต์มีความ
เกลียดกลัวไปอย่างไร"

อธิบดี "ไม่มีความ เกลียดกลัว
อะไร เท่าที่เกรงอยู่เวลานี้ ถ้ามีเฉพาะ
เรื่องเพลิงไหม้เท่านั้น แต่เรื่องนักโก
สั่งถามจับพวกนักเกลียดไปแล้ว ให้
เกรงใจการขัดกันไว้ ที่เกิดมีเพลิงไหม้
ข้างไฟระยนี้ ไม่ปรากฏว่ามีสาเหตุ
เกี่ยวไปในทางการเมืองขณะนี้ เราจำ
ลึงปรับปรุงกิจการหน่วยกัยเพลิง ใต้
ยังชน ทางทางที่จะระบอบข้าพเจ้าตกลง
ใช้ในการกัยเพลิง ทั้งไว้หลายแห่ง
และได้เสนอเรื่อง ต่อกระทรวงมหาด
ไทยไปแล้ว เรื่องกัยหน่วยกัยสวัสดิภาพ
ของประชาชนนี้ ก็มอบให้นายพลคำ
รวาไทยประเสริฐ วิจารณ์หรืออธิบดีกรม
ตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ
ซึ่งก็กระทำมาเป็นเวลาสองเดือนแล้ว
ด้วยการศึกษาข้อประสานงานกับเทศบาล
และเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย
เป็นสำคัญ."

นายกให้สัมภาษณ์

อนึ่งในเย็นวันที่ ๑๗ ม.ค. ๒๕๐๑
หนังสือพิมพ์ได้ไปรพบ พลโท

ถนอม อิกกิจวร นายกรัฐมนตรีที่
สถานทูตราชทูต เมื่อการประชุม
สภาเสร็จสิ้นแล้ว นายกรัฐมนตรี
ได้พบและตอบคำถามหนังสือพิมพ์
ดังต่อไปนี้.

หนังสือพิมพ์ "ขอทราบว่าการมาเยี่ยม
ของดร.โซเกรโน ประธานาธิบดีอินโดนีเซียใน
วันที่ ๒๐ นี้เพราะอะไรของเขายังไรรวมทั้ง
เรื่องอินโดนีเซีย"

นายกรัฐมนตรี "การมาเยี่ยม
ต่าง ๆ ตามประเพณี ระหว่างประเทศ
นั้น เป็นหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศ
ที่จะได้กำหนดการไปและการมาครั้ง
นี้ ทางฝ่ายเรามีได้ทั้งใจเราเราเรื่อง
หนังสือไป โดยเฉพาะกรณีที่เกี่ยว
กี่ยวการเยือนอินโดนีเซียวันก่อน.

ความเห็นเรื่องนั้น ผมไม่เคยตอบ
แจงแต่ผู้สื่อข่าวต่างประเทศไปแล้วครั้ง
หนึ่งว่า ทว่าประเทศทั้งสอง คืออิน
ดิกกา อินโดนีเซีย จะตกลงกันได้
โดยสันติวิธี รัฐบาลมีความเห็นว่า
ทุกประเทศปรารถนา ที่จะปกครองก
เอง ประเทศเราต้องสนับสนุนความก
เห็นนั้น"

หนังสือพิมพ์ "ไรเหตุผลอันให้การ
ประชุมกันสองคนนั้น นายกรัฐมนตรีมีความเห็น
อย่างไรในเรื่องนี้"

นายกรัฐมนตรี "ถ้าข้อเสนอนี้
เป็นการเสนอโดยความบริสุทธิ์ใจ ผม
ก็เห็นด้วย เพราะโลกเราได้อยู่ด้วยกัน

ความสงบสุข...
ผมมีเรื่องที่จะรายงาน ให้ท่านทั้ง
หลายทราบ คือตั้งแต่ข้าพเจ้าลง
แท่ง ได้มีบรรดาทุกต่างประเทศ ได้
เข้าพบแสดงความยินดี ตามประเพณี
และในหัวฟุ้งนี้ ถ้ามีบรรดาทุกต่าง
ประเทศเข้าพบอีกหลายประเทศ นอก
จากนั้นสถานเอกอัครราชทูตจีนได้ท
ักข้อให้พยานสมาคมจีนสาขาต่าง ๆ
ในประเทศไทย เข้าพบเพื่อแสดงความ
ยินดีด้วย"

หนังสือพิมพ์ "ทูตจีนเข้าพบท่านนา
เอกได้เพราะเรื่องอะไรมา"

นายกรัฐมนตรี "ถ้าได้พยาน
กัยอินชียาไม่กัยนั้น ผมรู้ สักว่า
เอกอัครราชทูตจีนเขาคง เป็นคน

มีความสุภาพเรียบร้อยนัก อารสพทา
นั้น ถ้าได้พยานทุกอารสพทาแล้ว
แล้วว่า เคยมีเจ้าหน้าที่ไทยไปค้นหา
ที่ไซเวียคมีชื่อนมอญ ปลายคน"

หนังสือพิมพ์ "ราชทูตจีนได้รู้ช
นายกลไปเยี่ยมไรหรือบ้างหรือเปล่า"

นายกรัฐมนตรี "เขาอยาก
ไปเยี่ยมเพื่อพยาน เอกอัครราชทูต
เขากล่าวว่า เมืองไทยเป็นเมืองที่เจริญ
และสงบสุขที่เจริญ ก็กล่าวประเทศ
ข้างเคียงอื่น ๆ หลายประเทศในทวีป
ของเขา จึงอยากได้พยานไปเยี่ยม
กัย"

หนังสือพิมพ์ "แล้วท่านรับปาก จะไป
เยี่ยมหรือไม่"

นายกรัฐมนตรี "ไม่ได้รับปาก
อะไรเพราะรู้ดีว่าอยู่ไกลเหลือเกิน
เมืองไทย"

หนังสือพิมพ์ "เมื่อวันว่าเรากล่าว
ไรหรือได้โดยเป็น"

นายกรัฐมนตรี "เราคิดคือ
คนของเราได้ เพราะมีสหพันธ์ทาง
กัยนั้น ขอแต่อย่าไปเอาลัทธิเขามา
ก็แล้วกัน แม้แต่เวลาการประชุม
ประเทศไทย เช่นกันก็แล้วกัน ผม
ก็ได้พบปะสนทนากับนักบวชเข
กัยประเทศอื่น ๆ" ▲

บรรพท ถึงหน้า

□ เรื่องหนึ่งๆ

ค่อจากหน้า ๒๔

ไพร่เลย มีส่วนผสมของรอนกา เพลม
มิงค์และเอวี่ อาร์สันรอนกั แต่
อาร์ฟักุโหลคณนั้นไม่เหมือนอย่าง
เราตัวจึงลงมาวางทรงหน้า พิศุค
ให้ถึงเห็นแต่แล้วก็จะพบบ้างว่าความ
สว และเสกษณ้อยู่คงให้ เพียง
สัสรรวณะ และรูปโฉมในอาทัง
พุกาณ.

ซูชี ปาร์กเกอร์เล่นได้ไม่เลว วั
ยพทาไว้มากกว่า เบน แมนฟัก ใน
เรื่องเป็นคู่พมของอากาเจ้าอยู่
แห่งพม ที่เกิดมาหลังเสกษ์แก้ว
แตรพักเจ้า เลย (อ่านค่อหน้า ๔๖)

இருள்

神
 聖
 經
 文
 卷
 之
 一

๓๒๖
 ๓๒๗
 ๓๒๘
 ๓๒๙
 ๓๓๐
 ๓๓๑
 ๓๓๒
 ๓๓๓
 ๓๓๔
 ๓๓๕
 ๓๓๖
 ๓๓๗
 ๓๓๘
 ๓๓๙
 ๓๔๐
 ๓๔๑
 ๓๔๒
 ๓๔๓
 ๓๔๔
 ๓๔๕
 ๓๔๖
 ๓๔๗
 ๓๔๘
 ๓๔๙
 ๓๕๐
 ๓๕๑
 ๓๕๒
 ๓๕๓
 ๓๕๔
 ๓๕๕
 ๓๕๖
 ๓๕๗
 ๓๕๘
 ๓๕๙
 ๓๖๐
 ๓๖๑
 ๓๖๒
 ๓๖๓
 ๓๖๔
 ๓๖๕
 ๓๖๖
 ๓๖๗
 ๓๖๘
 ๓๖๙
 ๓๗๐
 ๓๗๑
 ๓๗๒
 ๓๗๓
 ๓๗๔
 ๓๗๕
 ๓๗๖
 ๓๗๗
 ๓๗๘
 ๓๗๙
 ๓๘๐
 ๓๘๑
 ๓๘๒
 ๓๘๓
 ๓๘๔
 ๓๘๕
 ๓๘๖
 ๓๘๗
 ๓๘๘
 ๓๘๙
 ๓๙๐
 ๓๙๑
 ๓๙๒
 ๓๙๓
 ๓๙๔
 ๓๙๕
 ๓๙๖
 ๓๙๗
 ๓๙๘
 ๓๙๙
 ๔๐๐

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

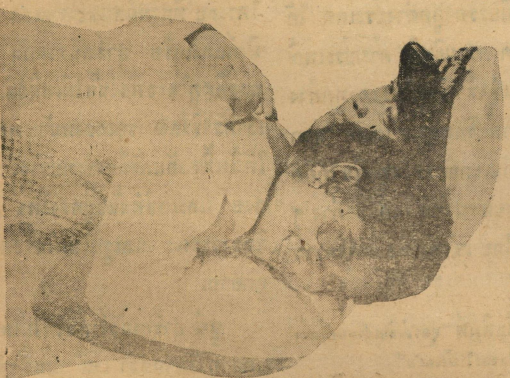

מלך

ရွှေစင်္ကြာတံဆိပ်

卷之四

18. *mischnon*

บทวิชัยชัย

๐ บทความการเมือง

ต่อจากหน้า ๕

จนกระทั่งประเทศพม่ามาถึงประเทศอื่น ๆ อีกด้วย ว่าจะเจริญรุดหน้าแบบประเทศสมัยใหม่ ๒๒ แต่ยังมีชาวต่างประเทศติดมาลงอยู่ในประเทศไทยอยู่ เพราะคิดว่าประเทศไทยมีความมั่นคงแก่เขาเป็นอย่างดี แต่พิจารณาของเรานี้ทำให้เขาเอือมระอาสิ่งที่ปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์บางฉบับพอสรุปประจำวัน ๑๐ มกราคม ซึ่งเป็นความเจริญเกิดขึ้น.

ผู้เขียนใช้นามปากกาว่า Caveat Emptor อันเป็นภาษาละตินที่แปลว่า 'ต้องรับผิดชอบตัวเอง' เขาบอกว่าถ้าไปค้นหาคำในพจนานุกรมของกระทรวงอุตสาหกรรมในระหว่าง ๒-๓ ปีก็จะพบว่ามีได้แก่เรื่องรถจักรยานในประเทศไทยหลายรายด้วยกัน และได้มีการพบระหว่างเจ้าหน้าที่กับชาวต่างประเทศอยู่หลายรายเหมือนกัน แต่ความสำเร็จในการลงทุนมีน้อยรายเหลือเกิน กระทรวงที่มีความเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ย่อมทราบอยู่แล้วว่าเรื่องราวมันเป็นอย่างไรอันที่สมทาสยอมไม่ทราบความจริง จึงเขียนหนังสือมาให้ผู้แทนราษฎรทั้งหลายทราบ เพื่อจะได้ถือเอาเป็นความผิดที่เห็นในเรื่องนี้ต่อไป.

เบื้องต้นซึ่งเป็นข้อสำคัญของเรื่องนี้ ก็คือประโยชน์ที่ขัดกันระหว่างรัฐบาลกับการคลัง และอุตสาหกรรมก็ว่า รัฐบาลกับการคลัง ต้องถ่วงดุลกันเข้าในเงินค่าจ้าง ๆ ที่นำเข้ามาในประเทศไทย และเอื้ออาทรอย่างอื่น ๆ ซึ่งเป็นหลักใหญ่ที่เรานำเอาเข้ามาได้แก่ตัวเขา ส่วนรัฐบาลกับการคลัง

สาทรกรรม ซึ่งคิดจะดำเนินนโยบายตามความต้องของรัฐบาล อันเป็นความไม่ตรงกันกับประสงค์ของรัฐบาลที่ว่าการคลัง ซึ่งทำที่ถ่วงดุลความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรมก็อยู่ แต่ว่าเงินรายได้ในทางภาษีอากรจะลดลงน้อยลง และการแลกเปลี่ยนกับเงินต่างประเทศในอัตราสูงซึ่งเสียค่าขึ้นก็ไม่ใช่เป็นการล้าสมัยอะไร เล่นเอารัฐบาลกับการคลังอุตสาหกรรมเสียเงินน้อยไป.

ข้าพเจ้าผู้ลงหนังสือพิจารณาถึงรถจักรยาน ซึ่งเห็นว่าผู้ต้องการอยู่มาหลายปีแล้วเลือกเอาได้ความพอใจ เมื่อตกลงปลงใจที่จะลงทุนในต่างประเทศ เป็นหน้าที่ของเขาคงต้องสืบสวนถึงภาวะการณ์ทั่วไป เพราะว่ามีหลายประเทศด้วยกันที่กิจการรถจักรยานต่างประเทศ นอกจากประเทศไทยที่เต็มไปด้วยความล้าสมัยขาดแคลนในการผลิต.

ข้อที่ห้าซึ่งถ่วงดุลกันก็ไทยจะยังมีทุนอยู่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์เป็นรัฐบาลหรือเอกชนก็ได้ ส่วนอีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์เป็นทุนต่างประเทศ แต่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ถ้าจะเรียกที่มาจากเอกชนก็ยากเหมือนกัน เพราะเงินฝืดเคือง.

เอาเป็นว่าทางตกลง ที่จะลงทุนสร้างโรงงานอุตสาหกรรมได้ ปัญหาที่ทำได้ก็ควรจะคิดก่อนว่าเครื่องจักรเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งต้องไปเจรจาด้วยกรมศุลกากร อรรถมนไม่ทราบเรื่องราวดูแลว่า เครื่องจักรที่นำเข้ามาสร้างโรงงานอุตสาหกรรมไม่ต้องเสียภาษีขาเข้า คงมีผู้นำเข้ามาระดับเสียภาษีก่อนแล้วไปยื่นคำร้องขอคืนเงินจากกระทรวงการคลัง ส่วนที่กินค่าทรัพย์สินสร้างโรงงานที่หาไม่สู้ยากก็จะต้องเข้าหาเจ้าของที่ดิน ซึ่งก็ไม่ทราบว่าจะที่กินของเขาเทศบาลที่สร้างโรงงาน ในลักษณะที่ออกมาไม่มีค่าจ้างไฟฟ้าที่จะจ่ายมาไฟโรงงานได้ และว่าควรซื้อเขื่อนแรงกระแสไฟฟ้าเองดีกว่า เป็นความจริงที่ค่าใช้จ่ายถูกกว่าซื้อแรงไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าเสียอีก แต่ทำพิธีการสั่งซื้อใช้เวลา ๖ เดือนจึงจะได้รับของ.

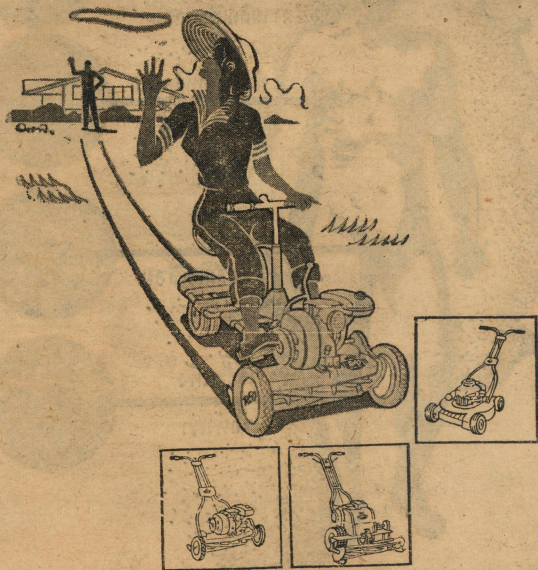
เมื่อได้พบความยุ่งยากและอุปสรรคต่าง ๆ มาแล้วโรงงานผลิตของออกได้ ปัญหาที่สองรองลงมาคือ กฎหมายแรงงานและสหภาพกรรมกรบรรดาคนงานหญิงได้หยุดงานเมื่อคลอดบุตรวัยค่าแรงเต็ม และคนงานชายได้รับเงินเดือนเต็มเมื่อลาไปอุปสมบท ทำให้เจ้าของลงทุนต่างประเทศก็ไม่ได้ว่า ทำไมโรงงานอุตสาหกรรมของไทยที่อยู่ได้ ๆ กันจึงไม่ตั้งปฏิบัติตามกฎหมาย.

ที่นี้เครื่องจักรที่สร้างขึ้นจากในในประเทศไทยไม่ได้ ต้องส่งออกส่งไปซ่อมที่ต่างประเทศ ต้องขอใบอนุญาตนำออกก็ใช้เวลา ๑ สัปดาห์จึงนำเครื่องจักรขึ้นเครื่องบินได้ เมื่อซ่อมแล้วส่งกลับเข้ามาต้องเสียภาษีขาเข้าอีก ถ้าเข้ามาจากอื่นเหล่านี้เมื่อนาน ๆ เข้าก็เห็นเป็นเรื่องเต้านั้นเพราะความจนเคอะ แต่ก็มีเรื่องใหญ่ตามแบบเครื่องรถจักรยานยนต์ไป เหล่านี้เป็นความรู้สึกของเจ้าของทุนต่างประเทศที่เล่าต่อ ๆ กันไป.

ดังนั้นนโยบายที่ดีที่สุดของรัฐบาลที่จะแสวงหาทุนต่างประเทศก็ควรจะระมัดระวังให้ผู้ลงทุนเมื่อเขาจะได้รับความสะดวกเหมือนกับประเทศอื่น ๆ ในโลกนี้ นั่นแหละทุนต่างประเทศจะไหลมาเทมาเข้าประเทศไทยโดยไม่มีข้อจำกัดเช่นที่รัฐบาลว่า.

ที่เรานำเรื่องขึ้นมาเขียนก็เพราะเกรงว่า ท่านรัฐมนตรีของเราอาจไม่มีเวลาอ่านหนังสือพิมพ์บางฉบับออกได้ และระเบียบข้อบังคับแต่ปลัดกระทรวงหรือเลขาธิการรัฐมนตรีจะให้คำแนะนำให้รัฐมนตรีทราบ ว่า พวกท่านต่างประเทศเขามีความนึกเห็นอย่างไร โภคเฉพาะอย่างซึ่งท่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการคลัง, ว่าการอุตสาหกรรม และว่าการเศรษฐกิจ และบรรดา ส.ส. ที่เห็นด้วยในการชักชวนลงทุนต่างประเทศ มาสร้างโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทย จะให้ทราบเรื่อง เวทีเทป ของรัฐบาลไทยที่กันไทยเองก็แนะนำให้ทราบ.

(อ่านต่อหน้า ๔๔)

- เครื่องยนต์ ๒๕๐ ซีซี ๔๕๐ ซีซี ใช้น้ำมันเบนซิน
 - สดเร็ว ดีไซน์ เร็ว เร็ว ๕๕๐ ซีซี เครื่องยนต์ดีเซล ๕๕๐ ซีซี
 - มีทั้งเครื่องยนต์ดีเซลและเครื่องยนต์เบนซิน
- อนึ่ง หากมีข้อสงสัยหรือข้อสงสัยอื่น ๆ โปรดติดต่อสอบถามได้ที่ บริษัท สยามอากิเตค (เอมพอร์ต) จำกัด โดยเฉพาะ สดาก วรเร็วและราคาย่อมเยา

RYO

สยามอากิเตค (เอมพอร์ต) จำกัด
ถนนอภัยวงศ์ แขวงสามมฤตยู โทร. ๒๒๔๓๖-๗ ตู้ไปรษณีย์ ๒๒๔๓๖

๓ ในสนาม

ต่อจากหน้า ๒๔

(โทมัส) โดยพระทัยซาคินเกียต่อ พระพิทักษ์ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่หัว ที่สนามแข่งขันเวทีมวยราชดำเนิน เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม และ เสาร์ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐.

จากชัยชนะของนักแบดมินตัน ไทยในครั้งนั้น ทำให้คณะกรรมการ อันมีนายสุจินทร ลำชา นายอ. พล. จำเป็น วารุเสถียร อุปนายก, พ.ท. วิชิต ภักดี นายอ. อุปนายก นายไขว เก่งชู อุปนายก, นายสิงห์ ชุนท อุไร เลขานุการ, นายอ. ยงนัม เทวัญ ญิต, พ.ท.เอม แสงอุทริ, พ.ท.ท. วีระ เซ็นสว่าง, นายอ. วิสูตรวรมณ์, นายพอง สุนทราชน, นายชุมพล ประ จันทรียา, นายบุญทิม สิงห์ศักดิ์, นาย มนทวี ศรีไพศาล, นายชน เลื่อมอุไร ธรรมการ, นายเทพ ทักทว, ผู้ช่วย เลขานุการ, นายสุนทร ชูพันธ์, ปฎิคม นายอ. ล้อมเฉลิมวงศ์ ผู้ช่วยปฎิคม และนายสุทนต์ สุภาพักษ์ นายทะเบียน และเจ้าหน้าที่ประจำ ฝ่ายธุรการของ สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยได้ มีชื่อเสียงมา จนกระทั่งสมาคมได้ อยู่ ใลอุปถัมภ์ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่หัว

พระนางถึงปลายปี ๒๕๐๐ ทางสมาคมแบดมิน ตันได้แต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ เพื่อบริหาร งานของสมาคมในปีใหม่ ๒๕๐๑ ประกอบด้วยคน ภายนอกบางคนที่ไม่ได้มาประชุมได้รับเลือกเป็น กรรมการ ๑ คนคือคุณหญิง วิจิตร ธรรมรงค์, พล.ท.ท. ประเสริฐ วุฒิจวงค์, พ.ท. เอ็ม แสง อุทริ, พ.ท. อ.ว. วัฒนศิริ, พล. จ. อดุลย์ สวรร, นายอ.จวน จันทรสาธา และนายอ.วิธ ไลอาชะ.

ฝ่ายผู้แทนของสโมสรในเครือ สมาธิของสโมสรให้เป็นกรรมการมี พล. จ. จำเป็น วารุเสถียร นายบุญทิม สิงห์ศักดิ์, นายชุมพล ประจันทรียา, นายเศวทร เศรษฐา, นายไพฑูรย์ อูทราจิตร, นายสุบรรณ พันธุ์วิชา, นายวิโรจน์ อมาตย์ และนายไมตรี บุญยสัมพันธ์เป็นกรรมการ.

จากการแต่งตั้งคณะกรรมการทั้งนี้ กล่าวแล้วพอจะเห็นได้ว่ากรรมการเก่า ทยายก ไม่ให้ร่วมเป็นกรรมการชุด ใหม่ ทำความเข้าใจให้แก่สมาชิกของ สมาคมตลอดจนประชาชนผู้สนใจใน กีฬาประเภทนี้เป็นอย่างดีแล้ว.

เอาละครั้นการแต่งตั้งคณะกรรมการสมา คคมแบดมินตันชุดใหม่ได้ก่อแห่งความอลเวง ขึ้นแล้ว แต่จะเพียงไรนั้น ในฉบับหน้าผมจะเล่า ให้คุณฟัง รออีก ๑ วันนะครับผมจะมาพบคุณ ๆ อีกอย่างแน่นอน สวัสดีครับ

“นายเซ็น”

๑ จากระเบียบสภา

ต่อจากหน้า ๒๒

เป็นอาหาร รัฐบาลสมัยนั้นยังทักทยา พุทธออกไปได้ว่า เป็นพระมหากษัตริย์ สาณะต้องกินแมลงเป็นอาหารและยัง เกียกคือเป็นเชื้อว่า “ไม่อด ไม่อด” ริงชี เมื่อตอนลงดินไปตรวจราชการ ภาคอีสาน ได้มาตรวจที่วาคาเป็นแสน ไม่จากตรงเพาเป็นขบวนเพื่อตรวจราชการ อรรถยงค์มันไปหมิ่นข้าพเจ้าตามล ักไม่อะไรเล่าลง แล้วลงจะไปเห็นสภาพ แร่นแค่น้อยอย่างไร มีแต่แค่แร่นอยู่ ในเมือง เวลาวันประเพณีอาหาร เจ้า พุทธฝ่ายบ้านเมืองถึงมาเพื่อ สักวันมีชีวิต ทราชาวทั้งเป็นชาว ภูมิประเพณี ไม่ทวากไม่ไหว จ.ให้ท่านเข้าใจว่า อี สาณอกทวากได้อย่างไร เพราะคา ของท่านบอกต่อความเป็นจริงเสียแล้ว เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงรู้สึกยินดี ที่นายกคนใหม่ของเราเป็นทั้งชาวอี สาณ และกระเถินทางไปตรวจราชการ อย่างเจียมๆ เพื่อจะได้เห็นแก่ท้องส่วน ที่ไม่มีผัดๆ และจะได้เปรียบกับอีก ภาคอีสานอย่างจริงๆ เสียที.

ที่สโมสรสถานแม้ว่าส.จะขึ้นประ ชุมกันแล้ว แต่ส.บางคนที่ยังสมัคร ไทเทบิลเลียด หรือว่าไอ้เจ้าพรรคนี้ ฆามากกว่า ถ้าจะคิดว่าประชุมหรือไม่ ถัดก็ไม่ได้ผลผลประการใดกระมัง แต่ ทาให้คิดไม่ว่า นี่เป็นภาระทั้งหน้าที่ ของคนที่รับรวมมอบหมายมา ถ้าราช ฎูรู้ว่ามีผู้แทนของชน มีความประพฤติ เซ่นนี้ ส.ส.เหล่านั้นจะทำอย่างไรหนอ

ไฮ-สปีด

พวกหนังสือพิมพ์ประเภท “วันวาย รายวัน” ถูกเมื่อพระก่อความวุ่นวาย ใต้มือพระภค.ส. และรัฐมนตรีพอกก็ เกียว เพราะความแกล้งสามารถ “สั มภาษณ์” อยู่ก็ทำลายขวัญของ ราษฎร “สัมภาษณ์” รู้สึกระอาแถมประกาแล้ว พวก “วันวายรายวัน” ดึงยั้งเข้าช้ สัมภาษณ์อยู่หน้าแกล้ง ภายหลังจึง ให้นำมาเล่าสู่กันฟัง ส.ส.บางคงดึงอัม พุทว่า “ถ้าแกล้งจะเขียนแล้วอีกก็ไว้ที่สา ณะมัง เพราะเรื่อง สัมภาษณ์” ไป แล้ว ไม่เห็นลงในระเบียบไทยเลย.

เช่นเดียวกับพวก “วันวายรายวัน” ตำรวจการเมืองยังคงเข้าไปคลุกคลีอยู่

กับหนังสือพิมพ์ และข.ข.อย่างใกล้ชิด ประชาชนไม่เข้าใจเลยว่า เหตุใดจึงมอ จะต้องมีการตรวจการเมือง เข้าไปวันวาย ในบริเวณสภาอยู่อีก ทั้งๆที่ระบบบทพิศ ได้ประกาศเลิกไปแล้ว หรือว่าจนกลลัษ ฆาใหม่อีก ถ้าไม่มีความจริงจริงก็ ขอให้รัฐมนตรีมหาดไทย สั่งห้ามตำรวจ การเมืองเข้าไปในสภาเสียเถิด หรือถ้า จะเข้าไป ก็คงเครื่องแบบเข้าไปอย่า ฆ่าดีกว่าอย่าทำนองๆจนๆเหมือนพล ฆ่าหน้าเลย. ▲

วัฒนศิริ

ลักษณะการขาดฮอร์โมน

โปรดสำรวจตัวท่านเสียวันนี้ ท่านจะไม่เสียใจในหน้า!

โปรดทดลองรับทานยาเม็ดเตสโตรนดูบ้าง!

(TESTOSTERONE TABLETS)

โปรดขอรายละเอียดที่

บริษัท เยาวราช จำกัด

ถนนเยาวราช พระนคร โทร. ๒๐๖๒๔

四

นาวิกิส่วนใหญ่เรียกกันว่า "อำนาจบริหาร" (Executive Powers)

ประธานาธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตำแหน่งสำคัญๆ ได้เกือบทุกตำแหน่ง "โดยและด้วยคำยินยอม และคำแนะนำของสภาเซเนต" (By and With the consent and advice of the Senate) ทั้งยังมีอำนาจโยกย้าย และปลดข้าราชการเหล่านั้นด้วย ประธานาธิบดีมีอำนาจให้ตราบังคับบัญชาและอำนาจการพิจารณารับรอง รวมทั้งการออก "คำสั่งบริหาร" (Executive orders) และรักษากฎหมาย โดยทั่วไป (Execution of the laws)

ประธานาธิบดีการกำหนดเป็นผู้บัญชาการทหารสามกองทัพบก (Commander-in-chief of the armed forces) และมีอำนาจบังคับบัญชา ทหารบก ทหารเรือ และเรือรบของสหรัฐ แม้ประธานาธิบดีไม่มีอำนาจในการประกาศสงคราม แต่การปฏิบัติของประธานาธิบดีอาจนำประเทศเข้าสู่สงครามได้โดยให้สัตยาบันแก่สนธิสัญญาสงครามต่อต่างประเทศ

ประธานาธิบดี เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับต่างประเทศ โดยมีอำนาจแต่งตั้งทูตไปประจำในต่างประเทศและรับทูตจากประเทศที่เข้ามาประจำอยู่ในสหรัฐ ประธานาธิบดีเป็นบุคคลสำคัญในการรับรอง รัฐบาลต่างประเทศ ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญ จะมิได้ให้สัตยาบัน และยินยอมให้ประธานาธิบดีทำสนธิสัญญาต่างๆ ตามแต่ในทางปฏิบัติ ประธานาธิบดีมีอำนาจในการทำและเลิกสนธิสัญญาต่างๆ ทั้งบางครั้งยังทำ "ความตกลงทางบริหาร" (Executive Agreements) ซึ่งใช้เสมือนหนึ่งเป็นสนธิสัญญาด้วย ดังตัวอย่าง ประธานาธิบดีโรสเวลต์เมื่อปี ๑๙๔๐ ได้ให้ความตกลงทางบริหารกับรัฐบาลอังกฤษยอมเรือพิฆาตให้แถมอีก ๕๐ ลำเป็นการแลกเปลี่ยนกับการเข้าฐานทัพเรืออังกฤษในหมู่เกาะ โกลด์กันแกน สหรัฐเป็นเวลา ๙๙ ปี

ประธานาธิบดีสหรัฐ มิใช่จะมีแค่เพียงอำนาจบริหารเท่านั้น แม้ในกำหนดบัญญัติที่ประธานาธิบดีมีอำนาจด้วยเช่นเดียวนี้ ประธานาธิบดีมีกระเสหโคจรของคนที่ต่อสภาองเกรสโดยการส่ง "สาส์น" (Messages) ต่างๆ ถึงองเกรส สาส์นที่สำคัญก็มีที่เรียกว่า State of the Union Message ซึ่งมีประจำ นอกจากนั้นยังมีสาส์นงบประมาณประจำปี (Annual Budget Message) และรายงานเศรษฐกิจประจำปี (Annual Economic Report) สาส์นเหล่านี้ ย่อมมีอิทธิพลต่อความคิดเงินของสภาองเกรสอย่างมาก

ประธานาธิบดีบางคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รูโรวีลสัน และ แฟรงกลิน ดี. โรสเวลต์ ถือเป็นการสำคัญที่จะต้องไปอ่านสาส์น State of the Union ที่สภาองเกรสด้วยตนเอง ในการเสนอแนะนโยบาย "นิวดีล" (New Deal) เป็นกฎหมายต่อสภาองเกรส ประธานาธิบดีโรสเวลต์ ได้กำหนดรายการ "สิ่งที่ควรกระทำ" ("must" list) โดย

ไฮ-ลัปดาเซ

ประธานาธิบดียังมีความจำเป็น ในสิ่งเหล่านี้ด้วย

นอกจากนี้อำนาจนิติบัญญัติของประธานาธิบดียังมีอำนาจ "วีโต" (Veto) หรือคัดค้านกฎหมาย กล่าวคือประธานาธิบดีสามารถคัดค้านกฎหมาย ที่ทุกฝ่ายเห็นชอบแล้ว เว้นไว้แต่สภาทั้งสองจะยืนยันมติกระแสนั้นในสภาทั้งสองสภาให้ทราบกฎหมายฉบับนี้ อำนาจวีโตของประธานาธิบดีจึงจะไม่เป็นผล

ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นเห็นได้ว่าประธานาธิบดีสหรัฐ มีอำนาจกว้างขวางมาก อำนาจอื่นๆ ของประธานาธิบดีนอกเหนือไปจากที่กล่าวแล้วนี้ ยังมีอีกหลายประการ แต่เนื่องจากมีความสำคัญน้อยจึงไม่นำมากล่าวไว้ เพื่อสภาพทางการเมืองของสหรัฐขึ้นอยู่กับความร่วมมือของประธานาธิบดีกับฝ่ายหนึ่ง อีกประการปกครองของสหรัฐขึ้นเป็นแบบที่

เรียกว่า "ระบอบประธานาธิบดี" (Presidential Regime) นี่จึงเป็นระบอบการปกครองที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายที่สุดในโลกระบบหนึ่ง ดังจะเห็นได้ว่า ในโลกปัจจุบันระบบการปกครองของประเทศต่างๆ ส่วนมากเป็นระบอบสาธารณรัฐ (Republic) ซึ่งมีรูปลักษณะของประธานาธิบดี ประเทศส่วนหนึ่งมีการปกครอง เป็นระบอบรัฐสภา (Parliamentary Regime) อำนาจส่วนใหญ่ตกอยู่กับรัฐสภา มีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ใช้อำนาจบริหาร ส่วนประธานาธิบดีไม่มีอำนาจอะไรมากนัก ประเทศอีกส่วนหนึ่งมีการปกครอง เป็นระบอบประธานาธิบดี อำนาจส่วนใหญ่ตกอยู่กับประธานาธิบดี ดังในกรณีสหรัฐอเมริกา

นี้. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

แผลในกะเพาะอาหาร และ ลำไส้

อุลิติน

ยาแผลใน Ulitin ที่ค้นพบโดย ปรินเซสโดโรนอร์ต ฟริลด์ ศาสตราจารย์ในวิชาเคมี แห่งมหาวิทยาลัยของเยอรมนี ผู้ซึ่งสนใจศึกษาเกี่ยวกับแผลในกระเพาะอาหารและลำไส้ ซึ่งพบว่ามีประสิทธิภาพสูงในการรักษาแผลในกระเพาะอาหารและลำไส้

บัตรอุลิติน มีทั้งแบบที่บรรจุ ๒๐, ๑๐๐, ๕๐๐ เม็ด

ทั้งขายยาและร้านขายยา

ยมนาเกีย

ครีมยมนาเกียซึ่งผลิตจากน้ำมันพืช มีคุณภาพเหนือชั้นชนิดอื่นๆ นอกจากจะรักษาหนังผมให้เรียบได้ตลอดวัน แล้วมีกลิ่นหอมเย็นสบาย ช่วยรักษาเส้นผมให้ดำเป็นเงางาม เหมือนธรรมชาติ รักษาผมไม่ให้หงอกเร็วเกินไปเวลาสระก็ออกง่าย ไม่เหนียวเหนอะ

ยมนาเกีย แฮร์ทอนิก

เป็นน้ำหอมบำรุงผม ใช้หลังจากสระผมหรือก่อนใช้ครีม ช่วยรักษาเส้นผมให้อ่อนนุ่มและไม่ให้หงอกเร็ว ชับสิ่งสกปรกบนหนังศีรษะ ป้องกันไม่ให้เกิดรังแค

บริษัท จีเอสเอ็มไทยพาณิชย์ จำกัด 1009 ศาลาเฉลิมไทย ตรงกึ่งกลาง ถนนนครินทร์ 23282

๐ ไซ-บาดาล

ต่อจากหน้า ๑๖

อย่างไร ได้รับคำครองชีพแทนเขา
ชีพครองไปไม่ได้ก็เกือบ มีเมียพวกพวก
ลูกลูกกล่ากล่าไปชั่วโมงหนึ่ง อย่างก็
อัสสองสลึง พิเศษหน่อยถึงยาก ไม่
เหมือนหมอนวกันอื่น มาจากโตเกือบ
หรือชองงอนัน หมอนยังไม่ทันจะกลือ
พวกก็เลย เล่นเข้าไยอย่างชั่ว ๖๐
บาทแล้วครับ.

ว้า! สมณเป็นยังไม่วรรคกัน
ข้างใจเร่ร่อนคนมา ฝ่าไปผูกเรื่อง
หมอนพวกหมอนเข้าไค พยผา! แต่
เพราะผิดดีเพื่อหมอนพวกคนเข้า
เอง เรื่องมันทั้งทำเนิ่นมาถึงเรื่องคน
เข้าเข้าอย่างว่า และเอื้อมเร่ร่อนเข้า
ไปโรงพยาบาลย่านนี้แหละ สมณก็พอม
คนเข้าทั้งหลายทั้งปวง โสณณะทั้ง
ทางอัน ยามอดอย่างน้อยอย่างเกลียด
ปะปนกันไป อย่างน้อยอย่างแล้วแต่
เหตุการณ์จะเป็นไป บางคนคนคุณ
ผมละเล้าให้ฟัง บางคนเข้ามากอด
โซลถอระก อยุ่ไปไยวันยังค่ำ
ที่ไม่มีความอดทนได้ทน เลยสัถย์เกือบ
ปากก็พว้าเรื่อแต่ขุ่นแค้น โธ่ รุกค
มีย่อยนี้แหละ บางคนเข้าจนครมียา
ขึ้นเก็บของแพง เกียวรถรถกอร์
เกียรถรถพระลัทธิพระราม ไปคาม
เรื่อง เขาว่าเป็นเพราะชัศครไม่
ทลัทธิหรือครูแรงเกินไปเลยทำให้ทิก
ไปเพื่อนไปหมก บางทีกลายเป็น
มานชไปโตนท้องแ่งอยู่คนไม่
แล้วกลัมีใจเร่เร่ครมียา ออรวา
พระครมียาการเมืองเรื่องรัฐบาล รายน
แปดกแต่ไม่ผลอไม่ก็เกือบ พ่อ
เป็นพยานวิญญูณครมียา บัฟพิน
อยู่ทั้งวันทั้งคืน ที่ระทงพระภิกษ
ชัน ประเกียะวะเป็นเลขาธิการพระ
พระเกียะวะชานเป็นหัวหน้าพระภ
มาฟลันพลัดไปหมก รายนก็ภา

เมืองลัทธิพลัดผ่านแรงฝึก
บักทลาย ไกรคนทั้งกระชิบชด
ผมว่า หมอนเคยเป็นเลขาธิการเมือง
ระมาแล้ว แต่กระเชอชานผลอไป
ว่าคนเป็นประธานวิญญูณไรเข้าไค
เลยก็ทั้งสร้างเป็นถาวรใหญ่ ที่ระ
ผู้มีอำนาจ พึงทักเข้าถาวรเป็น
บ้า คนที่แถมมากระชิบ คนนอก
ก่อไปว่า เมื่อถาวรโยธาอยู่โพรว
อิทธิพลพระภิกษุ ทั้งภิกษุภรรย
ไปแล้ว (แต่อย่ากระชิบโพรว)
เกียะวะเลยก็ถาวรใหญ่โต ที่ระ
พระภิกษุมาใหม่อีก ไม่มีโอกาส
หาว่าถาวรหมกก็ทักโพรวเข้าสม
พระภิกษุทักย อธิบายชัศครมา
ด้วยถาวรนั้นแหละก็ทักพระภิกษ
ชัน.

สมเล้ามาดังเพียงนี้แล้ว เรื่องราว
เห็นจะเข้าประเด็นเข้าที่ เจ้ามีการเมือง
นั้นตาย ไปเสียแล้วละครับ ตรงกับ
สืบทอดมาหมกคิพคิ น้าเสีย
แต่ทัก ถ้าชีวิตของเขาเขายังคงอยู่
สมณก็จะให้ความนับ ของเขาอีก
ไป เขาจะแสดงความรักของเขา
มาปรากฏอีกหลายอย่างที่เขว ถ้า
ตายเสียก่อน แต่คนจะเชื่อหรือไม่
ครับ ถึงแม้ว่าเขาจะตายไปแล้วก็ตาม
แต่วิญญาณของเขายังคงเวียนอยู่กับ
บรรดาเพื่อนสมาชิกร่วมพรรคอิทธิ
ของเขา เพราะสมณนั้นยังเคารพ
พรรคหน้าเก่าอยู่เสมอหลายคนที่ไม่ทราบ
ว่าเขายังคง อยู่ดีก็เอาวิญญาณของคน
น้าคนนั้นมาสวมใส่เข้าไค โดยเคร่ง
การตั้งพรรคกันขึ้นใหม่อีก โดยหา
ว่าวิญญาณเข้าบ้านนั้นแหละซ่อนอยู่
ของเขาเอง วันหนึ่งข้างหน้าเขาจะ
แจ้งเห็นจริงละ ถ้าหากว่าพรรค
การเมืองนี้ปร่าจันมาจริงจริง โดย
พรรคการเมืองที่จัดขึ้นใหม่นี้ ที่แท้
พรรคคนบ้าทั้งนั้น ▲

ไซ-บาดาล

๐ ผูลานวารณา

ต่อจากหน้า ๑๘

ศิลปินสมัยเก่า!

เรียน บรรณาธิการหนังสือพิมพ์
ไท-สปปานห์

ผมเป็นแฟนหนังสือพิมพ์ของท่าน ตั้งแต่
ฉบับแรกมาจนถึงฉบับนี้ สนใจพอในการเสนอ
ข่าวหนังสือพิมพ์ (ไม่เอียงขวาซ้าย) และบท
ความที่ถึงพระเศพระศุคที่ ออกตามข้อ
ใจดังนี้.

ถ้าไม่คนไทย (บางคน) จึงนิยมกับ
ขงครั้งหนึ่งในสมัยจอมอริวินแต่เรื่องอัน
มีพฤติกรรมแต่ตามหลังราชย์ และเป็นใน
เอกพอพระคุณนี้ - ผมจะอะไรในและบาง
คนที่เป็นออกของพลกษัตริย์แต่กองอริ
ข่าวหนังสือพิมพ์ สมการเลือกตั้งที่ไม่
ด้วยการซื้อบัตรเข้าไปสมัครเป็นแต่
เท่ากันเป็นการส่งเสริมอุปสรรคที่
วิธปฏิบัติ ให้ข้อกล่าวหาในความสามารถ
คนเองที่สามารถทำในคน (บางคน) สัม
การอันเลวร้ายของเขาได้ก่อนหน้า
อันเขาอีก.

สมการจะขออริวจอนคนไทย (บางคน)
ซึ่งหลังสมัยนั้นกับคิดเป็นว่า ๆ ๆ ๆ
เลิกนิยมแล้วที่ คุณนั้นมันชั่วจะหา
คนที่ไม่สำคัญในหน้าที่ของเขาเอง
ได้บรรดาพระภิกษุที่เลวบ้าง ที่สม
นิยมนำมาเสนอหน้าพระภิกษุอันศักดิ์
ได้ว่า ไปได้ใจใจใจใจใจใจใจใจใจ
บุคคลเหล่านี้แหละ และไม่ใช่ว่า
ใคร ๆ ก็ได้นั้น หากแต่คนที่เห็น
เหล่านี้แสดงท่าทีของเขา ถ้าหากสม
เท็จ ขอให้พระภิกษุได้บรรดาใน
นิยมนำมาเสนอ หน้าพระภิกษุ (เจ
เป็นจริง ขอให้สมและให้สปปานห์
ตลอดไป.

สวัสดิ์

ส. สระบุรี.

๑. เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ห้ามกันไม่ได้
ครับ แล้วแต่ความนิยมชมชื่นของ
ราช เหมือนคนที่นิยมสัตรีเลว บางคน
ชอบเลวๆ บางคนชอบเลวๆ
หมา คนที่ชอบหมไม่ชอบหมาอีก หรือ
จะพอใจแต่จะฟังเสียงคน คุ้มหรือแต่
ไม่ยอมฟังคนทั้งใจร้องนักร้อง
คน แต่สำหรับศิลปินที่คนกล่าวถึง
ไม่รู้ว่าใคร เขายังคิดว่าครมียา
นี้เหตุการณ์เหล่านี้ ก็ได้ผ่านไป
ตามฤดูกาล ความเปลี่ยนแปลงของ
คนฟ้าอากาศก็ย่อมจะต้องเปลี่ยนไป
มองเดี๋ยวกับนิยมนิยมคนกัน ที่ชั่ว
อาจกลับเป็นดีเพราะรัฐชนัก ที่ดีอาจ
กลายเป็นชั่วเพราะเกลียดชังหมอนแล้ว

เหลือเกินครับ สำหรับความเป็นอยู่
ของบุคคลอย่างว่า.

๒. ครบ! สมการเชื่อว่าคนมีจิตใจ
อันบริสุทธิ์ ดังนั้นอย่าไปคิดเรื่อง
หมอนพระภิกษุนี้ดีกว่าครับ จิตใจ
คนจะได้บริสุทธิ์ต้องแล้วตลอดไป. ▲

m-m

๐ จดหมายการเมือง

ต่อจากหน้า ๑๒

เรากลับมาเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ

ต่อความเข้าใจของประชาชนกับรัฐบาล
โดยเฉพาะอย่างรัฐบาลใหม่ ซึ่งเพ่ง
ระโกรมความไว้วางใจ ราชสภายุทธ
ราชวรโกไม่พามันจะกลายเป็นความ
ไม่ไว้วางใจไปเมื่อรัฐบาลใหม่ ไม่
พยายามทำความเข้าใจกับประชาชน
แต่กลับเพียงฝ่ายเดียวที่จะสร้าง สภา
การณ ชนเพื่อประโยชน์ของเขาเองและ
ฝ่ายที่ขอสร้างสภาการณคนฝ่าย
ตรงข้ามกับรัฐบาลเช่นเดียวกัน การ
ก่อกบฏการก่อโดยปฏิวัติไปเช่นนี้ จึงเท่า
อัยเทพชอมกับอัยฝ่ายตรงข้าม และ
ส่งเสริมความไม่เข้าใจระหว่าง ประชา
ชนกับรัฐบาลอีกด้วย ซึ่งจะไม่มัน
เข้าใจกันก็เลย ถ้าหากว่าราชการ
บุคคลที่ปราศจากความผิดก็ทำผิดอยู่
ต่อไป เพียงก็เพียงเพื่อสร้างสภา
การณฝ่ายตรงข้ามเท่านั้น.

นายสุวัฒน์ วรดิลก และนางเพ็ญ
ศรีวโรชา เป็นคนไทยโดยกำเนิด นักร
พุทธศาสนา เคารพและเทิดทูนพระมห
กษัตริย์ตามลัทธิพระแบบอย่างคนไทย
ไปนายสุวัฒน์ วรดิลก และภริยาจะไม่
คิดเป็นชอบไปก็เพียงนั้น ชีวิตและงาน
ที่ผ่านมาของเขาเป็นประจักษ์พยาน
ได้ว่า นายสุวัฒน์มีความรักชอบใน
ความเป็น "ไทย" ของเขาอย่างไร และ
จะทรงจงรักภักดีกับหมิ่นพระบรม
ภาพเขวหรือ เราต้องการการชอบชว
ที่เต็มไปด้วยความยุติธรรม อย่าง
สุด. ▲

“ประชาชน”

३६

เปิดประตูโลกอันวิเศษ

โดยชั้น ๗ ชั้น เมื่อเข้าถึงภาษาอังกฤษ

E N G L I S H 7. ดิกชันนารีภาษาแรกนี้... แต่ทั้งนี้หาซื้อตามลัทธิของภาษาโดยปริยายก็ได้ 6. นิยมพูดภาษาอังกฤษ วลีนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป 5. เรียนคำใหญ่ อย่างรวดเร็ว 4. เรียนเป็นประโยคๆ โฟกัสเป็นคำๆ 3. เรียนให้คำพูดมาใช้เป็นประโยคก่อน 2. ลิสต์เป็นภาษาอังกฤษ เมื่อท่านเรียนภาษาจกักจน 1. เพื่อท่านอ่านภาษาหนึ่งก็แล้ว ท่านก็เรียนภาษาอื่นๆได้	E N G L I S H BY THE NATURE JACKSON METHOD
--	---

จงฝึกฝนตนเองเพื่ออนาคต วิธีธรรมชาติคืออะไร?

วิธีการที่ดีคือ... หลักข้อแรกของครูเองเรื่องเสียงตนเอง เป็นวิธีที่เรารู้จักใช้ภาษาเขียนกับปากโดยตรง
อย่างธรรมชาติ... อยู่ถึงกว่าห้าปีเรียนภาษาของเราเอง

PROFESSOR "OTTO JESPERSEN" กล่าวไว้ว่า

หลักของวิธีการดังกล่าวนั้น คือ ทุกประการในแบบที่เป็นนิยามทางวิทยาศาสตร์ในด้านของ... เมื่อตัวอักษรมา
ตั้งแต่การเข้าใจความหมายที่ได้เกิดขึ้น... ตอนแรกๆ ใช้ภาพประกอบแต่บ้างยังไม่ได้อ่านได้ โดยไม่ต้องใช้คำแปล โดย
วิธีพิเศษ: คำพูดและลักษณะต่างๆต้องอยู่ในใจโดยไม่ต้องจำ... จนถึงขั้นสมบูรณ์ โดยผู้รู้วิธีนี้รู้สึก
เรียนแล้วภาษาของตนได้ดี โดยไม่ต้องมีขั้นตอนใดๆจากหนังสือ....

โดยวิธีพิเศษ: เราสามารถสอนตัวเองได้ ซึ่งนั่นของภาษาเอง!!

๖๐ หน้ารวมค่า!

รวม

The Nature Method Institute.

สถาบันภาษา โดยวิธีธรรมชาติ

(บริษัท จอนสันพับลิชิ่ง) 395 ถนนพหลโยธิน แขวงนคร โทร 214 36

ฟรี

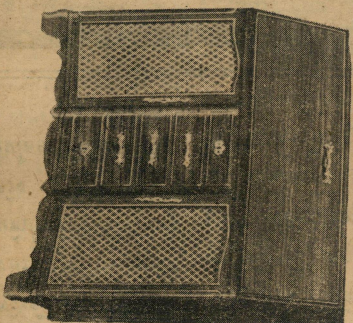
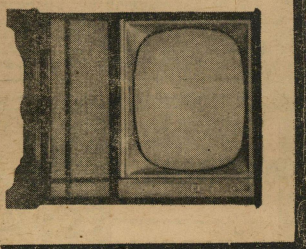
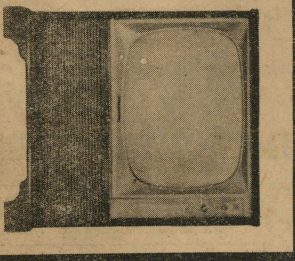
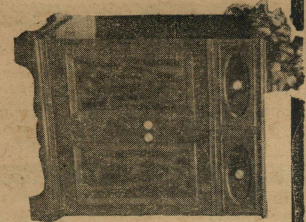
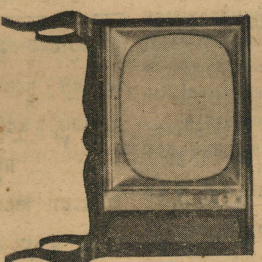
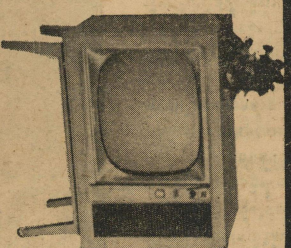
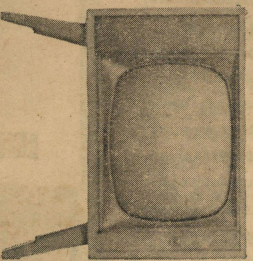
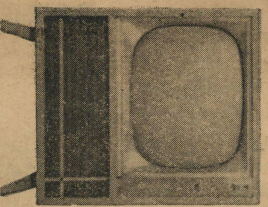
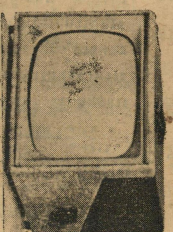
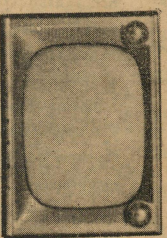
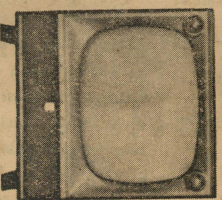
ที่รูป

T W I

โปรดแนบชื่อและที่อยู่ให้ชัดเจน

ให้ชื่อว่าวิทยุแห่งชาติ!

PUYMONI

เครื่องรับวิทยุสมัคร

รุ่นปี 1958

- ① ใช้แผงทางส่งวิทยุสมัคร และใช้ PRINTED-CIRCUIT ซึ่งทางนักวิจัยวิทยุสมัครในตลาค
- ② หลอดภาพ ขั้วลวด ไม่มี ION-TRAP ภาพชัดจนแจ่มใสไม่มีสิ่งกีดขวาง
- ③ เลนส์วิทยุสมัครเป็น FILTER 3 ชั้น กันแสงสะท้อนจางๆ ให้ ภาพชัดจนไม่รบกวนไม่เกิดเงา และไม่มีแสงจ้า
- ④ ละเอียด ใส-โปร่ง ธรรมดาดี ไม่เสียหิว สักแต่เสียงสูงและต่ำ ตามความต้องการ
- ⑤ สวิตช์และเพดัลใช้ไฟฟ้า 50 CYCLE ภาพชัดสูงและต่ำ
- ⑥ สวิตช์วิทยุสมัครได้เอง โดยอัตโนมัติ
- ⑦ มีแบบกว่า 20 แบบ ให้ท่านเลือก ชุมไม่แตกต่าง

ความพอใจ
รับประกันว่าถ้าท่านไม่พอใจแบบเก่า และดีกว่า...
วิทยุสมัครทุกเครื่องจะเปลี่ยนให้ท่านฟรี!

ใช้วิทยุสมัครและวิทยุสมัครในตลาค
วิทยุสมัครทุกเครื่อง...หรืออีก.....

วิทยุสมัคร

หน้าโรงพยาบาลกลาง

วิทยุสมัครวิทยุสมัครวิทยุสมัคร

369 ถนนวิทยุสมัคร
หน้าโรงพยาบาลกลาง โทร. 24885

ผู้แทนจำหน่ายและรับวิทยุสมัคร
ในประเทศไทย

1896 - 1956

TRIUMPH

ไทรอัมฟิ

สืบทอดมาไม่เท่าตาเห็น

มันคือ

ชนะไทรอัมฟิ ก่อ

เป็นดีแน่ !

เอเชนตี

อรัญญิกทศกัณฐก. และท้าว
 นอน นันทิศาตมมีชอทยาเจียวคณาพร
 ขวี่อง แท้แล้วกัณฐกมีโพลงขมา
 ชิด พุกเตียงน้อยแต่ก็มีคามพมา
 อรัญญิกแห่งวังจ.

“อรรถยศคิดว่า ฉันทควรจะทำตัว
อย่างไรต่อไป... ฉันทรู้เหมือนกันว่า
เชอต้องมาเป็นภาระอุดหนุนฉันทอยู่
ตลอดเวลา”

“อรทัยต้องการให้ฉัน... เอ๊ย...
มันฟังแะยะ ๆ อย่างนั้นหรือ?”

“ฉันต้องขอคิดก่อน แต่ฉัน
เชื่อว่าฉันจะพยายาม หากคนที่รักฉัน
-จริง ๆ ได้สักคน”

“กลองพยายามดู... แล้วมันจะ
ได้เห็นว่ าทเราพูดนั้นจริงหรือไม่
จริง... ผู้ชายเขาเชื่อเสียอย่างงี้ว่า
หัวใจของผู้หญิงอย่างเรา... มันไม่มี
ราคา!” ▲

ต่อจากหน้า ๑๕

ฝ่ายจีนชั้นน้อย ๆ เหมือนกันจะเกิด
ความวุ่นวายหรือไม่คาดคิดคือได้ถึง
เขารับโยนห่อผ้าผู้หญิงทั้ง ๓ ตัวนั้นไป
ให้เข้มน.

“อ้อ เปล่าทรอกเจ้า? อ้อไม่เอา
เอาแต่เย็นพอกินข้าวไก่-กินพอเป็นยา”

“นพาทิมเอาไว้-เท่าเอานะ..”

๔๖ ๔๔. ๕๔ . ๕
แถวหน้า: ขมอก ๕๐๐ ทำทว

ใหม่- เห็นไหมละคนเรามันต้องถ้อยคำ
ถ้อยคำก็มัน ^{ขึ้น} แหวงวงงกลัฏกายแล้ว
เกิด๓ ตอนยังไม่พบนะ! แต่ขอเอามาไว้
ถ้อยคำมัน ^{ขึ้น} ไปได้”

“พอท้อถอยยายจั้น—มดอว้าเหวญ
เตลว้าเหวญ...”

“ถ้าพระมหากษัตริย์เป็นทาสของขุนนาง
บรรลัษณ์แท้ๆ ใช้กำไรไป ๒๐ ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์
ไม่ได้เลย ๑๐-๑๕ บาทก็อยู่ได้หมดแล้ว
อย่างท้าวท้าว... นอกจากพระพุทธเจ้าและ
เจ้ายังพระจันทร์ออกครึ่งองศาไปผาด
ถูก... หัวๆ ก็ยังมีเป็นลูกของเรา
แท้ๆ...”

“มีเท่าไร?” เขาร้องถามขึ้น
 “อ้ายเจ้า - มีพอไปมีแล้วมีหล
 ะ...”

“คำโรงเรียน...” แกร้งออกมา
ด้วยความท้อใจ

“เฮาเถอะน่า! ซาคินดำเป็นนาย
ตำรวจไม่ได้ อ้ายจอนนี่ไม่อยู่เป็นกบ
เตมีตหนัก...”

“เรื่องอะไรนะทอมวคจขด..” ยาย
จขดเขารเยยลุดซาบของแก.

“ไม่ต้องมาเบาะเบาะ แม่คอยอยู่ไป
ก็แล้วกะ-เมื่อเล็ดๆแม่ไม่โทษนเรียน..”

“กูไม่ให้มันเรียนเจ้าข้า! ฝรั่ง
เทวดาเมฆพยานด้วย ครอบครองด้วย

จนต้องไปโรงเรียนจนเท่านั้น จึง
ไปเข้ามหาวิทยาลัยจำพวก ‘เคลิม’
ต่าง ๆ จึงไปเรียนจนกระทั่งถึงสัปดาห์
เรียนภาษาอังกฤษคำอ่าน ฮะฮัล ส้อมทอด
คิกระเผาท้องเรียนด้วยคิทยา! แล้ว
บอกว่าไม่ไปเรียน...”

41

৫৭

สด กุรมะโรหิต

เขียนคำนิยมเกี่ยวกับ

กติยัค ของ รุ่งโรจน์ ณ นคร

ว่า...หนังสือเรื่อง กติยัค เป็นหนังสือที่ควรจะได้เป็นบรรณวิจักษ์พระยานอันหนึ่ง ที่รายงานเหตุการณ์อันกาลซึ่งได้เกิดขึ้นในสมัยหนึ่งที่ได้ผ่านไปแล้ว จริงอยู่ เหตุการณ์เหล่านั้น เป็นเหตุการณ์ที่ควรถือเป็นอดีต แต่ไม่น่าจะนำมาถว้ไว้ เมื่อคำนึงถึงความจริงที่ว่า ผู้ชมซึ่งใจประชาชนได้ลืมไปแล้ว แต่ว่า.. แม้อดีตจะเป็นอดีตก็ตาม เราก็น่าจะคำนึงถึงความจริงอีกของหนึ่ง.

ความจริงข้อนี้คือ

พฤติการณ์อันเป็นความชั่วร้ายมีผลสะท้อนไปถึงประโยชน์ของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นพฤติการณ์ที่จำเป็นจะต้องบันทึกไว้เพื่อประโยชน์สำคัญสองประการคือ.

๑. ให้เป็นรอยารึกของประวัติศาสตร์ที่ชนผู้มาทีหลังจะได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป.
๒. ให้เป็นตัวอย่างของความชั่วและความผิด ซึ่งคนไทยในขณะนี้จะต้องจำเพื่อจะได้ช่วยกันป้องกันไม่ให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอีกครั้งหนึ่ง.

กติยัค ของ รุ่งโรจน์ ณ นคร

สด กุรมะโรหิต บอกว่า...

ผู้แต่งหนังสือเล่มนี้ เป็นนักหนังสือพิมพ์ และนักประพันธ์ผู้สนใจกับบ้านเมืองที่เขาเป็นเจ้าของด้วยคนหนึ่ง การแต่งหนังสือเล่มนี้ เป็นการบรรยายเหตุการณ์ ในยุคมืดตามที่เห็นที่เขาแลเห็น ซึ่งควรจะจดจำเป็นประโยชน์ต่อท่านผู้อ่านอีกหลายประการ โดยเฉพาะการทบทวนความจำของคนไทย ซึ่งไม่ควรจะลืมความชั่วช้ากาลแห่งยุคมืดของประชาธิปไตยจอมปลอม ๒๕ ปี มีอะไรบ้างที่ประชาชนควรจะกวาดล้างให้หมดไป.....

กติยัคคือ สารคดีประวัติศาสตร์การเมืองเล่มสำคัญที่ควรอ่านยิ่ง
รักพิมพ์ที่เป็นเล่มปกแข็ง ถาวร ราคาเล่มละ ๒๕ บาท
มีจำหน่ายที่ร้านขายหนังสือพิมพ์ทั่วๆ ไป และที่

- สำนักพิมพ์ ประมวลสาส์น ข้างโรงพยาบาลนครเขตรพ โทร ๒๕๔๗๓
- ศูนย์กลางจำหน่ายหนังสือไทย และต่างประเทศทุกชนิด และแมกกาซีนข่าว

七七

ท่าเรือค่าของเงินถล่ม ซึ่งถาวไม่ยอมถึงกับว่าเจ้าสุวรรณภูมาจะยังไม่ยอม
ถล่มประเทศถ้าขอวังเรือนไม่สำเร็จ.

อย่างไรก็ตามเจ้าสุทนต์ คงไม่พอพระทัยที่พระเชษฐาไปออกแสดงการเช่นนั้น
เพราะเป็นการทอนหน้า เทมาเจือกรุง และ โจวอินโกลซๆ ซึ่งบุตรขุนเงินแดงตั้งตนได้
อค่าวนคงไม่ถ้ามเมื่อเจ้าสุวรรณภูมาเสด็จไปกรุงบัตองว่า จีนแดงจะดำรงไว้ซึ่ง ขัณฑ์ก็
ไม่เข้าไปว่าทำสงครามดินแดนของประเทศอื่น และการที่เจ้าสุทนต์แข็งข้อไม่ยอมร่วมอันพระ
เชษฐามาได้เป็นวาทะยานั้น ก็เพราะการอุ้มชูสนับสนุนของ โสริมีและจีนแดง เหตุใดจนเจ้า
สุวรรณภูมาจึงไปออกแสดงการร่วมกับอเมริกาตามหน้าที่จีนแดงเช่นนั้น มีผู้เกรงว่า ถ้าไม่มีเจ้า
เพชรวิภาสเป็นพระพรหมคอยกั้นการประนีประนอมอยู่ในขณะนั้น พ้องกับนี้อาจแตกแยกกันอีกก็ได้
มีประการสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือเจ้าสุวรรณภูมาได้ให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ ที่กรุงวอชิงตันว่า
การระดมของในเครือ พานาวิกวรรค์ (คอมมิวนิสต์) ฝรั่งเศส ซึ่งเจ้าสุทนต์หาเห็น
ควรตัดญาติกับฝรั่งเศสมานานแล้ว.

ตอบคุณ 'ลูกครึ่ง' จากเชียงใหม่:

จดหมายของคุณที่เรียนท่านบรรณา

ธิการ (คุณสมชัย เรืองไกร) และ

คุณปฐมวาทซึ่งผ่านมาจากผมนั้นผมได้ส่งไปให้ทางความประสงค์แล้ว คุณ
อย่าเสียใจเลยไปเรื่องการทำผิดก็เคยถูกครั้งเคย มันเป็นเรื่องเห็นของ
บุคคลต้องปล่อยไปคามเรื่อง บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ทั่วไปก็ถือว่าความ
เห็นที่ทางให้มันไว้ว่าจะต้องเห็นด้วยเสมอไป ได้ออกทีวีเช่นนั้นเสมอ วั
วังแค่นี้ให้ผิดกฎหมายเท่านั้น ลูกครึ่งจีนเขินถึง 'องคมนตรี' ในบ้านยังมี
เป็นรัฐมนตรีไทยอีกหลายคน ลูกครึ่งเชียงใหม่ก็คนหนึ่งเป็นรัฐมนตรีโสด
พันธุวิธานายกรัฐมนตรี สมเด็จพระราชินีสุทนต์พรมงคลมีสุข เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่าง
วงศ์ อมพระยาภานุพัชรวิเศษ ซึ่งเจ้าของวังบุรพาที่กลัลดกลายเป็น
โรงพยาบาลพระนครและกึ่งก็ ทั้งอยู่ในพระนครพระนครก็เคยกระดกขมิ้นมา
"อันยอมให้อำนาจคนมีเลือกกันผสมมันก็ถ่วงถ่วงใจไว้ไว้กันออกใจไปไม่อีก
อีก" เมื่อคุณได้ฟังพระดำรัสของเจ้านายใหญ่โกเชนนี้ คุณค่อยได้ใจหาย
อีกอีกอย่างหรือยัง คุณควรภูมิใจนายแพทย์ฝรั่งเขามา โรคกึ่งโลกก็เกิด วอริ
นัยมาดว่าโรคอื่น ๆ และเป็นสมุฏฐานของโรคประสาท ผมเคยถูกหนังสือพิมพ์และคนทำ
โดยความไม่จริงมาทั้งแต่หนุ่มจนแก่ ไม่เคยสนใจเอาเป็นธุระ จึงไม่เป็นโรค
ประสาทและอยู่มาไถ่บ้านบ้าง ๆ ที่ถูกรบกวนบ้าง ๆ ทางว่างตายกับ คุณยังหนุ่ม
ยังแน่นทำให้ได้เข็มแข็งสู้กับโลกต่อไป อย่ายอมให้จิตใจของเราเป็นเครื่องมือ
ของผู้อื่น คุณจะอายุยืน. ▲

เรื่องหนึ่งๆ

ต่อจากหน้า ๓๑

ตลอดภาพที่นั่นข้างเอกุทัมนี้ พยั
ตาจารุาไป ไกลภาพนั้นดูงามไปไว
ตอนนั้นก็คล้ายคล้ายอย่างนั้น แกร
แถมกันพินทอง มีอยู่อย่างเขาเองจึง
วางผมไว้ อย่อย่างเขา เหลือสติกำลัง
ใครก็ไม่รู้ปากแคง ๆ ทั้งอยู่ข้าง ๆ ผม
ผลออกมาขยิบผมเข้าให้เต็มพินขาว ยัง
เขี้ยวกับงานบ้าน พอสบผิวแล้วพิน
มาขอโทษขอโทษเป็นการใหญ่ ความ
เจ็บหายไปเป็นปกติทั้ง.

นอกเรื่องนอกจอไปพอสมควรครับ ผมเป็น
ผู้ที่ "พริก-พอบ(ละ)รณ" มาแล้ว แต่
อดพูดเรื่องเหลวไหลไปไม่ได้ เรื่อง "พริก
-พอบ" เพื่อจะให้ใครสักคนคิด ถึงความน่า
เกลียดไปแต่ก็แล้ว แต่ต้องอยู่ส่วนแล้ว สังการ
มันไม่เหมือนคนอื่น คุณน่าจะเขียนพริกพอบ
อย่างนี้ดีกว่าให้คนอื่นมอง และยังมีคนไม่ไป
เอาคิ้วอะไรเอา ดูโหล่นลว.

คุณ แหมพริก มาแล้วที่เหลวเรื่อง
เรื่องไหนก็ไม่คิดจะคิดค้นทำเรื่องอื่น อัน
ทั่วไปทั่วทุกตารางนิ้วมีดาดยาก็ดี ยังอีก
เป็นลูกเป็นหลานผมเป็นต้อง "คิดเรื่อง" แ
มันก็เป็นเรื่องผมคิดหรืออะไร ไม่จำเป็นต้อง
เห็นด้วยกับผม เป็นความคิดของตัวเองแหละ
แล้วเดี๋ยวนี้ ว่าพวกฝรั่ง มรดกคงจะชอบอย่าง
สาว ๆ มรดกคงจะชอบเป็นเพื่อนไปเลย บ้าน
มีถั่วลันเตาเมืองไปหมดแล้วหรือ ขอได้โปรดละ
นะครับ คุณสาว ๆ พวกเราชาวไทยอย่าได้เอา
เอ็งอย่างเธอ พินมา

ไชย-สยปดา

ซึ่งละอินพรรณละน้อย

ฉบับนี้ผมไม่มีหนังสือไทยเรื่องใด

ที่ควรจะพูดถึง ทั้ง ๆ ที่หนังสือไทยขาย
อยู่หลายโรง บางเรื่องเข้าไปทุกฟอย
เกี่ยวกับอ้อมมาตามแสงสว่าง ข้างพอ
เพราะข้างในมี "มิด" เอาเสียจริง ๆ
บางเรื่องก็ "หนัก" เสียจนยกไม่ไหว
ถึงกับเห็น เลยกดขี่มาเขียนอย่างอื่น
ให้อ่านกันแทน คนเราก็ด่าเขียน ๆ อยู่
พระศรี พระเชษฐาแห่งฝรั่ง ที่โกกมา
เรื่องเกี่ยวกับขี้ไม่ตายอยาก จึงต้องหา
อะไรที่จะไม่มาเขียนเล่าสู่กันฟังให้มัน
ขี้กาวขึ้นอีก ตามนิสัยขี้คนชอบเขียน
มากทำมาก.

เมื่อครั้งผมพูดถึงซูชิ ปาร์คเกอร์
หรือที่ฝรั่งเรียกว่า Heavens Jewel ผม
เลยผิดพลาดเอามาตั้งให้ว่า "มิด" หมายความว่า "ผิดถูก" จึงผมขออภัยด้วย ซูชิ
ปาร์คเกอร์คนนั้นขี้บอกราวเรื่องไม่ได้
ว่าเป็นเครื่อง "ดิก" เอลิเนอร์ ปาร์ค
เกอร์เมียของดิกเพาเวต และจีน ปาร์ค
เกอร์ คารามาโทรันผมยังหนุ่มหรือ
เปล่า ไฉนจึงเขียนพวกขี้กาวนี้เข้า
ได้ก็ไม่ทราบ แต่เอาเถอะครับ ซูชิ
เป็นอะไรกับใครก็แล้วแต่ ที่เขาว่ากันว่า
ซูชิยังไม่เคยผ่าน "ทะเลเป็นสมุทร"
เลยนั้น เห็นทีจะไม่เป็นความจริงมีคน
ยืนยันว่า ซูชิแต่งงานมาแล้วครั้งหนึ่ง
และเอ็ดร่างข้างพอกับ "นายคนนั้น"
ไปแล้ว และเหตุเกิดในปาร์กนั้นเอง
เมื่อตอนที่ซูชิ ไปมีอาชีพเป็นนางแบบอยู่
ที่นั่นดังเคย.

แรกเริ่มเดิมที ซูชิมีอาชีพ
"ไชยพิน" และไชยพินนั้นเขียนถึง
ชาวมอง ๑๒๐ กอถ่าร้างกับวิชัย
ผลึกยาสีฟันแห่งทุ่งคำซูชิ "ไหน
กัน" แหมเกี่ยวกับแค่นี้ เหยยมีวัน
เขาจึงถือเอาว่าผมมีเส้นที่พาไปขาย
ยัง แม้ซูชิเองก็ยอมรับว่า.

"จริง ๆ จะเจ้า ๆ ทุก ๆ เวลา
เข้า อธิษฐานถึงดวงพระรอดขอคุณพระ
เจ้าก็ได้เงินส่วนไชยพิน ของอธิษ

อย่างงามเช่นนี้ เพราะส่วน
หนึ่งและเจ้า ๆ ก็ทำให้อธิษ
ไต่อย่างพอเพียงก็แล้ว"

ใครก็ไม่รู้ เพราะในกระแสรอไม่ได้อะ
บรูว่าไปได้หัวขี้มาจากปาร์ค เพื่อแก้แค้น
หลังจากไปเป็นช่างนางแบบของปาร์คแล้วซูชิ
ก็ได้อาศัยอยู่ตามหัวขี้ของดิกเป็นเวลาคิดต่
กันถึงเจ็ด โดม "พอบ-พม" นั้นแหละเป็น
เรื่องแรก การทำสัญญาอะไรกันนั้น ทุก
พูดอะไรจะมันในเมืองไทยเราไม่ได้แน่นอน
หนังสือ. ราม. สม. ทุกคน ไม่ชอบอยู่ภายใต้ "ส
ละรอบ" ของใคร ทุกคนต้องการเป็นสมาชิกพระ
อธิษฐานกันทั้งนั้น สมบัติโลกนี้เป็นไทย. ▲

แดง พยัคฆวรรณ

ออกอากาศ

ต่อจากหน้า ๔๘

ประการที่สอง สามารถถ่วง
ข้อครหาได้ไฉนเวลาอันรวดเร็ว(แม้กระ
นั้นก็เป็นเรื่อง 'โชคชะตา' อีก) ด้วย

ความบริสุทธิ์และเที่ยงธรรม.
พร้อมทั้งก่อนที่จะสนับสนุนให้
พิชัย วาฬาส์ พิศกรแห่งรายการ
โทรทัศน์ทางที่ถนัดที่ควร โดยผม
แผนกนี้ไว้ว่าที่สุกในขั้วขั้วนี้ต่อไป
แล้ว ผมปรารถนาจะขอฝากข้อสังเกต
แก่คุณพิชัยอีกสักประการหนึ่งคือ.

มีวิธีการอย่างไรบ้าง ที่จะช่วยให้
ผู้เข้าร่วมรายการ แต่กลับต้องยอม
ปัญหาแทน ผู้เล่นทางบ้านไม่คงเสีย
หัวใจ ในเมื่อเขา 'เสีย' ให้ผู้เล่นทาง
บ้านได้รางวัลเงินใหญ่ไปแล้ว แต่
ตัวเองกลับได้รับความภาคภูมิใจเพียง
เพียงร้อยห้าสิบบาทกับสิบห้าบาทบริษ
ผู้ผลิตทั้งนั้น แทนที่จะ 'ไต่' ไร่ มา
กว่านั้น. อย่างกรณีคุณเยาวภาประสพ
มาด้วยเครื่องรับโทรทัศน์ เมื่อเล
แทนคุณพระ ขาดความ พึงถึงกับพิ
เสีย ทุกไม่ออกไปเป็นกัน.

หวังว่าจะมีทางออกที่ 'น่าใช้'
สำหรับผู้ที่เข้าร่วมรายการ แต่ก็คงยอม
ปัญหาแทนผู้เล่นทางบ้านทุกคนในอน
าคตอันใกล้นี้ครับ คุณพิชัย พิศกร
ผู้ชาญฉลาด ของรายการถ่วงวิเศษ

(นพวรรณ)

คามที่ ก็นั่น.

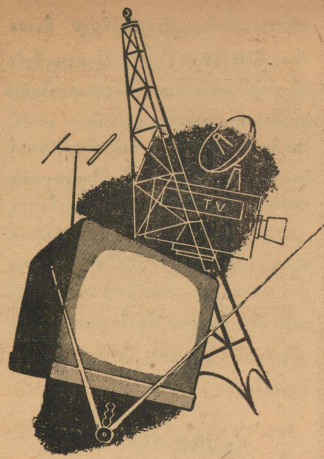
ഭവ

กลับเดิมเป็นอภินิหารวิเศษ โดยไม่มีเหตุผลสมควร ทางดารารัตนาธิเบศร์ก็ไปทางนั้น ขอสื่อส่งท.พ.ท.อ. ธรรมดาทำให้ ตามข้อตกลงระหว่างประเทศ ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ให้ สำหรัท.พ.ท.อ. ธรรมดา ให้โอนไปอยู่กรมประมวลราชการแผ่นดินนาแล้ว และการเดินทางไปยังประเทศก็ไปในฐานะรองอธิบดีกรมประมวล ราชการแผ่นดิน ไม่เอ่ยว่ากรมตำรวจอย่างใด

ข้อเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจคือการว่า โศกนาฏกรรมนี้เป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประชาชนคนเกิด จนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งนับว่ากรมตำรวจได้เอาใจใส่ต้องเหตุร้าย ที่อาชญากรรมประชาชนอย่างใกล้ชิด ทั้งที่โดยที่ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ได้พิจารณาถึงการเปิดโรงธรรมฆาตรประจําทาง ซึ่งปรากฏว่า มีอยู่อย่างก่อกวนในขณะนั้น ทลอการเรื่องที่มีพวกอาชญากร ก่อเหตุร้ายแก่ผู้โดยสาร ทั้งที่เพราะปรากฏจากสถิติว่า คดีฆาตรกรรมเข้ามามีมายน รดเมล์ประจําทางศรีนคร รดสีชมพู และรดสีเหลือง ส่วนบุคคลอาชญากรมี มายมพรเมล์ประจําทางสายสามแสน ทลาคพล ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล จึงได้สั่งให้จับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ เครื่องแบบ ให้ไปคอยสังเกตการณ์อยู่ บรตสายเหล่านี้ หากมีเหตุร้ายเกิดขึ้น ให้ทำการจับกุมทันทีทั้งนี้.

ปัญหาการปราบปรามอาชญากร และการโจรกรรมฆาตรประจําทาง ก็น่าแล้ว พยเป็นงานที่จะทำให้ประชาชนคนเกิดคน พ้นจากอาชญากรรมของเหล่าร้าย ซึ่งมีมาช้านาน และนับวันจะทวีขึ้นเรื่อยๆ เนื่องมาจากความคึกคักของประชาชนอย่างหนึ่ง การปล่อย ปลดละเลยของ เจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างหนึ่ง ภัยเหล่านี้จึงนับว่าร้ายแรงแก่สังคมอย่างยิ่ง การที่ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลได้ขอมือเจ้าหน้าที่สืบให้เจ้าหน้าที่ จึงนับเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์แก่ประชาชนอย่างยิ่ง ▲

"บุญวัน"

ากวงการ

ออกอากาศ

ซึ่งแพร่ภาพแพร่เสียงมาเป็นข้อเขียนทั้งดิฉันจากสิ่งอื่นได้รับรู้รับฟังแบบเปิดเผยแก่ตนเอง

เมื่อผู้เข้าร่วมรายการ ไม่น้อยกว่าสอง คน ครึ่งหนึ่งพวก พวกการตอบปัญหาต่างๆ ไปอย่างไม่มีเขยว จิตแต่เล่นเอียงระ ทำให้รสชาตของถ้อยคำวิเศษ จิตกล้า ขำเขาก็ก่อกวน อย่างไรก็ดี ความมีชีวิตชีวาได้กลับคืนมาอย่างรวดเร็ว เมื่อผู้เข้าร่วมรายการ ตอบปัญหาแทนทาง ยาน ควรวางวลีใหญ่ไปอีกนับถึงสอง รวงวลีก็ๆ อนัน คนหนึ่งได้กล่าวย้าย รูปเช่นทยอคือ—คนหนึ่งได้ 'ชุดใหญ่' ประเภทสร้างความสะดวกสบาย พวก บริษัทผู้ผลิตสินค้า เจ้าของรายการ

พชธ วาสนาสง

ผมทั้งห้าไว้ในฉบับที่เจ็ดสิบแปดว่า ฉบับนี้ จะ เริ่ม ประเดิมความ ถึงข้อของงานประการ เกี่ยวกับการฉาย พระบรมม ลักษณ์ ของสถานโทรทัศน์ไทยที่ ๖ ขณะเปิดการส่งรายการประจําเค โดยเฉพาะ ครั้นล่วงมาถึงฉบับนี้เข้าจริง ผมก็จำต้องเคืองเคืองความ ปรารถนาประการนี้ไว้กับการรอคอยต่อไปอีก โดยเหตุผลที่ไม่สู้จะแนบ คายนัก แต่ก็เป็นข้อที่สมควรจะเขียนถึง ก่อนที่จะเกี่ยวข้องกับรายการอัน ผมมีเจตจำนงค์มุ่งมุ่งนั้น จะเล่าสู่ลือลือต่อไป.

รายการที่ผมจะเขียนพากันในวันนี้นักคือ รายการ 'กลองวิเศษ' โดย เฉพาะการแพร่เสียงและแพร่ภาพ ประจำคืนวันพฤหัสบดีที่สิบห้า มกราคม สองพันห้าร้อยเจ็ด.

นับว่าเป็นความด้าเร่จันแรกทีเดียว เมื่อผมประจักษ์ของผู้จัด รายการ, พิธีกรและประชาชนทั่วไปทุกประการ นับตั้งแต่รายการนี้เริ่มออก ำเนิก—ค่าเงินค่าตัวมาด้วยระยะพอสมควร.เมื่อของรางวัลใหญ่ถ่วงวิเศษนี้มีมูลค่าแพงที่สุด เครื่องรับโทรทัศน์ ของบริษัทไทย-โทรทัศน์ เปลี่ยนมือจากบริษัท ผู้ให้มาเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ร่วมเล่นรายการ โดยวิธีลงขันส่วนมาจทาง ยาน ขรรษาภาคในคืนวันดังกล่าวขณะเริ่มกันนั้นว่าก่อนข้างจะออกผลออกมาอยู่

และข้าพเจ้ามาด้วย ผู้เข้าร่วมรายการ อีกคนหนึ่ง ซึ่งคอยปัญหาแทนตัวเอง ทยอยเงินเข้ารับยาท แทนกระดิกน้ำ รั้นน้ำเย็นทำให้เขา ไปอย่างทวนคอ แร้ง.

และนั่นหมายถึงว่า รางวัลขึ้นคัก ซ่อนเร้นอยู่ ไกลถ่วงวิเศษถ่วงถ่วง กละเคล้าถ่วงรางวัลขึ้นขวักอีกถ่วงถ่วง ภัพรองลงไปถ่วงถ่วงตาเห็น ถึงสาม ถ่วงถ่วง คงเหลือให้ผู้เล่นผู้ชม ทาง ยาน ทางสถานี โรงเรื่อกักถ่วงถ่วงถ่วง ถ่วงถ่วงถ่วงไปอย่างทวนวาวรั้นๆ.

ถูกแล้วละครับ...ที่ปัญหาวิทยุอัน ไม่มีใครคาดคิดได้เริ่มขึ้นตอนนั้น.

ก่อนหน้านั้นคุณพิชัย วาสนาสัง พิธีกรผู้ 'พนมมือแก่คนทั้งสังคม' ได้ แดงแดงขี้ใจไปแล้วแต่ผู้ชมก็เข้าใจ ว่า จะมีการเล่น 'ตุ๊กตัก' ถ้วยเครื่องรับ โทรทัศน์ ราคาแพงต่างๆ นานา อาทิ เช่น...แบบเอาตัวหมายเลข ที่บ่งบอก ว่ามีรางวัล เป็นเครื่องรับโทรทัศน์เข้า มาไว้ ไกล่ละทางประทุหลั่ง เมะเวลา มีการ 'ตรวจ' กันเป็นต้น.

อย่างไรก็ดี เมื่อคุณเขาวา น ผู้ เข้าร่วมรายการออกมากอยปัญหาแทน คุณชนะ ข้าสัวันท์ และผ่านปัญหา 'กล้วย' ทั้งสามข้อไปโดยสะดวกสยาย ได้เข้าพิชของ 'หมายเลขห้า' รางวัล ถ่วงวิเศษมาถึงไว้ และผ่าน การ ทลสยวราภาาาพิธีกร มาจนถึงชั้น จำนวนเงินเข้ารับยาท อันเป็นชั้นสูง สุก โดยเลือกเอาถ่วงวิเศษที่เขานัก แรกเริ่มแล้ว ขรรษาภาคจึงได้แ่ม เณประจักษ์ข้าว่า ทลอย่างของราย ธารณ์ ปราศาภาการเล็กคุณคนแต่ประ ธารณ์ประจําการใด โดยเฉพาะณั เครื่องรับโทรทัศน์ขนาดสี่เต๋น ซึ่ง บัคส์ได้กลายเป็นกรรมสิทธิ์ของคุณชนะ ข้าสัวันท์ แห่งบ้านเลขที่๕๖๖ ถนนพระ พาวไปแล้ว โดยสมบูรณ์และถูกต้อง.

นี่คือข้อเขียนพอสังเขปของผม— เพื่อช่วยอธิบายรายการ เพื่อปรารถนาจะ ปรรมือให้โดย:

ประการที่หนึ่ง ถ่วงวิเศษได้ พิสูจน์แล้วว่ามีความวิจิตรตระการตา ค่า แ่อาศรมย์สนทนต่อไป.(อ่านต่อหน้า๕๖)

